

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/01 • 01 Ocak 2010 • 1 TL

**2010:
sermaye için
saldırı,**

**işçi sınıfı ve
emekçiler için
mücadele yılı olacak!**

İÇİNDEKİLER

2010 düzenin çok yönlü sorunlarla boğuşacağı bir yıl olacak.....	3
2009'da işçi sınıfı hareketi.....	4
2009'da kamu emekçileri hareketi, 25 Kasım'la birlikte kıpırdanmaya başladı.....	5
2009'da, inkar ve imha politikaları da Kürt halkının militan direnişi de sürdü.....	6-7
Direninşi kadın işçiler yol göstermeye devam ediyor!.....	8
Direninşteki TEKEL işçileri ile konuştuk.....	9
TEKEL direnişinden.....	10-11
Devrimci sınıf faaliyetlerinden.....	12
TÜRK-İŞ araştırması açılığın arttığını gösterdi... ..	13
İtfaiye işçisi hakları için nöbette.....	14
Sosyalist Kamu Emekçileri'nden açık çağrı	15
2009'da düzenin tablosundan yansıyanlar...	16-17
Son çeyrek asrın en kritik yılı: 2010.	18-19
Polis terörüne çözümsüz çözüm önerisi: "Bağımsız" kolluk şikayet mekanizması!.....	20
"Karadağ cinayeti ve tüm siyasi cinayetler aydınlatılsın!"... ..	21
İzmir'de kampanya faaliyetleri.....	22
Genç-Sen 3. Genel Kurul'unun ardından.....	23
Gençliğin polis terörü ve cinayetlerine karşı eylemlerinden.....	24
Adana Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği'nden mücadele çağrısı... ..	25
YTÜ'de soruşturma ve ceza karşıtı mücadele	26
İsrail'in vahşi Gazze saldırısı birinci yılında.....	27-28
BDSP'li tutsaklardan.....	29
Devrimci tutsaklardan.....	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/01 * 1 Ocak 2010
Fiyatı: 1 YTLSahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.netBaskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Bir mücadele yılını daha geride bıraktık. Geride bıraktığımız yılı farklı yönleriyle değerlendirmek ve gelecek için sonuçlar çıkarmak mücadelenin ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı bir tutuma işaret etmektedir.

Bu sorumluluğunu bir gereği olarak geçen yılı değişik başlıklar üzerinden çeşitli değerlendirmelere konu ettik. Sınıf hareketi, Kürt hareketi, kamu emekçileri hareketi ve düzen cephesini ele alan değerlendirmelere bu sayımızda yer vereceğiz. Önümüzdeki sayımızda da başka bazı başlıkları ele almaya devam edeceğiz.

2009 yılına umutla giriyoruz. Bu iyimserliğimizi besleyen zemin ise işçi ve emekçi hareketindeki nispi canlanmadır. Kuşkusuz henüz sınırlı ölçüde ve devrimci bir önderlikten yoksun bir hareket var karşımızda. Ancak sermaye sınıfının saldırıları işçi ve emekçilerdeki öfke ve tepki büyümektedir. Sınıf ve emekçi kitlelerin hoşnutsuzluğu artmakta, mücadele isteği ve arayışı yoğunlaşmaktadır. Böyle bir tablo işçi ve emekçilerin tepkilerini dışa vurdukları ve eylemli bir tutumla birleştirdikleri bir sürece dönüşmektedir. Bu eğilim güçlenecektir.

2010 zorlu bir yıl olacaktır. Sermaye sınıfı tüm plan ve hedeflerini bu zorluklara göre oluşturmaktadır. 2010 sermaye için bir saldırı yılı olacaktır. Sermayenin temsilcileri

2010 yılı işçi ve emekçiler için bir mücadele yılı olacaktır. 2009 yılının son günleri bunun böyle olacağını göstermiştir. Tekel direnişi, demiryolu ve itfaiye işçilerinin kararlı mücadelesi işçi ve emekçiler üzerinde politik-moral açıdan güçlü bir etki bırakmıştır. Şayet sendika bürokrasisi eliyle bu mücadele kırılmazsa, 2010 yılına direnmenin ve haklarını direne direne kazanmanın ruhuyla girilecektir. Bu ruhu güçlendirmek, işçi ve emekçilerin tepki ve hoşnutsuzluğunu örgütleyip yaygınlaştırmak devrimci bir sorumluluk olarak önümüzde durmaktadır.

Sınıf devrimcileri yeni yıla yoğun ve tempolu bir çalışma ile giriyorlar. Bu çalışmayı daha etkili ve sonuç yaratacak bir tarzda ileriye taşımak görevi önümüzde durmaktadır. 2010 yılının Parti ve devrim mücadelemizde bir sıçramanın zeminine dönüştürülmesi hedefi ancak buna uygun bir çabanın

ortaya konulması ölçüsünde gerçekleşme imkanı bulacaktır.

Sınıf devrimcileri yeni yıla bu hedefleri kazanmak, devrim ve sosyalizm mücadelesinde kalıcı mevziler ve başarılar elde etmek bilinciyle adım atıyorlar.

Yeni yılın, mücadelemizi büyüttüğümüz ve daha güçlü adımlar attığımız bir yıl olması dileğiyle tüm okurlarımızın ve yoldaşlarımızın yeni yılı kutluyoruz..

BEDEL ÖDEDİK, BEDEL ÖDETECEĞİZ!

Sermayenin polis üniformalı cellatları, Alaattin Karadağ şahsında bir kez daha Türkiye işçi sınıfına saldırdı. Eli kanlı resmi katillerin namluları, yaralı bir devrimcinin bedeni üzerinden emekçi halkın geleceğini hedef aldı.

Bilinçli bir işçi sınıfı devrimcisinin katli ile boğulmak istenen, bu topraklarda milyonlarca işçi ve emekçinin geleceğidir.

Ancak devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir! Anısı mücadelemizde yaşayacak!

ALAATTİN YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

Ekim Gençliği

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi
Aralık 2009 * Sayı: 122 * Fiyatı: 1 TL

Katleden Devlettir!

Öğrenci Gençlik Sendikası'nın 3. Olağan Genel Kurulu toplanırken...

Atina'dan Diyarbakır'a, Erdal'ın Alaattin'e Katleden devlettir!

Kürt sorununda güncel gelişmeler ışığında ortaya çıkan tek çözüm: MÜCADELE!

TKİP III. Kongresi toplandı! "Parti, sınıf, devrim!"

Bir talep ve ötesi: Anadilde eğitim

122. sayı

Kitapçılarda...

Alexis Grigoropoulos 6 Aralık 2008 - Atina
Alaattin Karadağ 19 Kasım 2009 - İstanbul / Esenyurt
Erdal Eren 15 Aralık 1980 - Mamak Cezaevi
Aydın Erdem 6 Aralık 2009 - Diyarbakır

2010 düzenin çok yönlü sorunlarla boğuşacağı bir yıl olacak...

2010'da düzen ve toplumsal mücadele

Yeni bir yılın başındayız. Doğal olarak takvimlerin simgesel bir anlamı var. Olayların gidişi üzerinde bir etkiye bulunmasa da, takvimsel bir dönemlendirme, içinden geçilen sürece bir bütün olarak bakmak ve onu kavramak bakımından son derece işlevseldir. Geçen bir yılın olay ve gelişmelerinin tarihsel ve siyasal anlamını kavramak için ise, gelişmelerin bilgisini sınıfların ve toplumun hareketi temelinde ele almak durumundayız. Burada genel hatlarıyla bunu yapmaya çalışarak, 2010 yılına ilişkin bazı öngörülerde bulunmak istiyoruz.

Düzen cephesinde son yılların değişmez olgusu düzen içi çatışmadır. Bu çatışma bu yıl da açık ve örtülü biçimlerde devam etmiştir. Öyle ki, 2009 yılına girerken de gündemin başat konusu buydu. 2009 yılı bittiğinde de gündemin baş sırasında yine bu konu var. Ancak bu çatışma 2009'un sonunda, yılın başında olduğundan daha farklı bir noktadadır.

Özü itibarıyla çatışmanın tarafları ve konusu değişmemekle birlikte güç dengeleri AKP cephesi lehine dönmüş durumda. Ordu cephesi Ergenekon operasyonlarıyla büyük ölçüde savunmaya çekildiği ve bir uzlaşma arayışına girdiği halde, AKP ve etrafındaki güçler saldırılarını aralıksız sürdürdüler. “İrtica eylem planı” etrafında yürütülen tartışmalar yıl boyunca devam etti. Bu, daha çok ordu cephesini sürekli baskı altında tutmak için yapıldı.

Ama yılın sonuna gelindiğinde, süreç açık bir saldırı ve çatışma düzeyi kazandı. Bülent Arınç’a suikast iddiasıyla gözaltına alınan özel harekatçı subaylardan yola çıkılarak ordunun gizli belgelerinin saklandığı “kozmik oda”ya girildi. Bu Genelkurmay’a yönelik esaslı bir darbe oldu. 2009 bu darbeyle kapanmış görünüyor. Bu darbe ordu ve ulusalcı çevreler için son derece incitici ve siyasal-moral açıdan yıkıcı olmuştur.

2010’a AKP cephesinin moral üstünlüğüyle girilmekte, bu güç dengesinin tersine dönmesi zor görünmektedir. Bunun değişmesi beklenmedik dış gelişmelere bağlıdır. Aksi halde Genelkurmay ve ulusalcı çevreler üzerinde tam bir üstünlük sağlanacak ve baskılar sürecektir. Dolayısıyla düzen içi çatışmanın 2010 yılında da yaşanacak beklenmedik alevlenmelerle devam edeceği görülmektedir. Bu nedenle siyasal kriz düzeni zorlamaya devam edecektir.

2009 yılında öne çıkan diğer bir olgu ise, ABD emperyalizmi ile bağlarını daha da güçlendiren ve “model ortaklık” payesiyle süsleyen devletin bölgede aktif bir rol üstlenmesi olmuştur. Bu kapsamda hükümet ve dışişleri bürokratları Ortadoğu, Kafkaslar ve Balkanlar’da cirit atmıştır. Bu aktif diplomatik trafik övünen egemenler, bunu Türkiye’nin artık kabuğunu aşan bir güce ulaşması olarak sunmuşlar, bu çerçevede bir propaganda yürütmüşlerdir. Ordunun da “güçlü ordu, güçlü Türkiye” sloganıyla katıldığı bu propaganda ile bu aktifliğin gerisindeki emperyalist kölelik ilişkileri gizlenmeye çalışılmıştır. Zira bu aktif diplomasinin, Obama’nın yıl içerisinde yaptığı Türkiye gezisiyle yönetenlerin önüne konulduğu bilinmektedir.

Hükümetin büyük bir hevesle sarıldığı ve egemenler için bir bütün olarak çıkış umudu haline gelen bu rol, sadece aktif diplomasiyle sınırlı kalmamış, iç politik yaşama da doğrudan etkilerde

bulunmuştur. Öyle ki, düzen içi çatışmada güç dengelerinin AKP lehine değişmesinde dolaysız olarak dış politika alanında girilen bu yönelim bulunmaktadır. Zira AKP’nin gücü sadece dayandığı tekelci burjuvaziden gelmemekte, aynı zamanda ABD emperyalizmiyle girdiği ilişkiyle sağlam bir dayanak kazanmaktadır. Bu, Genelkurmay üzerinde etkinlik kurmasını kolaylaştırmaktadır.

Diğer bir sonucu ise Kürt sorunu cephesinden girilen yol olmuştur. Öyle ki, bu gündem düzen içi çatışmayı da gölgede bırakacak düzeyde etkili ve sarsıcı olmuştur. ABD patentli bir tasfiye planını “demokratik açılım” adı altında uygulamaya sokmaya çalışan sermaye iktidarı, yılın sonuna doğru büyük bir çıkmazla yüzyüze kalmıştır. Kürt halkının güçlü mücadele dinamikleri sayesinde, kırıntılar karşısında sonuca bağlanmak istenen tasfiye girişimi büyük ölçüde boşa çıkmıştır. Kürt hareketinin mücadele gücünü kırmak ve düzene bağlamak üzere gündeme getirilen kırıntılar tersinden sonuçlar yaratmıştır. Bunun için yılın son ayları Kürt halkının yaygın ve militan sokak eylemlerine sahne olmuştur.

“Demokratikleşiyoruz” görüntüsü yaratmak isteyen düzenin bu eylemliliğe yanıtı faşist baskı ve terörü tırmandırmak olmuştur. Şoven gerici propaganda ile desteklenen faşist terör alabildiğine artırılmış, DTP kapatılmış ve yılın son günlerinde BDP’li belediye başkanlarının da içerisinde olduğu çok sayıda kişi gözaltına alınıp tutuklanmıştır. Bu saldırılar sırasında ortaya çıkan görüntüler ise ülkede olağanüstü bir terör rejiminin sürdüğünü gösteren çarpıcı kareler sunmuştur. Aynı zamanda Kürt halkının bilincini ve mücadele direncini yükselten bir işlev görmüştür.

Böylelikle çok daha net biçimde görülmüştür ki, her ne kadar hükümet çevreleri “demokratik açılım sürüyor” iddialarında bulunsalar da, bu tasfiye projesinin fiyaskoyla sonuçlandığı büyük ölçüde kesinleşmiştir. Bu ise, düzenin Kürt sorununu çözme yeteneğinden yoksun olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Dış politik yönlendirmelerle bağlantılı gündeme getirilen çözüm planı, sermaye devletinin elinde patlayan bomba etkisi yapmıştır.

Bu aslında güçlü görünmeye çalışan düzen açısından ciddi bir kan kaybı anlamına gelmektedir. Kürt açılımı gündeme geldiğinde, düzen cephesinde

“ya düze çıkacağız ya da çökeceğiz” biçiminde bir ikilem sıklıkla telaffuz edilmişti. Bu boş bir söz kalıbı değildir, kurulu düzenin içerisine düştüğü zor durumu anlatmaktadır. 2009 bu bakımdan son derece net bir manzara ortaya çıkarmıştır.

Öyle ki, içeride kronikleşmiş bir siyasal krizle yüzyüze olan düzen, emperyalist-kapitalist dünyanın yaşadığı büyük krizin sarsıntılarıyla boğuşmaya da devam etmektedir. Her ne kadar 2009’da bu krizin yıkıcı dalgalarının etkisi bir ölçüde hafifletilebilmişse de, bunun nedeni krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmesidir. 2009’a girerken krizin faturasını kimin ödeyeceği yanıtlanması gereken temel bir soruydu ve sonuç sermaye düzeninin istediği gibi oldu. İşçi ve emekçiler ağır bir ekonomik-sosyal yıkımın altına sokuldular, büyük bir fatura ödediler. Hala da ödemeye devam ediyorlar. Düzen açısından 2009’un en büyük başarısı bu olmuştur. Benzer faturaları ödemekten usanmış işçi ve emekçilere bir kez daha ağır bir fatura ödetilmesi kuşkusuz az bir başarı değildir.

Ancak her an yeniden şiddetlenebilecek bir kriz gerçeği ile yüzyüzeyiz. 2009’da işçi ve emekçilerin saflarının dağınıklığından yararlanılarak fatura ödetilmiş, fakat yaygın işçi ve emekçi eylemleriyle de yüzyüze kalınmıştır. Henüz saldırıları durduracak bir düzeyde olmasa da, bu işçi ve emekçi hareketliliği önümüzdeki yıllar için umut vermiştir. Özellikle 2009’un son günlerinde gerçekleşen kamu emekçilerinin 25 Kasım grevi ile TEKELE direnişi önemli bir çıkış olmuştur. TEKELE mevzisi kararlılıkla savunulabilir ve giderek sınıfın ileri ve öncü dinamikleri ileriye çıkarak inisiyatif ele alabilirse, işçi sınıfının saflarının toparlaması ve 2010’da kendisini daha güçlü bir biçimde ortaya koyması da mümkün olacaktır.

Tüm bunlar 2010’da düzeni zor bir yılın beklediğini göstermektedir. Çok yönlü ekonomik, sosyal ve siyasal sorunlarla yüzyüze olan düzen şansını dışarıda aramaktadır. Dışarıda gireceği maceralar üzerinden elde etmeyi umduğu siyasal, ekonomik ve moral imkanlarla sorunlarını hafifletmeye çalışmaktadır.

Ancak, dış maceralarda aranan çıkışın düzenin kendisini vuracak bir faturaya dönüşmesi kaçınılmazdır. Yoğunlaşan ve giderek sertleşmesi beklenen emperyalistler arası çelişki ve çatışmalar alanında girilen maceraların sonucunda ortaya çıkacak ağır faturalar, içerideki sorunları daha da katmerleştirecektir. Tüm bu sorunların temelinde yer alan ekonomik-sosyal yıkımın toplumsal sonuçlarını daha ağır biçimde üretmesi ve bu sonuçları yaşayan işçi ve emekçilerin hareketlenmesi, 2010’u düzen açısından zor bir yıl haline getirecektir.

Tüm bunların sonucunda 2010’da sahnede artık düzen karşısında toplumsal mücadele dinamikleri olacaktır. 2009’da tüm bu dinamikler önemli temsilcileriyle ve eylemleriyle kendilerini ortaya koymuşlardı. Önümüzdeki yıl ise, düzen ile toplumsal mücadele dinamikleri arasındaki çelişkilerin keskinleşip gün yüzüne çıkacağı ve giderek siyasal-toplumsal sahneye ağırlığını koyacağı bir yıl olacaktır. Düzen cephesi 2010’da, iç ve dış sorunlarıyla birlikte, mücadele alanına çıkan güçlerle boğuşmak zorunda kalacaktır.

2009'da işçi sınıfı hareketi...

Sınıf hareketliliğinin arttığı yıl!

Kapitalist krizin patlak vermesinin ardından sermayenin saldırıları 2009'da daha da arttı. Dalga dalga gelen saldırılarla krizin faturası işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmek isteniyordu. İşten atmalar, ücretsiz izinler, ücret gaspları, sosyal hakların tırpanlanması saldırıların başlıca biçimleriydi.

İşçilerin fabrika işgallerini de kapsayan eylemleri 2009'a damgasını vurdu

2009 yılında fabrika işgal eylemlerinde önceki yıllara göre büyük artış yaşandı. Mücadele genelde mevzi çarpışmalar biçiminde yaşandı. Çok sayıda fabrika ve atölyede işçiler ile patronlar karşı karşıya geldiler.

Krizin etkilerinin hissedilmesiyle birlikte işçi sınıfı fabrika işgal eylemleri yapmaya başladı. Tezcan Galvaniz'de işten atılmalara karşı 400 işçinin polis barikatlarını fiilen aşarak ve D-100 karayolunu kapatarak şehir merkezine kilometrelerce yürümelerini Renault, Bosch, Türk Philips ve Asil Çelik'te üretime ara verilmesi ve ücretsiz izinlere karşı işçilerin yaptığı protesto yürüyüşleri takip etti. Bu fiili yürüyüşler metal sektöründe toplu sözleşmeler imzalanmadan önce gerçekleşen haftalık yürüyüşlerle artarak devam etti.

İşçi sınıfın kriz sürecindeki fiili protesto yürüyüşlerini Sıfş, Nergis Tekstil, Ünsa Ambalaj, Gürsaş, Koluman-Kogel, Lgs-Sky gibi birçok fabrikada işten atılmalara karşı ve sendikalaşma mücadelesi nedeniyle ortaya çıkan fabrika direnişleri izledi. Kitlese gösterilerin yanısıra DESA, Yörsan, Unilever, IBM gibi uzun süreden beri devam eden işçi eylemleri ve direnişler de yaşandı.

Vira ve Kürşat adlı taşeron firmalarda çalışan işçiler, sözleşmelerinin yenilenmesi ve kadrolu çalışma talepleriyle direnişe geçtiler ve açlık grevi yaptılar. TORGEM Tersanesi işçilerinin üç aylık ücretlerini alamamaları üzerine başlattıkları eylem ise kazanımla sonuçlandı.

Sinter işçileri 36 saat süren fabrika işgallerinin ardından sendika hakkı mücadelelerine fabrika kapısı önünde günlerce devam ettiler. Direniş nedeniyle sıkışan Sinter patronu fabrikada bulunan makineleri kaçırmak zorunda kaldı.

2009 yılı boyunca mevzi direnişler sürekliliğini ve yaygınlığını korudu. Sona eren direnişlerin yerini yeni direnişler aldı. DESA Deri, Kurtiş Matbaası, Entes Elektrik, Grammer, Asil Çelik, Asemat, Şirin Tekstil, ATV-Sabah, E-Kart bu direnişlerin en önemlileriydi.

Bu direnişler ağırlıkla fabrika önünde bekleme ve grev biçiminde gerçekleşti. Direnişlerin hemen hepsi de şu ya da bu biçimde ve düzeyde direnişi fabrika dışına çıkarma yönünde eğilimlerini içinde barındırdı. Kentin merkezi yerlerinde basın açıklamaları, yürüyüşler, dayanışma geceleri, forumlar bu eğilimin en açık göstergeleriydi.

Ancak bilinç ve örgütlülük düzeyinin geriliği nedeniyle sınıfın büyük bölümü bu saldırıları sineye çekmek zorunda kaldı. Bir bölümü ise karşı durmaya çalışsa da bilinçli ve kararlı bir mücadele yürütemediği için direnişler başarıyla sonuçlanmadı.

Mücadele bayrağını açarak direnmeye çalışan işçi bölükleri de vardı. Direnen işçilerin bir kısmı

sendikalıydı. Sendikalı olmamasına rağmen, devrimci güçlerin etkisiyle direnişe geçen işçi bölükleri de sınıf hareketliliği içinde yer tuttu. Bu direnişlerin bir kısmı kısa sürerken, bir kısmı ise uzun bir süre devam etti. Bir kısmı yenilgiyle sonuçlanırken, kazanımlarla sonuçlanan direnişler yaşandı. Tam hedefine ulaşan direnişler de 2009 tablosunda yerini aldı.

Fakat tüm bu direnişlerin hiçbirisi sınıf hareketini sarsacak ve toparlayacak güçte bir etkide bulunamadı. Daha çok kendi yakın çevrelerindeki işçiler üzerinde dolaylı etkileri oldu. Özgün bir örnek olan DESA direnişi ise, direnme kararlılığının bir simgesi olması bakımından ayrı bir etki yarattı.

2009 yılında işçi sınıfı işgal vb. militan eylemler de gerçekleştirdi. Fakat genelde bu tür militan eylemler kısa sürdü. Bu direnişlerde dikkat çekici bir temel özellik ise, taban inisiyatiflerine dayalı olmasıydı. Büyük çoğunluğunda “direniş komitesi” mevcuttu. Bu komiteler direnişlerin seyrini belirlemede önemli rol oynadılar. MEHA gibi direnişler, direniş komitelerinin başarılı müdahaleleri sayesinde başarıyla sonuçlandı.

2009 yılı bu yanıyla, merkezinde politik işçilerin bulunduğu direnişlerin en zor koşullarda bile zafere ulaşabileceğini pratikte gösterdi.

2009'da yaşanan başarısız direnişler!

2009'da yaşanan başarısız direnişlerden biri Sinter'di. Sinter Metal 500 civarında işçinin çalıştığı bir metal fabrikasıydı. Direniş başladığında büyük bir ses getirdi. İstanbul'un göbeğinde önemli bir metal fabrikasında işçiler fabrikayı işgal etmişlerdi. Bundan dolayı direniş kısa sürede duyuldu ve ülke çapında ilgiyle izlenmeye başladı. Direniş sınıf hareketi için örnek olabilecek imkanları içinde barındırıyordu. Bundan da dolayı devletin ve Sinter patronunun örgütlü çabalarıyla direniş kısa sürede gözden düşürüldü. İşgalin polis baskısıyla bitirilmesinin ardından direniş işyerinin önünde bekleme biçiminde sürdürüldü. Bu arada Ankara'ya gidiş de olmak üzere bir dizi eylem gerçekleştirildi.

Bir süre sonra direniş Birleşik Metal-İş Sendikası'nın tutumu yüzünden Sinter işçileri kabağına çekildi. BMİS yönetimi özellikle Türk Metal'in Grammer'de işçileri üye yazmasının ardından iyiden iyiye bu yolu benimsedi. Süreç, direnişin devrimci müdahaleye kapatılması ve direniş komitesinin iradesinin kırılmasıyla ilerletildi. Sonuçta direnişin sesi-soluğu kısıldı ve dinamizmi kırıldı. Bir süre sonra da kapitalist patron üstüste yaptığı hamlelerle inisiyatifi büyük ölçüde eline aldı. Tümüyle mahkeme sürecine havale edilmiş olan Sinter direnişi, büyük olanakların tüketildiği bir direniş olarak, uzlaşmacı sendikal anlayışın sınıf hareketi önünde bir engel olduğunu göstermiş oldu.

2009'un son aylarına damgasını vuran direnişler!

2009 yılı Kasım ayında Yozgat ve Çorum Şeker Fabrikalarının özelleştirilmesine karşı şeker işçileri direnişe geçti. Özelleştirme kapsamına alınan ve satışa sunulan Çorum ve Yozgat Şeker Fabrikası'na talip olan Arap asıllı Savola firmasının yetkilileri 6 Kasım günü fabrikada inceleme yapmak isteyince şeker

işçilerinin eylemiyle karşılaştı. Teknik inceleme yapmak isteyen kapitalistler, şeker işçileri tarafından üretim tesisinin kapılarının kapatılması ve önüne barikat kurması nedeniyle içeriye giremediler. 150 işçi idare bölümünden üretim tesisine geçişteki koridoru kapattı. Kapıları kapatan işçiler barikatlar kurdular. İşçilerin direnişi karşısında duramayan Savola kapitalistleri üretim tesislerine girmekten vazgeçince eylem sona erdirildi. Böylece işçiler, patronları arkasına bakmadan kaçmak zorunda bıraktı.

2009 yılının son ayına ise TEKEK işçilerinin direnişi damgasını vurdu. 40'ı aşkın işyerinin kapatılmasına ve özlük haklarının gaspına karşı mücadele eden TEKEK işçileri yerellerde başlayan eylemlerini Ankara'ya taşıdılar. TEKEK işçileri sendika bürokrasisinin ilgisizliğine, sermaye devletin tehditlerine ve düzen partilerinin gerici kuşatmasına rağmen geri adım atmıyorlar. Ankara'yı mesken tutan TEKEK işçileri daha şimdiden ülkenin genelini etkileyecek bir dinamizmi yaratmış bulunuyorlar. Bütün gelişmeler TEKEK işçilerinin direnişinin 2010 yılına taşınacağını gösteriyor. Bu, sınıf hareketinde sıçrama yaşanabilmesi bakımından önemli bir olanaktır.

TEKEK işçilerinin mücadele isteğinin basıncı altında 25 Aralık günü “TEKEK işçileriyle dayanışmak için eylem günü” ilan edildi. Cuma günleri yapılacak bir saatlik iş bırakma eylemlerinin, TEKEK işçilerinin ayakta olduğu ve “genel grev” talebini yükselttiği bir dönemde, hiçbir anlamı olmadığını sendika bürokrasisi biliyor. Sendika bürokrasisinin asıl amacı sonuçsuz eylemlerle işçilerin mücadele isteği ve iradesini kırmaktır.

TEKEK direnişi mevzi direnişlerin birleştirilmesi, birleşik bir direniş yönünde ilerletilmesi zeminini güçlendirmektedir. Bu, mevzi direnişlerin her birinin yalnızlığının kırılmasının ötesinde direnişlerin sınıf hareketi için bir merkez haline gelmesini sağlayacaktır. Sınıf hareketinin dağınık durumdaki saflarının toparlanmasını kolaylaştıracaktır. Şu an bu doğrultuda, mevcut direnişlerin ortak bir zeminde birleştirilmesi hedefiyle atılmış somut adımlar sözkonusudur. Bu adımların güçlendirilmesi ve politik-pratik sonuçlarını yaratacak biçimde geliştirilmesi gerekmektedir.

İşçi sınıfı, uzun süreli durgunluğunun ardından 2009 yılında hissedilir bir şekilde yeniden hareketlenmiş, yaygın eylemliliklerle saldırılara karşı durmaya çalışmıştır. Halihazırda hareketlilik oldukça yoğundur. Örgütlü-örgütsüz birçok sanayi havzasında işçiler sermayenin saldırılarına karşı ayaktadırlar. Bu hareketlilik henüz merkezi bir yönlendiricilikten ve ortak bir örgütlenme zemininden yoksundur. Hatta bazıları örgütlü bir güçle bağlantısı olmadığı ölçüde sessiz-sedasız yürümektedir. Ancak işçi sınıfı ile sermaye arasındaki karşıtlık büyümekte ve saflar belirginleşmektedir.

2009'a damgasını vuran sınıfın hareketliliğinin 2010 yılında da artarak süreceği görülmektedir. Dolayısıyla sınıf devrimcilerini sınıf hareketine etkin bir devrimci müdahale doğrultusunda 2010 yılında daha büyük görevler beklemektedir. 2010 yılının sermaye sınıfı için daha da zor geçmesi, işçi sınıfının devrimcileştirilmesi çabasında alınacak mesafe ile doğrudan bağlantılı olacaktır.

2009'da kamu emekçileri hareketi, 25 Kasım'la birlikte kıpırdanmaya başladı...

Harekete devrimci önderlik şart!

Kamu emekçileri hareketi, uzun süren bir geri çekilme döneminin ardından 2009'un son aylarında gerçekleştirdiği 25 Kasım uyarı greviyle bir kıpırdanma yaşadı. Ancak sene boyunca kamu emekçilerini doğrudan ilgilendiren temel gündemler karşısında gereken yanıtları üretilmedi.

Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) saldırısı kamu emekçilerini ilgilendiren temel konulardan birisi olmasına rağmen SSGSS'ye karşı güçlü bir mücadele yürütülemedi. Bunun iki temel nedeni bulunmaktadır. Birincisi, sermaye devleti kamu emekçilerinin SSGSS'den bir yıl sonra etkileneceğini ifade ederek sınıfın ortak mücadelesini sekteye uğrattı. Kamu emekçileri devletin bu aldatmacasına kanarak gereken tepkiyi gösteremedi. Eylemlere güçlü bir katılım sağlamadı. Sendikaları bu konuda zorlamadı. Sorunu kendi dışında görerek sessiz kaldı. İkinci nedeni ise, kamu emekçilerinin örgütlü olduğu sendika konfederasyonlarının konum ve misyonları gereği devletin aldatmacasına kanan kamu emekçilerini SSGSS saldırısına karşı mücadeleye çekememeleridir. Son olarak buna devrimci iddialar taşıyan kamu emekçilerinin, hareketin öncülerinin kendine ve mücadeleye güvensiz tablosunu ve atıllığını eklemek gerekmektedir. Tüm bu etmenler SSGSS gibi temel bir gündem karşısında kamu emekçileri hareketini suskunluğa ve hareketsizliğe itmiştir. Aksine, KESK gibi kamu emekçilerinin mücadelesi sonucu kurulan bir konfederasyon Türk-İş, DİSK ve Hak-İş gibi konfederasyonların bürokratlarına takılarak Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) üzerinden yükselmekte olan mücadelenin önüne set çekmiştir. İllerin tablosuna göre HSGGP'de yer alan KESK Şubeler Platformu bileşenleri ise genel merkezlerinin mücadele kaçınıcı tavrına karşı dirayetli duramayarak sendika bürokratlarına teslim olmuşlardır. Yıl içinde sınıfı ilgilendiren en önemli gündem karşısında kamu emekçileri hareketi yenilmiştir, KESK ise sınıfta kalmıştır.

Kamu emekçileri cephesinden yıla damgasını vuran bir diğer önemli gelişme ise kolluk güçlerinin KESK şahsında kamu emekçilerinin mücadelesine yönelik saldırgan tutumu olmuştur. Devletin kolluk güçleri birçok ilde ve KESK Genel Merkezi'ne baskınlar düzenlemiş, dökümanlarına el koymuş, yönetici ve üyelerini gözaltına alarak aylar süren tutuklama terörüne maruz bırakmıştır. KESK bir bütün olarak azgın devlet terörüne karşı tok bir yanıt verememiştir. Baskın, gözaltı ve tutuklama terörüne karşı parçalı, dağınık, cansız ve zayıf tepkiler gösterilmiştir. Saldırı sonrası KESK'in Ankara'ya gerçekleştirdiği yürüyüş ise sınırlı sayıda üye ve temsilcinin katılımıyla sembolik bir eyleme indirgenmiştir. KESK, emek dostlarına, devrimcilere, ilericilere çağrı yaparak süreci birlikte göğüslemek, Ankara'ya kitlesel bir yürüyüş düzenlemek, devletin saldırılarına karşı militan bir yanıt üretmek yerine "paramız yok" bahanesinin arkasına sığınarak dar güçlerle süreci karşılamaya çalışmış ancak bunu dahi becerememiştir. KESK bu süreçte işyerlerini, alanları ve sokakları militan eylemlerle devlete dar edeceğine içine kapanmış, pasif eylemlerle tutuklularına, sendikalara, kamu emekçilerinin mücadelesine sahip çıkamamıştır. Kamu emekçilerine ve üyelerine güven

veren bir pratik izlememiştir.

2009 1 Mayıs'ı ise kamu emekçileri cephesinden kitlesel bir katılıma, güçlü bir ön sürecin örgütlenmesi sürecine dönüşmemiş/dönüştürülmemiştir. Hareketin giderek eriyen tablosuyla bağlantılı olarak bu yıl da kamu emekçilerinin 1 Mayıs'a katılımı zayıf kalmıştır. İstanbul 1 Mayıs'ı özgülünde Taksim iradesine sahip çıkan kamu emekçileri eylemlerde militan bir tavır sergilemiştir. Ancak bu tavır hareketin bütününe maledilememiş, bir ön hazırlığa dönüştürülmemiştir.

Kamu emekçilerini ilgilendiren bir diğer önemli gelişme ise toplu görüşme süreci olmuştur. Ancak birkaç yıldır masadan kalkın KESK bürokratları, bu yıl da yüzünü işyerlerine ve tabana, sokağa, eyleme, direnişe dönmek yerine gözünü masada, aklını görüşmelerde bırakarak süreci bir kez daha heba etmiştir. Bilindik bu tablo ne kamu emekçilerinde ne de harekette bir ivme ve heyecan yaratmamıştır. Kamu emekçileri toplu görüşme sürecine ilgisiz ve tepkisiz kalmıştır. Direnerek mücadele etme, mücadele ederek kazanma istek ve azmi kırılan kamu emekçileri güncel sorunlarına ilgisiz, taleplerini kazanma noktasında umutsuz bir seyir izlemiştir. KESK'in almış olduğu göstermelik birtakım eylem ve etkinlikler ise katılımsız ve cansız geçmiştir. Sahte sendika yasası öncesinde yüz binlerle meydanları dolduran, fiili eylemlerle toplu sözleşme yapan kamu emekçileri sahte yasa sonrası yüzlerle ifade edilen katılımlarla ve pasif eylemlerle geriye çekilmiştir.

Diğer yandan yıl boyunca gerçekleşen Kürt halkına yönelik baskılarla provokasyon ve linçler, kapitalizmin krizi ve sonuçları, TEKEK işçilerinin direnişi, asgari ücret görüşmeleri gibi toplumun tümünü ilgilendiren sosyal ve siyasal gelişmeler karşısında ise kamu emekçilerinin gösterdiği refleks zayıf kalmıştır. Mevcut gelişmeler ancak politik unsurları şahsında sınırlı tepkilere konu olabilmektedir.

Kamu Personel Rejimi gibi kamu emekçilerinin işgüvencesini tehdit eden saldırı yasası gündeme taşınmasına rağmen halen tabandan bir tepkinin açığa çıktığını söyleyebilmek mümkün değildir.

Kuşkusuz tüm bunların arkasında sınıf ve kitle hareketinin seyrini, kamu emekçilerinin bilinç ve

örgütlenme düzeyi ile sendikal örgütü KESK ve KESK içindeki uzlaşmacı-reformist anlayışların durumu, devrimci iddia taşıyan siyasal hareketlerin kamu emekçileri mücadelesine karşı yerine getirmesi gereken görev ve sorumluluklardan uzak durması yatmaktadır.

Halihazırda sermaye iktidarının çok yönlü saldırılarına maruz kalan ve işgüvencesi tehdit edilen, mezarda emeklilik, sosyal hakların gaspı gibi temel sorunlarla yüzyüze kalan kamu emekçileri elindeki son kırıntılardan da olmak üzeredir. Yoğun saldırılar ve ağır koşullar altında kamu emekçilerinde öfke ve tepkinin birikmesi kaçınılmazdır. Önemli olan bu öfke ve tepkinin akacağı kanalları yaratmak ve harekete ön ayak olmaktır. Ancak ne yazık ki hareketin öncüsü konumundaki unsurlar takatini çoktan yitirmiştir, harekete ve kendine güvensiz, gelecekte umutsuzdur. Mücadele istek ve azmi kırılmıştır. Tabanla öncüsü arasındaki açığı ise ters orantılı bir şekilde büyümektedir. Saldırıların karşısında tabandaki öfke birikirken mücadeleye eğilim artmakta, öncüsü ise geri çekilmekte ve "ne yapsak bir şey olmaz" diyerek umutsuzluk beslemektedir. Kuşkusuz iddia ve iradede yoksun KESK reformistlerinin yarattığı bu ruh halinin kökleri derindedir. Panzehiri ise hareketi içten içe kemiren reformizme ve etkilerine karşı etkin mücadeledir. Tabandan ve işyerlerinden doğru süreçlere müdahale etmektir.

Tam da böylesi bir süreçte sınırlı sayıda öncü, ilerici, devrimci kamu emekçisinin özverili çaba ve iradesi, kararlılığı ve disiplini sayesinde örgütlenebilen ve asgari bir başarıyla gerçekleşen 25 Kasım eylemi mevcut tabloya bir neşter vurmuştur. Ancak bu bile KESK reformistlerine bir şey ifade etmemiştir. ÖDP'nin ayrışması sürecinde yaşanan ve kutsal ittifakı sekteye uğratan KESK içindeki koltuk kavgası 25 Kasım'ın örgütlenme sürecine doğrudan yansımaya bile 25 Kasım'ın ardından DSD'liler "25 Kasım zayıf geçti. Kamu-Sen'e yaradı. Daha ötesini yapamayız" vb. söylemlerle hareketin altını oymakta, grupsal çıkarlarını mücadelenin önünde tutarak kirli hesaplarla davranmaktadırlar.

Tüm bunlara rağmen 25 Kasım hem emek cephesinde hem de işyerlerinde emekçilere moral ve güç olmuştur. Uzun zamandır hareketsiz kalan kamu emekçileri heyecan ve coşku içinde daha fazlasını yapabileceklerine inanmışlardır. Ancak 25 Kasım'ı aşan süreçlerin kendiliğinden gelişmeyeceği de açıktır. 25 Kasım hareketin öncüsü, devrimci, ilerici kamu emekçileri devrimci önderlik boşluğunu doldurmaya çalıştığında, işin başına geçtiğinde, yüzünü tabana döndüğünde nelerin başarılabilceğini göstermiştir. 2009'un en önemli kazanımı budur.

Devrimci, öncü kamu emekçileri bu kazanımı ileriye taşımak, 2010'da sınıf ve kitle hareketine soluk aldirmek, kamu emekçileri hareketini ayağa kaldırmak için gelişen her gündeme bu bilinçle müdahale etmeli, devrimci önderlik boşluğunu doldurmak için her türlü yol, yöntem ve araçla mücadeleyi büyütmelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri ise, geride kalan yılda olduğu gibi önümüzdeki yılda da kamu emekçileri hareketine devrimci amaç ve kaygılarla müdahale etmeye devam edeceklerdir.

2009'da, inkar ve imha politikaları da Kürt halkının militan direnişi de sürdü...

Yeni yılda Kürt halkıyla devrimci dayanışmayı büyütelim!

2009 yılı, ülkenin kilit önemde sorunlarından biri olan Kürt sorununda çarpıcı gelişmelere sahne oldu. Bir yandan “açılım” söylemleri eşliğinde temelsiz hayal ve beklentiler körüklenirken, öte yandan Kürt halkına yönelik dizginsiz bir saldırganlık doruk noktasına çıkarıldı. Kürt halkının buna yanıtı ise, ulusal özgürlük ve eşitlik istemini daha gür bir şekilde haykırmak oldu. Bu aynı zamanda “açılım” adı altında yürütülen tasfiyeci sürece verilen bir yanıtı. 15 Şubat'ta, Newroz'da, Abdullah Öcalan'ın cezaevi koşullarının ağırlaştırılmasına ve DTP'nin kapatılmasına karşı gerçekleştirilen militan, yaygın ve kitlesel sokak eylemleri sermaye devletinin korkularını daha da büyüttü.

Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye teslim edilisinin yıldönümünde pek çok kentte gösteriler düzenlendi. 15 Şubat'ta da yine ayakta olan Kürt halk kitleleri kepenk kapattı, işyerlerini ve okulları boykot etti, gece-gündüz demeden eylemler gerçekleştirdi. Militan bir ruhla alanları doldurdu. Büyük bir mücadele coşkusu ve kararlılığıyla sömürgeci rejime teslim olmayacağını, ulusal özgürlük taleplerine sahip çıktığını gösterdi.

2009 Newroz'u da oldukça görkemli ve kitlesel geçti. Başta Diyarbakır olmak üzere birçok ilde yüzbinlerce kişinin katıldığı mitingler yapıldı. Düzenin Kürt “açılım”ı, devletin ve AKP'nin bahsettiği haklar olarak değil, Kürt halkının mücadelesinin sonuçları olarak görülmüş, bu da daha fazlasının kazanılabileceği inancını güçlendirmiştir. Newroz alanlarındaki katılımın, coşku ve heyecanın kaynağı esas olarak bu olmuştur. Kürt halkı bir kez daha mücadele enerjisini, kararlılığını ve değerlerine bağlılığını göstermiştir.

Sermaye devleti, son yerel seçimlerde Kürt halkının DTP şahsında yaptığı tercihi tahammülsüzlükle karşıladı. Duyulan öfke seçimlerin ardından en yetkili ağızlar tarafından kusulmaya başlandı. Bunun, Kürt halkına yönelik yeni saldırılar için bir komut olduğunun ortaya çıkması için fazla bir zaman gerekmedi. Ağrı'da DTP'nin seçimi kazanmasını engellemek için sergilenen hukuksuzluklar, bugün Kürt halkına dönük azgın saldırılar, burjuvazinin demokrasi anlayışının ne olduğunu gözler önüne serdi.

Öcalan'ın doğum günü olan 4 Nisan'da Urfa'nın Halfeti ilçesinin Ömerli Köyü kırsalında binlerce insana “kamu güvenliğini tehdit ediyorlar” gerekçesiyle ateşli silahlarla saldırılarak 2 kişinin öldürülmesi de Kürt halkına gösterilen tahammülsüzlüğün dışı vurumuydu.

Rejim bir yandan Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini “bölücülük” olarak damgalarken, öte yandan onu boğmak ve Kürt hareketini etkisizleştirmek için birbirini tamamlayan çeşitli planlar hazırlayarak devreye soktu. 2009 yılına da 86 yıllık resmi politika olan inkâr ve imha damgası vurdu. Son dönemde ise kirli savaş yeni bir düzeye sıçratıldı.

Geride kalan yılda Kürt sorununda çözüm koşullarının her zamankinden daha uygun olduğu düşüncesi sıklıkla ifade edilirken, üst üste düşen bazı gelişmelerle birlikte bu yönde bir atmosfer yaratıldı. Bu aslında, Kürt sorununda geleneksel politikanın iflasını ve düzen gericiliğinin bir arayış içerisinde olduğunu gösteriyordu.

Kuşkusuz, geleneksel politikanın iflası ile birlikte Kürt halkının mücadele dinamikleri düzeni adım atmaya zorlayan etkenlerdir. Fakat işin içinde aynı zamanda, ABD emperyalizminin bölgesel ihtiyaçları doğrultusunda Türkiye'ye biçtiği yeni rol vardır. Bölgede ABD taşeronluğu olarak özetlenebilecek bu rol Güney Kürdistan yönetimiyle iyi ilişkiler kurmayı, hatta onun hamisi olarak davranmayı gerektirmektedir. Egemenlerin yayılmacı iştahlarını kabartan bu rolü üstlenebilmesi için Kürt sorununu bir parça yumuşatması gerekmektedir. Beraberinde ise PKK'nin askeri varlığına son verme ve Kürt halkını düzene bağlama amacı güdülmektedir. İşte “arayış”ın arka planında bunlar vardır. ABD ile işbirliği içinde Kürt sorununda bir çıkış yolu aranmaktadır.

AKP ile ordu arasında bu konudaki işbirliği de ABD'nin istekleri ekseninde gerçekleşmiştir. Bunda ABD destekli Ergenekon operasyonu önemli bir işlev görmüş, eski politikanın çatlak ses çıkaran kadroları tasfiye edilerek, “açılım”ın önü açılmaya çalışılmıştır.

Yerel seçimlerden önce, seçimlerin sonucuna göre hazırlanmış bir senaryo vardı. Bu, Kürt sorununda AKP'de temsil edilen Kürt büyük burjuvazisinin inisiyatifini belirginleştirmek, böylece PKK'yi silahlı

varlığını tasfiyeye zorlamak biçimindeydi. Bu çerçevede Güney Kürdistan'da bir Kürt Konferansının düzenlenmesi planlanmıştı. Bu konferans, Kürt halkının iradesini temsil etmek iddiasıyla PKK'yi teslim olmaya çağıracaktı.

Bu arada Kürt hareketinin yasal temsilcisi olan DTP'ye dönük olarak da iki yönlü bir politika izlendi. Bir yandan DTP yöneticilerine ve Kürt kitlelerine yönelik dizginsiz bir devlet terörü estirilirken, öte yandan boş vaatler ve sadakalarla Kürt yoksulları aldatılmaya, DTP'den kopararak AKP'ye yönlendirilmeye çalışıldı.

Fakat seçimlerden beklenen sonucun çıkmaması, tersine seçim sonuçlarının Kürt halkının PKK ve DTP'ye bağlılık beyanına dönüşmesi bu senaryoyu boşa düşürdü. Bundan sonra hesaplar yeniden masaya yatırıldı. Kürt hareketine yönelik baskılar artmaya başladı. Kırsaldaki askeri hareketlilikler yanında DTP'ye yönelik kapsamlı gözaltı, tutuklama ve son olarak kapatma saldırıları bunun ifadesi oldu.

“Açılım” adı altında yapılmak istenenlerin çerçevesi, devletin Kürt diline ve kültürüne ilişkin bazı adımlar atması, isimleri değiştirilen bazı köylere eski isimlerinin verilmesi, bazı üniversitelerde Kürdoloji enstitülerinin açılması, yerel TV'lerdeki Kürtçe yayın sınırlamalarının gevşetilmesi vb. uygulamalardan oluşuyor. Bu adımlarla en fazla varolan hak kırıntıları bir parça arttırılmış olacaktır ki bunun Kürt sorununun çözümüyle bir ilgisi yoktur. Zaten düzen gericiliğinin amacı da Kürt sorununu çözmek değil, PKK'nin tasfiyesiyle birlikte Kürt halkının direncini kırabilmektir. Düzenin temellerini sarsmadan en az tavizle süreci tamamlamak, Kürt hareketinin elini kolunu bağlamaktır.

Sermaye devletinin Güney'deki Kürt liderliği ile yakınlaşmasını da bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor. Bilindiği üzere, MGK üzerinden Güney'deki Kürtlerle diyalog kararı alındı. Bunu üst düzey bürokratlardan oluşan heyetlerin Talabani ve Barzani ile diplomasi trafiğinin yoğunlaşması izledi. Ankara ile Erbil arasında yeni bir dönemin başladığı, Kürtlerin sırtlarını Türkiye'ye dayamak istedikleri, hatta Türkiye ile federatif bir birliğin bile orta vadede gündeme gelebileceği senaryoları ortalığı kapladı.

Kürt sorunu konusunda liberal hayallere zemin oluşturan bu gelişme, gerçekte, hamiliğe soyunarak Güney Kürdistan'ı Türk devletinin arka bahçesine çevirmekten ibarettir. Bu da Ortadoğu'da etkin bir bölgesel güç olmak hevesinin bir dışavurumudur.

Bunun yıllardır bizzat ABD tarafından teşvik edilen bir yönelim olduğu biliniyor. Türk devletinin Güney Kürtleri'ne hamilik rolüne soyunması ABD emperyalizminin bölgesel planlarıyla sıkı sıkıya bağlıdır. ABD'nin bölge politikaları Türk sermaye devleti ile Güney Kürdistan arasında bu tür bir ilişkiyi gerektirmektedir. Bunda başarılı olunabilirse, bunun Türkiye'de Kürt sorunu için de aynı emperyalist çözüm planı çerçevesinde belli sonuçları olacaktır. Türkiye Kürtleri'ni belirli kırıntılarla yatıştırmak, ehliileştirmek ve gerisin geri düzene bağlamak, bu aynı politikanın bir parçasıdır.

Öte yandan düzen gericiliğinin bir kesimi, devletin Türk kimliğine dayalı üniter yapısını tartışmalı hale getirecek böylesi projeleri sert bir muhalefetle karşılıyor. Geline yerde “Kürt açılımı” ile estirilen bahar havası yerini şiddetli bir soğuk hava dalgasına bırakmış durumda. Bu havanın yaratılmasında en büyük pay, ırkçı-faşist parti MHP ve CHP'ye ait. “Açılım”ı Türkiye'yi bölünmeye götürecek bir “ihanet projesi” olarak niteleyen ulusalcı-faşist cephe, gerilimin dozunu arttırarak şovenizmin halk üzerindeki etkilerini devşirmeye oynuyor.

Aslında bir bütün olarak düzen gericiliği “üniter devlet, tek millet, tek bayrak” kutsal üçlemesinde birleşiyor. Sermaye devletinin Kürt sorununa ilişkin geleneksel “kırmızı çizgiler”ine sahip çıkılıyor.

Tüm bunlar aslında Kürt sorununda geleneksel devlet politikasının açmazını ve iflasını göstermektedir. Bir yandan Kürt ulusal kimliği güç kazanmakta ve Kürt hareketi bastırılmamaktadır. Öte yandan ise çeyrek yüzyıldır sürdürülen kirli savaşa toplumu inandırmak gitgide zorlaşmaktadır. “Açılım” tartışmaları da bu konudaki iflas ve çaresizliğin bir tür itirafıdır. Yine de devletin dümenini tutanlar çaresizlik içinde geleneksel imha ve inkâr politikalarından medet ummaktadırlar.

Öncekiler gibi ABD patentli bu politika da Kürt sorununa çözüm getirmeyecektir. Tüm ağırlığıyla orta yerde duran Kürt sorunu, bazı kültürel kırıntıların verilmesi, bireysel düzeyde etnik kimliğin kabul edilmesiyle çözülemez. O, ancak siyasal temelde, yani ezilen Kürt ulusunun ulusal eşitlik ve özgürlük istemlerinin karşılanmasıyla çözülebilir ki, bunu da ancak bir toplumsal devrim sağlayabilir.

Kıscacı 2010'a, inkâr ve imha politikaları, dışarıda ABD desteğiyle sürdürülen operasyonlar, içeride ise tirmandırılan şovenizm ve terör devredilmiştir.

Fakat tüm baskı ve engellemelere rağmen sermaye devleti kirli amacına ulaşamayacaktır. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin seyri bunu göstermektedir. Kaldı ki, Kürt emekçileri ulusal özgürlüğü elde etme kararlılığının yanı sıra toplumsal sorunların beslediği yoğun bir öfkeye de sahiptirler. Bu, Kürt sorununun güçlü bir toplumsal temele de sahip olduğunun ifadesidir. Sorunun Kürt halkının militan ve kararlı mücadelesiyle her defasında daha güçlü bir biçimde gündeme gelmesinin gerisinde aynı zamanda bu vardır.

Ortadoğu'nun direniş geleneğini sürdürmekte kararlı olduğunu her vesileyle kanıtlayan Kürt halkının bugün en yakıcı ihtiyacı, enerjisini gerçek bir özgürlük ve eşitlik mücadelesi çizgisinde harekete geçirebilecek bir siyasal önderliktir. Geride kalan yıl bunu bir kez daha ortaya koymuştur. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin gerçek ihtiyacı, devletle ve kurulu düzenle değil, fakat Türkiye'nin işçi ve emekçileriyle birleşmek ve bütünleşmektir. Ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerini boğmakta kararlı olduğunu döne döne kanıtlayan sermaye devletine karşı onlarla omuz omuza savaşmaktır. Bunun dışında bir çıkış ve çözüm yolu yoktur. 2010'da böyle bir yola girmesi, Kürt halkı için gerçek bir “açılım” olacaktır!

Aydın ve sanatçılardan BDP'ye destek

Vedat Türkali, Türk Tabipler Birliği (TTB) Başkanı **Gencay Gürsoy**, KESK Başkanı **Sami Evren**, **Zeynep Tanbay** gibi gazeteci, yazar, sanatçıların da bulunduğu bir grup, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) İstanbul İl Başkanlığı'na 30 Aralık günü dayanışma ziyaretinde bulundu.

Diyarbakır Milletvekili Akın Birdal, Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan, İstanbul İl Başkanı Hüseyin Barış ve kapatılan DTP'nin İstanbul İl Başkanı Mustafa Avcı tarafından karşılanan aydınlar, DTP'nin kapatılmasına yönelik tepkilerini dile getirdi.

Yazar Vedat Türkali, 15-20 milyon Kürt'ün mutluyum demediği sürece bu ülkede insanların mutlu olamayacaklarını belirtti.

Gencay Gürsoy ise DTP'nin kapatılmasıyla sorunun siyasi çözümünün bittiğini belirtirken, KESK Başkanı Sami Evren de yaptığı konuşmada, “Şu anda Ankara'da bir arama yapılıyor. Kontr-gerillanın merkezi aranıyor. Umarım geçmişteki tüm faili meçhuller ortaya çıkartılır” dedi.

Milletvekili Akın Birdal ise sanatçı ve aydınların ziyaretinden duyduğu memnuniyeti dile getirerek, “Yapılan bu ziyaret sonrası yalnız olmadığımızı anladık. Umarım yeni yıla yeni bir demokrasi anlayışı ile gireriz” dedi.

ÇHD ve TOHAV'dan BDP'ye destek...

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi ile **Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı** (TOHAV), BDP'ye yönelik operasyonlarla, Kürt siyasetçilerin tutuklanmasına ilişkin Galatasaray Lisesi önünde 30 Aralık günü basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasının ardından BDP İstanbul İl Başkanlığı'na dayanışma ziyareti gerçekleştirildi.

Ortak açıklamayı yapan Av. Taylan Tanay, davetiye ile çağrılarak, ifade ve sorguları yapmak olanaklı iken, bunu siyasal bir güç gösterisine dönüştürmenin yasakçı, inkarcı ve baskıcı resmi politikanın tekrarı ve devamı olduğunu ifade etti. AKP hükümetine seslenerek, halkların demokrasi ve özgürlük taleplerinin, Terörle Mücadele Yasası, Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu başta olmak üzere gerici, faşist baskı yasaları kullanılarak, silah, linç ve provokasyonlar aracı kılınarak sindirilemeyeceğini söyleyen Tanay, bugün hükümet terörüne karşı çıkmayanların, balyozlar kendi kapılarını dövmeye başladığında sızlanmamaları gerektiğini de ifade etti.

Basın açıklamasının ardından, BDP İstanbul İl Başkanlığı'na ziyaret gerçekleştirildi. .

Kızıl Bayrak / İstanbul

Baskı ve teröre karşı işçiler iş bıraktı

Diyarbakır

Kayapınar Belediye Başkanı Zülküf Karatekin'in de aralarında bulunduğu 23 kişinin tutuklanmasına tepki gösteren Genel-İş Sendikası'na bağlı Kayapınar Belediyesi işçileri 28 Aralık günü 4 saatliğine iş bıraktı.

İş bırakma eylemi öncesinde Kayapınar Belediyesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında belediye başkanlarının hukuk dışı bir şekilde tutuklandığı ifade edildi. Kürtlerin siyasetin dışına itilmek istendiği söylenirken, “İradeye kelepçe vurulamaz!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı.

Batman

Batman'da da, DİSK/Genel İş Sendikası'na bağlı işçiler bir hafta boyunca Batman Belediyesi'nde bir saatlik iş bırakma ve oturma eylemi yapacak. Belediye'de saat 8.00 ve 9.00 saatleri arasında hizmet üretilmeyecek.

Viranşehir

Urfa'nın Viranşehir ilçesinde belediye binası önünde toplanan belediye personeli 28 Aralık günü bir saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirirken, her cuma günü saat 11.00'de iş bırakma eylemlerini sürdüreceklerini ifade ettiler. Tutuklamalarla halkın iradesinin hiçe sayıldığı söylédiler. AKP hükümetinin halkın iradesine kelepçe vurduğunun söylendiği açıklamada, baskıların kendilerini yıldıramayacağı belirtildi.

Genel-İş'ten açıklama

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası'nın 33 bölge temsilciliği tarafından yapılan ortak yazılı açıklamada, Kürt sorununun en yakıcı sorunlardan biri olduğu belirtilerek şunlar söylendi: “Sokakların durulduğu bir dönemde, adeta yine fitili ateşlercesine seçilmiş görev başındaki belediye başkanlarını gözaltına alıp kelepçeleme zihniyeti, Hitler faşizminin ve 12 Eylül darbesi uygulamalarını çağırıştırılmaktadır. Kürt sorununun çözümüne yönelik politikaların bir an önce hayata geçirilmesi gerekir.”

DESA, Meha, Entes, TEKEL...

Direnişçi kadın işçiler yol göstermeye devam ediyor!

Yeni bir yıla işçilerin direnme kararlılığının coşkusuyla giriyoruz. Başta TEKEL olmak üzere çeşitli işkollarında işçiler kadınıyla-erkeğiyle devletin uyguladığı baskı ve teröre rağmen hakları ve onurları için direniyor. Geride bırakılan yılda ise kadın işçilerin hak arama mücadelesindeki önemli yerlerini ortaya çıkaran pek çok örnek yaşanmıştır. Gerek kadınların bizzat grev ve direniş sürecinin bir parçası olmaları açısından, gerekse direnişçi eşleri olarak yaşanan deneyimler tutulması gereken yolu işaretlemektedir.

Geçen yılın mücadele çetelesine kısaca göz attığımızda DESA, Çapa Çağ Temizlik, Meha, ATV-Sabah grevi, Sinter ve halen devam eden Entes'te direnen kadınlar öne çıkmaktadır. Böyle bir yılın sonuna ise TEKEL işçileri damgasını vurmakta, kadın işçilerse bu direnişte önemli bir yer tutmaktadırlar.

Kadın işçiler, sistemin tüm baskı ve kuşatmalarına rağmen, yaşadığı sömürünün farkına vardığında emeğine ve haklarına sahip çıkmaktadır. Kuşkusuz bu mücadelenin eylemli bir şekilde sürdürülmesinde devletin baskı ve terörü dışında, gerici kültün olumsuz etkileri de gözardı edilemeyecek denli belirgindir. Ancak kadını saran çok yönlü kölelik zincirlerinin aşılma yerinin grev ve direnişler olduğu, yaşanan pek çok örnekten görülmektedir. 81 kadın işçinin 448 gün sürdürdükleri Novamed grevi bu açıdan olumlu bir örnekken, geride bırakılan yılda bahsettiğimiz örnekler, grev ve direnişlerin kadın işçilerin bilinçlenmesinde çok önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Kadınların bu direniş süreçlerinde yaşadıkları bilinç değişimi ise, bu süreçlere tanıklık etmiş herkesin yakından gözleyebileceği derecede açıktır. Bundan da öte kadın işçilerin kararlı ve direngen tutumu direniş süreçlerini ivmelendirici olmakta, kimi durumlarda geri tutum alabilen erkek sınıf kardeşlerine de örnek olmaktadır. Eylem alanları, erkek ve kadın işçileri düzenin gericiliğinden koparmakta, onlara gerçekte olması gereken sınıf kardeşliği ve dayanışma bilincini kazandırmaktadır. Kendilerini köleleştiren, edilginleştiren prangaları üretimden gelen gücü sayesinde kıran işçi kadınlar ise ezilen diğer kadın emekçilere yol göstermektedir.

İşte yine TEKEL'de direnen kadın işçiler bu anlamda örnek bir deneyim bırakmaktalar. TEKEL işçisi kadınlar emeklerine ve haklarına sahip çıkmak için günlerdir Ankara'da nöbette. Kimi çocuklarını evde bırakıp gelmiş Ankara'ya. "Kefeni giydik geri dönüş yok." kararlılıklarıyla yaptıkları eylemlerde, 'Emine'ye pırlanta işçiye biber gazı', 'Çocuklarımız için direniyoruz', 'Eve dönmüyoruz çocuğumuza ne diyeceğiz', 'Ellerimizin hamuruyla değil alnımızın teriyle direniyoruz' dövizlerini taşımaktalar. Dövizlere yansıyanlar, sistem tarafından kadın üzerinde yaratılan gerici propagandanın çatlaklarıdır aynı zamanda.

Görüldüğü gibi sistemin kadın sorununu sınıfsal özünden kopartan gerici propagandası grev ve direniş alanlarında etkisizleşmektedir. Kadın işçilerin iki ayrı sınıfın, iki ayrı dünyanın olduğu gerçeğini grev ve eylem alanlarında kavraması, kendilerini ucuz işgücü gören, kuralsız ve keyfi çalışma koşulları dayatan, işine yaramadığında da evine gönderen kapitalistlerin gerçek yüzlerini bu süreçlerde net bir şekilde görmeleri tutulacak yol ve yöntemi göstermektedir.

Sermaye, 2010 yılına saldırılarını arttırarak girmektedir. Kuşkusuz, kriz koşullarının yükü altında ezilen işçi ve emekçi kadının derdi ise daha

katmerleşecektir. İşsizlik, açlık ve yoksulluk özelde kadınları da etkileyen pek çok sorunun önünü açacaktır. Bunun yansısı sermaye uşağı AKP hükümeti 2010 yılına "kadın açılımı" ile girmektedir.

Yeni saldırının geleceğini işaretleyen bu açılımın sinyallerini, AKP Kadın Kolları Başkanı Fatma Şahin vermiştir. Şahin, kadınlarla ilgili bir çalıştay hazırlığı içinde olduklarını geçtiğimiz günlerde basına bildirmiştir. Sermaye hükümetinin açılım girişimlerinin nasıl bir şey olduğu ayan beyan ortadayken kadın açılımının akıbeti kuşkusuz çok açıktır. Ayrıca kadınlara 3 çocuk yapmayı öğütleyen ve onları toplumsal yaşam yerine evlerine ve "aslı" işlerine dönmelerini vaaz eden AKP'nin "kadın açılımı"nın ayrı sorunları da beraberinde getireceği ortadadır. Kısacası, 2010 yılında

işçi ve emekçi kadınların yaşadığı sorunlar katmerlenecektir. Sömürüye, baskılara ve her türden eşitsizliğe karşı durmanın yolunu ise grev ve direnişler göstermektedir. Gerekğinde tek başına DESA'da, Entes'te olduğu gibi direnen, gerekse birbirlerini tanımasalar da farklı illerden gelip aynı sınıfın mensubu olmanın gerçekliğini öğrenen TEKEL işçilerinde olduğu gibi tek seçenek direnmek ve mücadele etmektir.

2010 yılında, sermayenin artan saldırılarına, devlet terörüne, her türden ayrımcılığa ve gericiliğe karşı işçi kadınlar bir adım öne çıkmalı, örgütlü mücadeleyi büyütmeli, yeni Novamedler, DESA'lar, TEKEL'ler yaratılmalıdır. Kadın işçilerin erkek sınıf kardeşleriyle birlikte sömürüden ve baskıdan kurtulmasının tek yolu budur.

TEKEL işçileri: Beklemeye değil, mücadeleye geldik!

Türk-İş Genel Merkezi'nde 23 Aralık 2009 tarihinde TEKEL gündemli toplanan Türk-İş Başkanlar Kurulu, ikinci toplantısını 30 Aralık Çarşamba günü gerçekleştirdi.

Türk-İş'e bağlı sendikaların genel başkanlarının katıldığı toplantıdan yine dişe dokunur bir karar çıkmadı. Başkanlar Kurulu, geçen haftaki toplantıda alınan "sürekli eylem" kararının devam etmesini ve Türk-İş Yönetim Kurulu'nun belirleyeceği yer ve tarihlerde bölgesel mitingler düzenlenmesini kararlaştırdı.

Toplantı kararlarına ilişkin görüşlerini aldığımız TEKEL işçileri ise beklentilerinin karşılanmadığını ifade ettiler. Türk-İş bürokrasisine tepki gösteren işçiler daha güçlü eylem kararları alınması gerektiğini belirttiler.

Türk-İş: "Sürekli eylem"e devam, bölgesel mitingler düzenlenecek!

Çalışanlar açısından 2009 yılını değerlendiren Türk-İş Başkanlar Kurulu, toplantının ardından sonuç bildirgesi yayımladı. Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, Başkanlar Kurulu bildirisini TEKEL işçilerine açıkladı.

2009 yılını çalışanlar açısından "tüm zamanların en kötü yılı" olarak tanımlayan Türk-İş Başkanlar Kurulu bildirisinde bu yaklaşımların 2010 yılında da devam etmesi halinde, Türkiye'deki toplumsal dengelerin daha da bozulacağı uyarısında bulunuldu.

Türk-İş Başkanlar Kurulu ayrıca, alınan zam kararlarının yeni yıla ilişkin umutların ilk günden kırılmasına vesile olduğuna dikkat çekerek, geçim zorluğu içindeki halkın yeni zam kararlarıyla daha da bunaltılmaması gerektiğine vurgu yaptı.

TEKEL işçilerinin ve itfaiye işçilerinin mücadelesi ile Şeker-İş Sendikası'nın özelleştirmelere karşı düzenlediği mitinglerin desteklendiğinin belirtildiği Türk-İş açıklamasında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a ve hükümete, işçilere ve onların sendikalarına karşı dostça yaklaşma ve onların istek ve taleplerine karşı duyarlı olma çağrısı yapıldı.

Başkanlar Kurulu bildirisinin son bölümünde 2009 yılı değerlendirmesinde de ifade edilen sorunların

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

giderilmesi için alınan "sürekli eylem" kararının devam edeceği ifade edildi.

Türk-İş'in eylemlerinin, 8 Ocak, 15 Ocak, 22 Ocak tarihlerinde "çalışmama hakkını kullanarak" ve AKP il binaları önünde kitlesel basın toplantıları düzenleyerek süreceği ifade edildi.

Türk-İş Başkanlar Kurulu ayrıca, Türk-İş Yönetim Kurulu'nun belirleyeceği tarih ve yerlerde diğer emek ve meslek örgütlerinin de davet edilmesiyle geniş katılımlı mitingler düzenlenmesine karar verdi.

İşçiler Türk-İş'e tepkili

"Genel grev, genel direniş" taleplerini sürekli haykıran TEKEL işçilerinin istediği yine olmadı. 16 gün boyunca düzenle karşı karşıya gelmekten kaçan sendika bürokrasisi, "pasif bekleyişe devam" dedi. Sabahdan akşama kadar Türk-İş'in önüne mücadeleyi sıkıştıran, eylem yapmak yerine TEKEL işçilerinin önüne bekleyişi koyan Türk-İş, 30 Aralık Çarşamba günü yaptığı başkanlar Kurulu'nda da aynı tavrın devam etmesi kararını aldı.

Direniş sürecini gazetemize değerlendiren TEKEL işçileri devlet ve sendikanın işçileri oyalamaya devam ettiğini belirtiyorlar.

TEKEL işçileri: Buraya beklemeye değil, mücadeleye geldik!

TEKEL işçileri "16 gün değil bir yıl da bekleriz" ancak böyle boş oturarak beklemeyiz diyorlar. İhanetin karşısında "Türk-İş binasını işgal ederiz, yakarız" diyen işçilerin de olduğu direniş yerinde, işçiler Türk-İş Başkanlar Kurulu'ndan istedikleri mücadele kararlarının çıkmamasına tepki gösteriyorlar. "Gerekirse açlık grevi yaparız" diyen sendikayı çadır kurarak açlık grevi yapmaya çağıran işçiler olurken, "biz buraya beklemeye değil mücadeleye geldik" diyen işçiler de çoğunlukta.

Tüm engellere rağmen TEKEL işçilerinin mücadele kararlılığı sendikanın ve Türk-İş'in bu tutumunu aşacak ve mücadeleyi büyütecek potansiyeli içinde barındırıyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

Direnisteki TEKEL işçileri ile konuştuk...

“Ölmek var, dönmek yok!”

TEKEL direnişi kritik bir eşikte bulunuyor. Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun son toplantısından da önceki etkisiz eylem takvimini aşan bir kararlar çıkmadı. İhanet için zaman kolladığı açık bir şekilde görülebilen Türk-İş bürokrasisinin önündeki tek engel ise işçilerin biriken öfkesi ve mücadele kararlılıkları.

Geçmiş mücadele deneyimlerinden de sendikal ihanete geçit vermeyeceklerini ifade eden işçilerle direniş süreci üzerine konuştuk...

- Sermaye, TEKEL'in yaprak tütün fabrikalarını kapatarak sizlere 4-C kapsamında çalışmayı dayatıyor. Düşüncelerinizi ifade eder misiniz?

1. TEKEL işçisi: TEKEL işçisine 4-C ile dayatılan kölelik koşullarında çalışmak ve yaşamaktır. Özlük haklarımız elimizden alınmaya çalışılıyor. Bundan önceki hükümetler saldırılarını bu kadar hızlı gerçekleştiremiyordu. Bu AKP hükümeti onlardan daha acımasız çıktı. Bizlere sosyal haklardan yoksun bir şekilde 600 TL ile kölelik dayatılıyor. Bizler kesinlikle 4-C kapsamında çalışmayacağız.

Başbakan TEKEL işçileri için yaptığı açıklamada “TEKEL üretim yapmıyor, onlar boş depolarda yan gelip yatıyorlar, biz hiçbir yetimin hakkını yedirmeyiz” diyor. Biz zaten yetimiz... Hangimizin anası-babası hayatta ki sanki. Biz diyoruz ki üretelim ve işimizi kaybetmeyelim. Bize “yetim hakkı yiyor” diyenler kendileri boğazlarına kadar yolsuzluk içinde yüzüyorlar.

Yıllardır tütün fabrikalarının üretim kalitesini düşürerek özel sektörün önünü açtılar. Son süreçte ise TEKEL'in üretimini tamamen durdurdular. Bir de çıkıp “TEKEL zarar ediyor” diye yalan söylüyorlar. Saldırlara karşı illa gidip meclisi basıp kellelerini kesmemiz mi gerekiyor.

2. TEKEL işçisi: Biz buraya özlük haklarımız için Türkiye'nin dört bir yanından geldik. Ama bu artık bir onur meselesi oldu. Biz tüm emekçilerin sesi olduk. Direnişimiz zaferle sonuçlanana kadar buradan ayrılmaya niyetimiz yok.

Biz özelleştirmeye karşı senelerdir mücadele ediyoruz. Haklarımızı korumak uğruna maruz kaldığımız polis saldırısına geçtiğimiz sene de maruz kalmıştık. Polisler hiç acımadan saldırdı bizlere. Yere

düşen arkadaşlarımızın üzerine gaz bombası atıldı. Geçmişte bu tür olayları televizyonlarda izlerken eylemcilerin haklı olabileceklerini düşünmüyorduk. Ama şimdi polisin saldırılarını sorgusuz sualsiz gerçekleştirdiğini çok iyi biliyoruz.

3. TEKEL işçisi: Biz TEKEL işçileri olarak haklarımızı alıncaya kadar buradan ayrılmayacağız. Polis saldırıları bizleri yıldırmadı. Polisin tutumunu anormal karşılamıyoruz. Çünkü onlar AKP'nin paralı robotları. Sadece bize değil memurlara da öğrencilere de saldırdılar. Bundan sonra bizler de memurların ve öğrencilerin eylemlerine destek vereceğiz.

Sendika yöneticileri eylemi/direnişi bitirip geri dönme kararı alırsa biz bu karara uymayacağız. Hatta geçen sene olduğu gibi bir kazanım olmadan direnişi bitirme kararı alınırsa Türk-İş binasını boşaltıp ateşe vermeyi düşünüyoruz.

- Senelerdir sermayenin meclisindeki siyasi partiler patronların çıkarını düşünerek hareket ettiler. Özelleştirme ile ilgili yasalara hepsi onay verdiler. Sermaye uşağı partilerin sizlere “destek” için gelmelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

1. TEKEL işçisi: Elbette onların bizi niye ziyaret ettiklerini biliyoruz. Ama onlar gelince medyanın ilgisi biraz daha artıyor. Onlar gelince basında sesimiz duyuluyor. Ama onlar bizlerin yanına oy avcılığı için geliyor. Aslında AKP'den farkı yok onların da.

2. TEKEL işçisi: İnanın çocuklar biz hepsinin ne olduğunu anladık. Özelleştirme yasasına onay veren adamlar bugün bizim halimizi anladıklarını söylüyor. Ben bu zamana kadar hep MHP'ye oy verdim. Bu direnişle birlikte devrimcilerle tanıştım. İşçi olduğum için bu mücadelenin içerisindeyim. Devrimciler hep bizimle birlikte. MHP ve CHP burada 5 dakika konuşma yapıp gidiyor. İlk geldiğimizde onları alkışlayanlar vardı aramızda. Şimdi böyle bir durum yok.

1. TEKEL işçisi: Açılım diyerek bizleri bölmeye çalışıyorlar. Bizim işçiler olarak aramızda ayrımız gayrımız yok. Günlerdir burada direnişteyiz. Diyarbakır'dan Tokat'a, Hatay'dan Bitlis'e tüm işçiler burada omuz omuzayız. Günlerdir birlikte yedik içtik, birlikte yan yana yattık. Türk Kürt bizler buradayız.

Açılımı onlar yapmadı biz yaptık.

2. TEKEL işçisi: Biz sadece TEKEL için mücadele etmiyoruz. Bizim mücadelemiz tüm emekçilere yol gösteriyor. Biz Diyarbakır'dan geldik. Yıllardır Kürt kimliğimizden dolayı da baskı görüyoruz. Ama burada birçok milliyetten işçi var. Biz hep beraber omuz omuza direniyoruz.

3. TEKEL işçisi: Buraya gelen partilerin sözcüleri bize Kürt kimliğimizden kaynaklı küfür ettiler. Açılım sürecinde demediklerini bırakmadılar. Ama açılımı biz yaptık burada. Açılımı samimi bulmuyorduk zaten. Ulusal Hareketi tasfiyeye yönelik bir girişimdi.

- Direnişin bundan sonraki süreci için düşünceleriniz nelerdir?

1. TEKEL işçisi: Genel olarak tüm işçi-emekçilerin mücadeleye katılması gerekiyor. Saldırlara karşı ayrı durarak püskürtebilmek mümkün değil. Genel grev kararının alınması gerekiyor. Tüm işçi sendikaları grev kararı alarak üç koldan yürümeli meclise. Bakın işte o zaman nasıl çekerler yasaları geri. İtfaiye işçileri, demiryolu işçileri, liman işçileri tek tek eylem yapacağına birleşerek genel greve çıksa işte o zaman bu saldırılar durdurulabilir.

2. TEKEL işçisi: Bundan sonraki süreçte eylemlerimiz sürecektir. Türk-İş yöneticilerine baskılarımız sürüyor. İşçiler Türk-İş binasının önüne sıkışıp kalmaktan ve beklemekten sıkıldı. Bizler artık eylem istiyoruz. Mücadelemizi kazanmak için biz burada bedel ödemeye de hazırız. Mücadelemiz kazanımla sonuçlanıncaya kadar dönmemeye kararlıyız. Bu onurlu mücadelemizde bizlere destek sunan tüm ilerici devrimci kurumlara teşekkür ediyoruz.

3. TEKEL işçisi: Bu eylemde kararlıyız. Sendika direnişi bitirme kararı alamaz. Çünkü kararlılığımızın farkındalar. Biz burada tüm haklarımızı alsak da Recep Tayyip Erdoğan bizlerden özür dilemeden buradan ayrılmayacağız. Kızım beni arayıp “baba başbakan sizden özür dilemeden sakın gelmeyin” dedi. Bizler direnişin zaferle sonuçlanacağına inanıyoruz. Olayların medyada geniş şekilde yer alması ve direnişimizin sahiplenilmesi bizleri daha kararlı hale getirdi. Saldırlar karşısında yılmadık ve asla yılmayacağız. Direnmeye devam edeceğiz. Ölmek var, dönmek yok.

Kızıl Bayrak /Ankara

Türk-İş'in meclise yürüyüşüne işçi tepkisi

TEKEL işçilerinin Türk-İş Genel Merkezi önündeki bekleyişlerinin 14. günü olan 28 Aralık günü Ankara'da toplanan Türk-İş'e bağlı sendikaların tüm profesyonel yöneticileri TBMM'ye yürüyüş gerçekleştirdi.

Daha güçlü eylemler örgütlemek yerine işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarının altına tereddütsüz imzalar atan düzen partilerinden medet uman Türk-İş bürokrasisi, yöneticilerle birlikte meclise yürümek isteyen TEKEL işçilerine engel oldu.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun, meclise sadece Türk-İş'e bağlı sendika başkanları ile gideceklerini açıklamasına ise işçiler tepki göstererek, “Ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atmaya başladılar.

İşçiler ve sendika yöneticileri arasında yaşanan gerginlik, işçilerin Meclis'e yürümek istemeleri ısrarı üzerine tırmandı. İşçiler ve yönetim arasında tartışmalar yaşanırken, işçiler “Türk-İş, işçine sahip çık!” sloganları atmaya başladı.

Sadece genel başkanların meclise gitmesi Türkiye'nin dört bir yanından Ankara'ya gelen şube başkanları ve yöneticiler tarafından da tepkiyle karşılandı. Yoğun yığmak yapan polis başkanları tek tek çağırarak kortejinin dışına aldı ve sadece sendika genel başkanların meclise gitmesine izin verdi.

Meclisteki görüşmelerin ardından Güvenpark'a gelen genel başkanlar ve bekleyişlerini sürdüren şube yöneticilerinin Türk-İş önüne yürümek istemesi polis tarafından bir kez daha engellendi. Sendika yöneticilerinin Türk-İş önüne Kızılay'dan yürütmesine izin vermeyen kolluk güçleri kitleyi dağıtmakla tehdit etti.

TEKEL işçileriyle eylemli sınıf dayanışması...

Ankara’da Türk-İş Genel Merkezi önündeki direnişlerine devam eden Tek Gıda-İş Sendikası üyesi TEKEL işçileriyle 25 Aralık günü Türkiye’nin dört bir yanında dayanışma eylemleri gerçekleştirildi.

Türk-İş’in “sürekli eylem” kararı çerçevesinde başta Türk-İş’e bağlı sendikaların üyeleri olmak üzere DİSK ve KESK’e bağlı sendikaların üyeleri de işlerine bir saat geç başlayarak TEKEL işçileriyle dayanışmasını gösterdi. Aynı günün akşamında birçok ilde AKP binalarına kitlesel yürüyüşler gerçekleştirildi.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, konfederasyon yöneticileri ve Türk-İş’e bağlı sendikaların genel başkanları ile Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi Müdürlüğü önünde açıklama yaptı.

Zonguldak’ta Türkiye Taşkömürü Kurumu’na (TTK) bağlı Üzülmüş, Karadon, Kozlu, Amasra ve Armutçuk maden ocaklarında GMİS üyesi işçiler işe 1 saat geç girdi.

Zonguldak Belediyesi işçileri de belediye binası önünde alkışlara TEKEL işçilerinin eylemine destek verip, mesailerine 1 saat geç başladılar.

DSİ Samsun 7. Bölge Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasına, Türk-İş, KESK ve DİSK’e bağlı sendikaların üyeleri ve bazı siyasi parti temsilcileri katıldı.

Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi’nde kitlesel yürüyüş yapan deri işçilerine **Deri-İş** Sendikası Genel Başkanı Musa Servi seslendi.

Yol-İş Sendikası İstanbul 1 No’lu Şube üyesi karayolları işçilerinin Küçükalyalı’da gerçekleştirdiği işe 1 saat geç başlama eylemine KESK’e bağlı Yapı-Yol Sen İstanbul Şube üyeleri de destek verdi.

Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 No’lu Şube üyeleri İstanbul Tıp Fakültesi’nde (Çapa) toplandı. Tez-Koop-İş üyeleri SES üyesi sağlık emekçileri ve öğrencilerin de desteğiyle yürüyüş gerçekleştirdiler.

Bakırköy Belediyesi’nde çalışan **Belediye-İş** Sendikası İstanbul 2 No’lu Şube üyeleri, TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla sabah saatlerinde Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda toplandı.

Şişli Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü’ne gelerek Genel-İş Sendikası üyesi işçilere destek veren DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi genel grev çağrısı yaptı.

Genel-İş Sendikası üyesi **Kartal** Belediyesi işçileri TEKEL işçileri için 1 saat geç işbaşı yaptı. Kartal Esentepe’deki belediye garajında toplanan işçilere DİSK Yönetim Kurulu üyesi Celalettin Aykanat da destek verdi. Burada işçilere seslenen Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptı.

Çankaya Belediyesi önünde toplanan Tüm Bel-Sen üyeleri, TEKEL işçilerine destek eylemi yaptılar.

Çankaya Belediyesi Fen İşleri Şantiyesi’nde çalışan **Genel-İş** üyesi işçiler de TEKEL işçileri için toplandı.

Binler, TEKEL işçileriyle dayanışma için yürüdü!

Türk-İş, DİSK ve KESK üyeleri aynı günün akşam saatlerinde ise AKP binalarına yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemlere ilerici devrimci kurumlar da pankart ve dövizleriyle katıldı.

Kartal’dan Ankara’ya bir ses...

Kartal’da Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan binlerce kişi AKP ilçe binasına yürüdü. Genel-İş 1 ve 2 No’lu şubeler, Türk Metal, Petrol-İş, Deri-İş, Tarım-İş, Demiryol-İş, Basın-İş, Tek Gıda-İş, Yol-İş, TÜMTİS, Harb-İş, Dev Sağlık-İş, BMİS ve KESK kendi kortejleri ve pankartlarıyla eylemde yerlerini aldılar. ÜİD-DER, ESP Girişimi, Yurtsever Cepheli işçiler ve EMEP de eyleme destek verdi.

Yol boyu yapılan konuşmalara çevredeki kitlenin de desteği yoğundu. Alkışlarıyla destek olanların yanısıra yürüyüşe katılanlar da oldu.

Sloganların hiç durmadığı yürüyüşün önü Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi önünde kesildi. Sendika başkanlarının yaptığı pazarlıktan sonuç çıkmayınca AKP ilçe binası önünde yapılacak olan eylem kültür merkezinin balkonu kürsü olarak kullanılarak başlatıldı.

Yol-İş 1 No’lu Şube Başkanı Erdem Arcan, Türk-

TEKEL direnişiyle dayanışma ziyaretleri

TEKEL işçilerinin Ankara’ya gelişlerinin ilk gününde AKP Genel Merkezi önünden Abdi İpekçi Parkı’nda polislin saldırısına kadar her an işçilerin arasında bulunan sınıf devrimcileri gerek diğer devrimci-demokrat siyasetlerle gerekse de kendi yürüttükleri çalışmanın bir parçası olarak Türk-İş Genel Merkezi önünde devam eden direnişe sayısız ziyarette bulundular.

Bunlardan ilki **18 Aralık** günü gerçekleştirilen 19 Aralık eyleminin ardından Alınteri, BDSP, DHF, EHP, ESP-G, Halk Cephesi, Kaldıraç, Partizan, 78’liler Girişimi, TUM-İGD tarafından düzenlenen ortak ziyaretti.

Aynı akşam Eksen Yayıncılık Ankara bürosunun önünde buluşan sınıf devrimcileri açtıkları “TEKEL işçi yalnız değildir!” pankartı ile Türk-İş’in önüne bir yürüyüş gerçekleştirdiler. TEKEL işçileri tarafından coşkuyla karşılanan ziyaretin ardından birçok TEKEL işçisi ile sohbet edildi.

19 Aralık akşamı mezarlık anmasının ardından Sıhhiye’de otobüslerden inen devrimci-demokrat siyasetler gerçekleştirdikleri bir yürüyüşle TEKEL’e bir ziyaret daha gerçekleştirdiler. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde sınıf dayanışmasının ve devrimci dayanışmanın güzel bir örneği sergilendi.

27 Aralık günü “TEKEL işçisi yalnız değildir!” pankartı ve coşkulu sloganları ile direniş alanına giren BDSP’liler işçiler tarafından yine coşkuyla karşılandı. Yapılan kısa bir konuşma ile direniş selamlanırken, düzen partilerinin teşhiri yapıldı, işçilerin birlik olmasının direnişi zafere götürecektir tek yol olduğu söylendi. Konuşmanın ardından hazırlanan pankart Türk-İş’in duvarına asılırken, hazırlanan Direnişin Sesi broşürleri dağıtıldı. Birçok işçi ile süreç üzerine konuşulurken onlarca Kızıl Bayrak dağıtıldı. İşçiler arasında hemen okumaya başlayanlar olurken, akşam kaldıkları yerde okumak için cebine koyanlar da oldu.

29 Aralık günü TEKEL işçileriyle röportajlar yapılırken, yine onlarca Kızıl Bayrak dağıtıldı. İşçilerle direniş süreci üzerine konuşuldu.

30 Aralık günü “TEKEL direnişi kritik bir eşikte! TEKEL işçisi, ihanete geçit vermemek için inisiyatifini eline almalıdır!” bildirileri dağıtılarak başkanlar kurulundan çıkan kararlar ve direnişin kazanımla sonuçlanması için yapılması gerekenler üzerine konuşuldu. Birçok işçinin sendikaya ve pasif bekleyişe karşı öfkesi gözlerinden ve sözlerinden okunuyordu.

Türk-İş binasının duvarına asılan BDSP ozalitlerinin ve dağıtılan bildirilerin yanısıra, TEKEL işçileri ile yapılan röportajın ozalit çıktısı ve Emekçi Kadın Komisyonu’ndan bir kadın işçinin Emine Erdoğan imzalı yazdığı mektubun ozalit çıktısı kullanıldı. Materyaller TEKEL işçileri tarafından ilgiyle karşılandı.

Tüm bu pratiklerin dışında sınıf devrimcileri direnişi ziyaret eden KESK’le birlikte ziyarette bulundular. Ayrıca üniversitelerden örgütlenen destek ziyaretlerinin örgütleyicilerinden biri oldular.

Her gün direniş alanına yapılan ziyaretlerle TEKEL işçileri ile bağlar kuruldu ve direnişin büyütülmesi için birçok alanda çalışmalar gerçekleşti.

Ankara’dan sınıf devrimcileri TEKEL işçilerinin kararlı direnişini işçi ve emekçilerin gündemine daha güçlü taşımak ve direnişin etki alanını daha da genişletmek amacı ile **yerel bir bülten** hazırladılar.

Direnş boyunca haftalık olarak çıkarılması planlanan direniş bülteni başta Sincan ve OSTİM olmak üzere Ankara’nın sanayi bölgelerine düzenli olarak ulaştırılacak. Diğer sınıf bölükleri bu anlamlı sınıf direnişi ile dayanışma içerisine çağrılacak.

TEKEL işçilerinin sesini ve çağrısını güçlendirmeye yönelik başlatılan bülten çalışmasının ilk sayısında TEKEL direnişinin güncesi yer alıyor. Bültenin sonraki sayılarında haber, röportaj ve işçi yazıları yer alacak.

Kızıl Bayrak / Ankara

İş'in hazırladığı basın metnini okudu.

Genel-İş Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir ise sınıf dayanışmasının önemini vurguladı ve direnen işçilerin her zaman yanında olacaklarını ifade etti.

Yaklaşık 4 bin işçinin katıldığı eylem sloganlarla bitirildi.

Şişli: “Sokağa, eyleme, genel greve!”

Cevahir Alışveriş Merkezi önünde biraraya gelen Türk-İş'e bağlı sendikaların İstanbul şubeleri kendi pankart ve dövizleriyle alanda toplandılar. Eyleme KESK İstanbul Şubeler Platformu ve siyasi partiler de destek verdi.

Eylemde, “TEKEL, itfaiye, demiryolu emekçilerine yapılan insanlık dışı saldırıyı kınıyoruz / Türk-İş” ana pankartı ve “Yaşasın onurlu TEKEL mücadelemiz” ve “Yandaşlara ihale işçilere gaz” dövizleri taşındı. Esenyurt Belediyesi işçileri, Sabiha Gökçen Havaalanı'nda çalışan İSG işçileri, itfaiye işçileri de kendi pankartlarıyla eyleme katıldılar.

AKP Şişli İlçe Başkanlığı'na doğru yürüyüşe geçen bini aşkın işçi sloganlar attı. Eylemde “Dört cuma yetmez, genel greve!” sloganı atılarak sendikal bürokrasi göreve çağrıldı.

Bursa: “TEKEL işçisi yalnız değildir!”

Fomara Meydanı'nda toplanan Türk-Metal, TÜMTİS, Yol-İş, Petrol-İş, Haber-İş üyesi işçiler “Türk-İş Bursa Sendikaları” pankartı açarak sloganlarla Bursa AKP İl binasına yürüdüler. DİSK, KESK, BATİS, BDSP, Halkevleri, ÖDP, TKP ve EMEP de eyleme destek verdi.

Tokat'ta sendikacılara rağmen...

Eylem Cumhuriyet Meydanı'nda Türk-İş il temsilcisinin basın metnini okumasıyla başladı. Basın metni okunurken işçiler de yaktıkları mumlarla tepkilerini dile getirdiler.

Açıklamanın ardından kitle AKP il binasına doğru yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçti. Ancak sendikacıların ve polislin yoğun çabaları ile yol yeniden açıldı. Binanın önünde emekçiler AKP'ye olan öfkelerini dile getirdi.

Pankart ve döviz bile taşınmayan, Tek Gıda İş ve Türk-İş İl Temsilciliği'nin hiçbir çalışma yapmadığı eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

İzmir'de dayanışma eylemi

Saat 18.00'de TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla biraraya gelen ÖDP, TKP, Halkevleri ve EMEP üyeleri İzmir AKP il Başkanlığı'na yürüdüler.

“TEKEL işçisi yalnız değildir / ÖDP, EMEP, TKP, Halkevleri” ozalitinin ardında toplanan 150 kişilik kitlenin önü AKP binasının önünde panzerler ve çevik kuvvet tarafından kesildi.

Kitle barikatın önünde basın açıklamasını gerçekleştirdi. Açıklamayı ÖDP il Yönetim kurulu üyesi Mesut Güngör yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa – Tokat - İzmir

TEKEL direnişiyle dayanışma eylemlerinden...

Kobatan'dan TEKEL'e destek

Entes direnişçisi Gülistan Kobatan ve üyesi olduğu **OSB-İMES İşçileri Derneği**, TEKEL işçileriyle dayanışmak için 26 Aralık günü eylem gerçekleştirdi.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen dernek üyeleri, “Entes'te TEKEL'de direnen işçiler yol gösteriyor / OSB-İMES İşçileri Derneği” pankartını açtılar.

Basın açıklamasını okuyan Entes direnişçisi Gülistan Kobatan, sermayenin saldırısına karşı TEKEL işçilerinin gereken cevabı verdiğini belirtti.

Adana'da dayanışma eylemi

Adana'da Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla 24 Aralık günü biraraya gelen sendika, oda ve devrimci, demokrat, ilerici kurumlar Beşöcek Meydanı'nda toplanarak İnönü Parkı'na yürüyüşe geçtiler. TEKEL, itfaiye, Nakliyat-İş ve demiryolu işçilerine yapılan saldırıları ve yaşanan iş cinayetlerinin protesto edildiği eylemde Çakmak Caddesi trafiğe kapatıldı.

TEKEL işçisinin ardından platform adına hazırlanan basın metnini KESK dönem sözcüsü ve BTS Adana Şube Başkanı Mehmet Gök okudu. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Çiğli'de TEKEL'le dayanışma eylemi

İzmir Çiğli'deki AKP binası önünde 25 Aralık günü TEKEL işçileri eylem yaptılar.

BDSP, Genel-İş Sendikası Çiğli İşyeri Temsilciliği, **PSAKD Çiğli Şubesi**, Tekstil-Sen, ÖDP, **ÇEKEV**, EMEP, **Halkevleri**'nin de destek verdiği eylemde “Tersaneden madene, demiryolundan TEKEL'e, genel grev genel direniş” pankartı açıldı.

Eylemde söz alan TEKEL işçisi konuşmasında, 4/C'yi kesinlikle kabul etmeyeceklerini söyledi.

Ankara'dan gelen 2 TEKEL işçisinin de konuşma yaptığı eylemde mücadele kararlılığı dile getirildi.

Basın açıklamasında binlerce TEKEL işçisinin Ankara'da onurlu bir direniş sergilediği ve polis saldırısına maruz kaldığı ifade edildi.

TEKEL direnişi İzmir'de selamlandı!

29 Aralık akşamı Karşıyaka vapur iskelesi önünde biraraya gelen TEKEL işçilerinin ağırlığını kadın işçiler oluşturdu. Kitle, vapur iskelesinde “Kurtuluş yok tek başına, ya hepberaber ya hiçbirimiz! - Tek Gıda-İş Sendikası” pankartı arkasında toplandı. Eylem, işçilerin yolu kapatarak iskelenin karşısındaki İş Bankası önüne yürüyüşü ile sürdü.

İş Bankası önünde ilk olarak Tek Gıda-İş Ege Bölge Başkanı Latif Gökçay kısa bir konuşma yaptı.

Coşkulu ve öfkeli bir atmosferde geçen eylem süresince sloganlar susmadı.

Konuşmaların ardından yaktıkları mumları eylem alanına bırakan TEKEL işçileri sloganlar eşliğinde araçlara bindi. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Görme engellilerden destek

Kartal Cevizli'deki TEKEL fabrikası önünde toplanan yaklaşık 100 kişilik görme engelli grup, Ankara'da eylem yapan TEKEL işçilerine destek vermek için basın açıklaması yaptı. **Türkiye Körler Derneği** İstanbul Şubesi ve **Altınokta Körler Federasyonu** üyesi grup ellerinde pankartlarla hem kendi sorunlarını dile getirdi hem de TEKEL işçilerine destek verdi.

Çocuklardan direnişe destek

Ankara **Nazım Hikmet Kültür Merkezi (NHKM)** Çocuk Kumpanyası, direnişin 14. gününde TEKEL işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi. Aileleri ve kumpanyanın eğitimcileriyle birlikte işçileri ziyaret eden çocukların ellerinde karanfiller ve kendi hazırladıkları dövizler vardı. Kumpanya adına konuşma yapan bir çocuk, TEKEL işçilerinin yanında olduklarını söyledi. Çocuklar, TEKEL işçileri tarafından ilgiyle karşılandı.

TEKEL işçilerine TMMOB'dan destek geldi.

25 Aralık tarihinde yazılı açıklama yapan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı **Mehmet Soğancı**, TMMOB'un emekçilerin hak, hukuk ve ekmek mücadelesinde yanlarında olduğunu belirtti.

TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla alınan eylem kararlarını TMMOB olarak desteklediklerini belirten Soğancı, emek örgütleriyle omuz omuza mücadelenin içerisinde yer alacaklarını duyurdu. TMMOB'un açıklamasında “genel grev, genel direniş” çağrısında bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul – İzmir - Adana

TÜRK-İŞ araştırması açlığın arttığını gösterdi...

Türk-İş 2009 Aralık ayı için yaptığı araştırmada dört kişilik bir ailenin dengeli ve yeterli beslenebilmesi için gerekli asgari gıda harcamalarından oluşan açlık sınırı 794,63 TL olarak hesapladı. Böylece kasım ayından bu yana % 2,2 artan açlık sınırı, 2009 başından itibaren bakıldığında %7,5 artışla 55 TL yükselmiş oldu.

Gıda harcamalarının yanısıra giyim, konut, ulaşım ve diğer zorunlu harcamalar da dikkate alınarak hesaplanan yoksulluk sınırı ise, yine bu ay için 2.588,36 TL'ye yükseldi. Son bir ay içerisinde rekor düzeyde bir artışla 124 TL yükselen yoksulluk sınırı ise, 2009 yılı boyunca 179 TL artmış oldu.

Türk-İş'in araştırması kapitalizmin doğasında varolan gelir adaletsizliğine bir kez daha ışık tuttu. Türkiye'deki en zengin, nüfusun yüzde 1'ini oluşturan ayrıcalıklı kesim gelir pastasının yaklaşık yüzde 8'ini, en zengin binde 1'lik kesim yüzde 2'sini, en zengin onbinde 1'lik kesim ise yüzde 0,5'ini alıyor.

Bir avuç burjuvanın geliri ayda 148 bin dolar buluyor. Büyük burjuvaların oluşturduğu aileler İstanbul'da, fiyatları 3 milyon dolardan 40 milyon doları kadar çıkan boğaza hâkim yalı ya da konaklarda yaşıyorlar. Her yıl birkaç kez tatil yapmak için yurtdışına seyahat ediyorlar.

Türkiye'de ise 20 milyona yakın insan açlık sınırının altında yaşıyor. Sermaye düzeninin krizi bahane ederek arttırdığı saldırılarla birlikte açlık sınırı altında yaşayanların sayısı daha da arttı. Araştırmalar, güvencesiz çalışanlarda her an işten çıkartılma korkusu nedeniyle ruhsal bozukluk oranının, güvenceli çalışanlara göre kat kat fazla olduğunu gösteriyor.

Sermaye devleti, batan tekelleri kurtarmak, burjuvaların krizden çıkarmak için para musluklarını sonuna kadar açıyor. Öte yandan milyonlarca insan açlığın pençesinde kıvrınmasına rağmen hiçbir girişimde bulunmuyor. Üstelik krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için tüm gücüyle çalışıyor. Bir tarafta açlık, yoksulluk içinde kıvranan işçi ve emekçiler... Diğer tarafta kâr, daha faz kâr isteyen burjuvalar!

Açlık sadece Türkiye de değil, dünyada da artıyor!

Dünyada 1,3 milyar insan açlık sınırının altında yaşıyor. Her yıl 15 milyon çocuk açlıktan ölüyor. Her gün 24 bin kişi açlık nedeniyle ölüyor. İleri kapitalist ülkelerde bile yeterli gıdaya sahip olamayanların sayısı her yıl artıyor. ABD'de 40 milyon insan açlığın pençesinde bir hayat sürdürmek zorunda bırakılıyor. Almanya'da 2 milyon çocuğun yetersiz beslendiğini devletin resmi raporları gösteriyor. Afrika'da her yıl yaklaşık 7 milyon insan açlıktan ölüyor. Resmi rakamlar, Türkiye'de 14 milyon insanın açlık sınırının altında, 28 milyon insanın ise yoksulluk koşullarında yaşadığını devletin resmi kurumları itiraf ediyor.

Uluslararası kapitalizmin en önemli kurumlarından biri olan İMF, dayattığı programlarla ülke ekonomilerini çökertmekle kalmıyor. Bir yandan da emperyalist tarım tekellerine yeni pazar alanları açmak için tarımda yıkım programlarını tüm bağımlı ülkelere dayatıyor. Bu nedenle tarıma verilen destekler kaldırılıyor, köylülüğün ucuz kredi alma olanakları tüketiliyor. Tarım yıkıma uğratılarak, bu alanda da dışa bağımlılık derinleştiriliyor.

Köylüler ürettiklerini satamıyor ya da çok ucuza

satmak zorunda kalıyorlar. Birçok ülke kendisine fazlasıyla yetecek tahıl ve gıda ürünleri üretme olanaklarına sahip olmasına karşın, tahıl ve gıda maddeleri ithal etmek zorunda kalıyor. Emperyalist tarım tekelleri karşısında rekabet gücü bulunmayan emekçi köylülük tarımsal üretimden hızla çekiliyor. Öte yandan, tırmanan işsizlik ve her geçen gün daha da düşürülen ücretler, açlık sınırında yaşayanların sayısını hızla arttırıyor.

Bolluk arttıkça, yani daha fazla gıda maddesi üretildikçe açlık çeken insanların sayısı çoğalmaktadır. Milyarlarca insanın varlık içinde yokluk çekmesine sebep olan kapitalist sistemdir. Kısacası 1 milyar insanın aç olduğu, servetleri 40-50 milyar dolarlarla ifade edilen sermayedarların yaşadığı bu dünya, emperyalist-kapitalist dünya sisteminin eseridir. Dünya ölçeğindeki üretim insanların gıda ihtiyacını karşılamaya yeter de artar bile. Buna rağmen milyonlarca insan yetersiz besleniyor, milyonlarcası ise açlıktan ölüyor.

“Kar, daha çok kar” üzerinden işleyen kapitalizm, açlık ve yoksulluğun temel kaynağıdır. Kapitalizm insanlığın ihtiyaçlarını değil, kapitalistlerin karlarını temel alan bir sistemdir. Bunun içindir ki, bir yanda devasa bir zenginlik birikirken, öte yanda açlık ve yoksulluk derinleşir. Üretim tüm insanlığın ihtiyaçlarını karşılayacak bir kapasiteye ulaşırken, bu zenginlikleri üretenler bunun sonuçlarından yararlanamazlar.

Emek sömürüsü, açlık ve yoksulluğun kaynağıdır. Emek sömürüsüne dayanan sermaye devleti ayakta kaldıkça, kitlesel açlık ve yoksulluk kaçınılmaz hale gelir. Milyonlarca insan emeğinin ürettiğine bir avuç tekelin el koyması, insanlar ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar, ne kadar üretirlerse üretsinler, açlık ve yoksulluğu büyötmekten başka bir işe yaramaz. Büyöyen zenginlik yoksulluğun da büyömesi sonucunu doğurur.

Sefalet zammı protesto edildi

2010 yılında emekçilere reva görölen sefalet zammı 29 Aralık günü gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

İstanbul, Ankara ve Adana'da gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamalarında 2010 yılı için geçerli olacak asgari ücretin insanca yaşayacak düzeye yükseltilmesi talep edildi.

İstanbul HSGGP'den eylem

İstanbul'da Saraçhane Parkı'na toplanarak Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne yürüyüş gerçekleştiren Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, “insanca yaşamaya yetecek bir ücret” talep etti.

Saraçhane'deki İBB binası önünde direnişlerini sürdüren itfaiye işçilerine dayanışma ziyaretinde bulunan platform bileşenleri Unkapanı Çalışma Bölge Müdürlüğü önüne yürüyüş gerçekleştirdi. İtfaiye işçilerinin de destek verdiği yürüyüşün ardından yapılan açıklamada asgari ücretin belirlenmesi süreci ortaoyunu olarak nitelendirildi. Açıklamanın sonunda mücadele talepleri sıralandı.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu tarafından yapılan açıklama mücadele çağrısıyla son buldu.

Ankara'da Çalışma Bakanlığı önünde

Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde biraraya gelen sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri sefalet ücretini protesto etti.

KESK ve DİSK'e bağlı sendikaların da yer aldığı eylemde basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Sami Evren okudu. Evren, bu haliyle asgari ücret uygulamasının terk edilmesi gerektiğinin altını çizdi.

Adana'da asgari ücret eylemi

Krizle Karşı Emek ve Demokrasi Platformu, AKP Adana İl Binası'na yürüdü.

Saat 12.30'da hastaneler kavşağında biraraya gelen platform bileşenleri buradan yolun bir bölümünü trafiğe kapatarak AKP'ye doğru yürüyüşe geçti. Yol boyunca “Genel grev genel direniş!”, “TEKEL işçisi yalnız değildir!”, “İnsanca yaşamak istiyoruz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

Açıklamayı Dev Sağlık-İş Çukurova Bölge Şube Başkanı Mustafa Hotlar okudu. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eyleme sınıf devrimcileri “Yaşasın sınıf dayanışması”, “TEKEL işçisi yalnız değildir”, “İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret”, “Sefalet ücretine hayır”, “Emeğin ve hakların için örgütlen”, “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde”, “Krizin faturası kapitalistlere” şiarlı SİDER ve BDSP dövizleriyle katıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara - Adana

Entes direniş güncesinden...

225. gün...

Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri'nin Taksim Tramvay Durağı'nda Maraş Katliamı ile ilgili gerçekleştirdiği basın açıklamasına katıldım. Basın açıklamasında Maraş katliamının üzerinden yıllar geçmesine rağmen saklanan dosyaların açıklanması gerektiği vurgulandı. (...)

Star gazetesi muhabiri, ben ve direnişleri birinci yılını geride bırakan Sinter Metal işçilerinden Lale Balta ile röportaj yaptı. (...)

226. gün...

Yarın, TEKEL işçileriyle dayanışmayı yükselttiğimi ifade etmek için, Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması yapacağız.

Her ne kadar bedenlen yanlarında olmasak bile yüreğimiz TEKEL işçileriyle atıyor. Davalarında haklı oldukları kadar bu davayı kazanacaklarına da eminim. Gönül, Ankara'nın ayazını, panzerin suyunu ve polislerin biber gazını TEKEL işçileriyle birlikte paylaşmak isterdi. (...)

227. gün...

Saat 12.30'da Taksim Tramvay Durağı'nda TEKEL direnişçilerine destek amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdik. "Entes'ten TEKEL'e direnen işçiler yol gösteriyor" pankartını açtığımız basın açıklamasında TEKEL işçilerinin yürüttüğü mücadelenin meşru bir hak arama mücadelesi olduğunu söyledik. (...)

TEKEL'le dayanışma açıklamasının ardından saat 13.00'te polis terörünü lanetlemek için düzenlenen ortak yürüyüşe katıldık. (...)

15.00'te ise Yeni Demokrat Kadınlar'ın polis tacizine karşı Esenyurt Meydanı'nda yaptıkları basın açıklamasına katıldım. (...)

Akşam 17.00'de de Esenyurt Güney Kültür Merkezi'nde Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube'nin düzenlediği panele katıldım. (...)

İki bölümden oluşan panelin ikinci bölümünde ilk sözü Sinter Metal işçileri aldı. Direniş süreçlerini, yaşadıkları sıkıntıları ve maddi desteğe ihtiyaçları olduklarını söylediler. Esenyurt Belediye işçileri, direnişlerin ortaklaştırılması gerektiğine değinerek, sınıf dayanışmasını eksik bırakmamalıyız dedi. Daha sonra ise Entes direnişçisi olarak ben sözü aldım ve sermayenin saldırılarının püskürtülmesi için fiili meşru mücadelenin gerekli olduğuna, sermayenin bütününe hedef almak gerektiğine ve bu mücadelenin tüm sınıfa mal edilmesi gerektiğine değindim. Son sözü Halkalı Kağıt işçisi aldı. Grev deneyimini aktardı.

İtfaiye işçisi hakları için nöbette

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne (İBB) bağlı Bimtaş AŞ'de sözleşmeli olarak çalışan itfaiye işçileri, ihalenin başka bir şirkete verilmesinin ardından sözleşmelerinin yenilenmemesi ile yeni yılda işten atılma tehlikesiyle karşı karşıyalar.

Belediye İş 5 No'lu Şube üyesi itfaiye işçileri, işten atma saldırısına karşı eylemlerini çeşitli araçlarla sürdürüyorlar.

İşçiler 24 Aralık 2009 tarihinden beri İBB önünde bulunan Saraçhane Parkı'nda kurdukları "Demokrasi çadırı"nda direnişleri sürdürüyorlar.

İtfaiye işçilerinin, İstanbul İtfaiyesinin taşeronla devredilmesine karşı başlattıkları imza kampanyasına belediye çalışanları ve emekçiler imza atarak destek veriyor. Üniversite öğrencilerinin de gün içinde ziyaret gerçekleştirdiği direniş çadırının önünde ateş yakarak ısınmaya çalışan işçiler sıklıkla, "Direne direne kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Gün gelecek devran dönecek Topbaş halka hesap verecek!", "İtfaiye yanıyor Topbaş bakıyor!", "İtfaiye yakmıyor vatandaş satmıyor!", "Taşeron itfaiye istemiyoruz!", "Genel grev genel direniş!" sloganlarını atıyorlar.

İtfaiyeciler, işlerine geri dönene kadar direnişlerinin süreceğini söylerken basının ve direnişlerine destek veren kişi ve kurumların desteğiyle mücadelelerini kazanacaklarını belirtiyorlar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK sendikal hak ve özgürlükler nöbetinde...

DİSK, 30 Aralık 2009 tarihinden başlayarak, DİSK'in kuruluş yıldönümü olan 13 Şubat 2010'a kadar, her Çarşamba saat 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda "Sendikal hak ve özgürlükler nöbeti" tutma kararı aldı.

Bu karar çerçevesindeki ilk eylem 30 Aralık günü yapıldı. "Sendikal hak ve özgürlüklerin takipçisi olacağız! Tutuklu DİSK/Nakliyat-İş Genel Başkanı ve yöneticileri serbest bırakılsın / DİSK" pankartı açılan eylemde konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, patronların şikayeti üzerine gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklamaların hukuksuz olduğunu, hak ve özgürlüklerin keyfi bir biçimde engellenmesinin suç olduğunu vurguladı.

Çelebi, Nakliyat-İş'in bir yöneticisi hariç hepsinin tutuklanarak sendikal çalışmanın felç edildiğini belirterek, bu saldırının sendikal örgütleri "hizaya getirmek" için tüm işçi sınıfına yapıldığını ifade etti.

İşçi sınıfının sorunlarının ortak olduğunu vurgulayan Çelebi, Sinter, TEKEL, Kızılay, itfaiye, demiryolu işçilerine yapılan saldırılara değinerek birleşik mücadele çağrısı yaptı. Türk-İş, KESK ve tüm işçi ve meslek örgütlerine seslenen Çelebi, hükümet TEKEL'de yılbaşına kadar sorun çözülmezse genel greve çıkmaya çağırdı.

Çelebi, tutuklanan yönetici ve üyelerinin derhal serbest bırakılmasını ve sendikaları keyfi biçimde baskı altına alan uygulamaları kınadı. Basın açıklamasının ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

Eyleme DİSK'e bağlı sendikaların üye ve yöneticileri dışında KESK Genel Başkanı Sami Evren ve TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK Merkez Yönetim Kurulu'na, temsilci ve üyelere açık çağrı:

25 Kasım'ı aşmak için göreve!

25 Kasım bir günlük uyarı grevi ülke genelinde başarıyla gerçekleşmiştir. Bu başarının arkasında 25 Kasım'ın ön sürecinin işyerlerinden doğru örgütlenmeye çalışılması, sendika ve şubelerde 25 Kasım'ı örgütlemeye çalışan komitelerin oluşması için çaba harcanması, önden ilan edilmiş bir mücadele hedefinin bulunması, taleplerin net olması bulunmaktadır.

Önümüzdeki dönem işçi ve emekçiler açısından önemli siyasal, sosyal gelişmelere gebe. Kapitalizmin krizinin sonuçları ağırlaşarak devam etmektedir. Kapitalist sistem çözümsüzdür ancak emek cephesi dağınık olduğu için gemisini istediği gibi yürütmektedir. Halklar arasına düşmanlık tohumları ekilmekte, şovenizm tırmandırılmaktadır.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerin uşağı AKP hükümeti giderek daha fazla pervasızlaşmaktadır. Emeklilik, sağlık, sosyal güvenlik haklarının ardından şimdi de kamu emekçilerinin iş güvencesine göz dikmiştir.

Böylesine önemli bir süreçte 25 Kasım'ın yarattığı moral ve motivasyon hiç vakit kaybedilmeden daha ileriye taşınmalıdır. Bunun için 25 Kasım'ı aşan eylem ve etkinliklerle mücadele büyütülmelidir.

Onbinlerce kamu emekçisi uyarı anlamına gelen 25 Kasım eylemine katılarak "hak ve taleplerimizi kazanana kadar greve hazırız" sinyalini vermiştir. Bunun için acilen harekete geçilmeli, 25 Kasım'ın eksikliklerinden dersler çıkarılarak önümüzdeki sürece hazırlanılmalıdır.

1- Eyleme katılan emekçilerin sahiplenilmesi, mücadelenin büyütülmesi, kendi gücüne ve örgütlülüğe güven duyması için 25 Kasım'ın ardından sermaye devletin soruşturma, ceza, işten atma ve açığa alma saldırısına karşı mücadele hukuki alanla sınırlı kalmamalı, asıl olarak fiili ve meşru eylemlerle püskürtülmelidir. Bu anlamda BTS üyesi emekçilerin pratiği örnek alınmalıdır. Bu türden eylemler soruşturmaların yoğun yaşandığı alan ve sektörlerle sınırlı kalmamalı, bir bütün olarak KESK tarafından örgütlenmelidir. Soruşturma ve baskılar son bulana, cezalar geri çekilene, işten atılanlar işe geri alınana kadar KESK iş yavaşlatma, işyerini terk etmeme, hizmet üretmeme vb. eylemlerle soruşturma saldırısına yanıt vermelidir. Bu yapılamadığı koşullarda 25 Kasım'a katılan emekçileri sonrası için harekete geçirmek olanaklı olamayacaktır.

2- Bugünden kamu emekçilerinin hak ve talepleri kazanılana kadar süresiz iş bırakma eylemini hedefleyen bir süreç örgütlenmelidir. Önden tarihi ilan edilmiş süresiz bir iş bırakma eylemine giden süreçte 2 ya da 3 günlük, 1 haftalık iş bırakma eylemleriyle mücadele birbirini aşan bir tarzda örgütlenmelidir. Çeşitli eylemliliklerle talepler gündemleştirilmeli, toplumsal destek sağlanmalı, işyerleri eylem alanlarına çevrilmelidir.

3- Bunun için tüm öncü, ilerici, devrimci kamu emekçilerinin öznesi olacağı ancak tabana doğru tüm emekçileri kucaklayan il, ilçe, bölge, şube ve işyerlerine kadar uzanan grev ve direniş komiteleri, örgütlenme komisyonları oluşturulmalıdır. İşyerlerine doğru yayılan ve genişleyen taban örgütlülükleri yukarı doğru merkezileşmelidir. Bu taban örgütlülüklerinde sendikali-sendikası, kadrolu-kadrosuz ayrımı gözetilmeden tüm emekçilerin yer alması hedeflenmelidir. İş güvencesiz emekçilerin harekete geçirilebilmesinin koşullarından birisi de budur.

Eğer bugünden buna uygun bir hazırlık yapılamazsa 25 Kasım'ın yaratmış olduğu moral ve motivasyon sönmünecektir. 2 Aralık'ta gerçekleşen KESK Danışma Meclisi toplantısı kararları bu anlamda temenni niteliğinde bir genellik taşımakta, mücadeleyi somut yol, yöntem ve biçimlere kavuşturmaktan uzak durmaktadır. Bu anlamda mücadelenin büyüyen güçlenmesi olanaklı görünmemektedir. Bu eksiklik hızla giderilmelidir. Başta KESK MYK olmak üzere KESK içindeki bütün dinamikler mücadeleyi büyütmek için üzerlerine görev ve sorumlulukları yerine getirmelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Aşağıdaki metin KESK MYK'ı 25 Kasım'ı aşan mücadele yol, yöntem ve araçlarıyla harekete geçmeye çağırarak amacıyla hazırlanmıştır. Toplanan imzalar 20 Ocak 2010 tarihinde KESK Genel Merkezi'ne gönderilecektir. 25 Kasım'ın örgütlenmesinde emeği geçen tüm emekçileri aşağıdaki metne imza atmaya çağırıyoruz. Metne onay veren emekçiler isimleri, bağlı bulundukları sendikaları ve sendikal görevleriyle birlikte kamuemecileri@yahoo.com adresine imza attıklarını belirten bir mail iletebilirler...

KESK Merkez Yönetim Kurulu'na

Bizler 25 Kasım'ın örgütlenmesinde emeği geçen kamu emekçileri olarak ülke genelinde başarıyla gerçekleşen 25 Kasım bir günlük uyarı grevinin moral ve motivasyon yarattığını düşünüyoruz. Bu başarının arkasında 25 Kasım'ın ön sürecinin işyerlerinden doğru örgütlenmeye çalışılması, sendika ve şubelerde 25 Kasım'ı örgütlemeye çalışan komitelerin oluşması için çaba harcanması, önden ilan edilmiş bir mücadele hedefinin bulunması, taleplerin net olması bulunmaktadır.

Bizler 25 Kasım'ın yarattığı moral ve motivasyonun daha ileriye taşınması gerektiğini, 25 Kasım'ı aşan eylem ve etkinliklerle mücadelenin büyütülmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bunun için;

1- Eyleme katılan emekçilerin sahiplenilmesi, mücadelenin büyütülmesi, kendi gücüne ve örgütlülüğe güven duyması için 25 Kasım'ın ardından sermaye devletin soruşturma, ceza, işten atma ve açığa alma saldırısına karşı mücadele hukuki alanla sınırlı kalmamalı, asıl olarak fiili ve meşru eylemlerle püskürtülmelidir. Bu anlamda BTS üyesi emekçilerin pratiği örnek alınmalıdır. Bu türden eylemler soruşturmaların yoğun yaşandığı alan ve sektörlerle sınırlı kalmamalı, bir bütün olarak KESK tarafından örgütlenmelidir. Soruşturma ve baskılar son bulana, cezalar geri çekilene, işten atılanlar işe geri alınana kadar KESK iş yavaşlatma, işyerini terk etmeme, hizmet üretmeme vb. eylemlerle soruşturma saldırısına yanıt vermelidir.

2- Bugünden kamu emekçilerinin hak ve talepleri kazanılana kadar süresiz iş bırakma eylemini hedefleyen bir süreç örgütlenmelidir. Önden tarihi ilan edilmiş süresiz iş bırakma eylemine giden süreçte 2 ya da 3 günlük, 1 haftalık iş bırakma eylemleriyle mücadele birbirini aşan bir tarzda örgütlenmelidir. Çeşitli eylemliliklerle talepler gündemleştirilmeli, toplumsal destek sağlanmalı, işyerleri eylem alanlarına çevrilmelidir.

3- Bunun için grev ve direniş komiteleri, örgütlenme komisyonları oluşturulmalıdır. İşyerlerine doğru yayılan ve genişleyen taban örgütlülükleri yukarı doğru merkezileşmelidir. Bu taban örgütlülüklerinde sendikali-sendikası, kadrolu-kadrosuz ayrımı gözetilmeden tüm emekçilerin yer alması hedeflenmelidir.

İsim Sendika/görevi İmza

1-
2-

Eczacılardan açıklama

İstanbul Eczacılar Odası, 29 Aralık günü yaptığı yazılı açıklama ile T. Erdoğan'ın "ilaçların marketlerde satılması"na yönelik açıklamalarına yanıt verdi.

Eczacılar Odası, eczacıların bilimsel eczacılık eğitimi almış kişiler olarak ilaç hizmetini verebilecek tek meslek grubu olduğunu söylerken, ilacın tüketiminin reklamlarla pompalanmasına, yan etkilerinin gizlenmesine, sadece kâr amacı güden şirketler tarafından topluma sunulmasına ve bu şekilde halk sağlığıyla oynanmasına izin vermeyeceklerini ifade ettiler.

Eczacılar, ilacın eczane dışına çıkarılma çabalarının, kamuoyunda lanse edildiği gibi sadece 4 Aralık uyarı eylemine karşı siyasi iktidarın öfke ve refleksinden ibaret olmadığını ifade ederek, toplum sağlığı açısından önemli bir tehlike arz edecek olan OTC, ilaç reklamının serbest bırakılması ve zincir eczaneler uygulamasına gidecek sürecin ilk kez resmi bir ağız tarafından söylendiğini belirtiyorlar.

Mesleklerini sermaye gruplarına teslim etmeyecekleri ifade eden eczacılar, eczacılığın uzmanlık alanı olduğunu ve ticari serbestlik ve rekabet bakımından değerlendirilemeyeceğini söylüyor.

2009'da düzenin tablosundan yansıya

Kapitaliz yaşam koşullarına u

Geride bıraktığımız 2009 yılının başında rejimin efendilerini en çok tedirgin eden sorun, kapitalizmin küresel krizinin dalga dalga yayılması idi. Egemenler arası iktidar çatışmasına paralel ilerleyen Ergenekon operasyonları da, düzenin çatlaklarını derinleştiren bir diğer önemli sorundu. Sermaye iktidarının önündeki bir başka önemli sorun ise, Washington'daki savaş baronlarıyla pekiştirilen suç ortaklığı karşılığında "etkin taşeron"luk mertebesine ulaşmayı başarabilmektir.

Ankara'daki Amerikancılar'ın önemli açmazlarından biri, hatta başta geleni, devletin ırkçı-inkarıcı politikasının yarattığı Kürt sorunudur. Bölgesel güç olma hevesi önündeki bu "ayak bağı"ndan kurtulmak için harekete geçen dinci-gerici AKP hükümeti, rejimin Kürt halkını hedef alan saldırgan zihniyetinden ise vazgeçemedi. "Demokratik açılım" demogojisine sarılan Amerikancı rejim, Kürt halkını hedef alan saldırıların dozunu arttırmakla kalmadı, polis terörü ve cinayetlerini de ülke sathına yaydı.

Sermaye iktidarı küresel krizinin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için saldırdı

2009 yılının başlangıcı, kapitalizmin küresel krizinin dalgalar halinde yayıldığı döneme denk geldi. Krizli başlangıç, tüm yıla damgasını vuran sermayenin sosyal yıkım saldırılarının işaretlerini vermişti. Kriz kölelik düzeni kapitalizmin yapısal bir sorunu iken, burjuvazi ve onun devleti faturayı işçi sınıfı ve emekçilere ödetmek için kolları sıvadılar.

2008'de başlayan tensikat saldırısı, 2009'un ilk yarısında daha da yaygınlaştırıldı. Krizi fırsata çevirmek hırsıyla saldırıya geçen asalak kapitalistler, 7-8 ayda bir milyonu aşkın işçiyi kapı önüne koydular. Tensikata karşı direnişe geçen işçilerin üzerine kolluk kuvvetlerini salan emekçi düşmanı AKP hükümeti, bir gece yarısı operasyonu ile Özel İstihdam Büroları'yla ilgili yasa'yı da çıkardı.

Bu yasa, işçi sınıfı ve emekçilerin sendikal örgütlülük, toplu sözleşme gibi temel hakları başta olmak üzere bir dizi tarihsel önemdeki kazanımını bir kalemde silebilmek amacıyla çıkarıldı. Bu adımı atan sermayenin hizmetindeki AKP hükümeti, krizin faturasını emekçilere ödetmenin yanı sıra, işçi sınıfını örgütsüz ve iradesiz bir yığın haline getirme hevesini bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

Tüketim maddeleri ile sağlık, eğitim, ulaşım gibi temel hizmetlere yüksek oranlarda zam yapanlar, asgari ücrete sadaka kabilinden bir artış yeterli gördüler. Böylece toplumun bir kesimini avuç açar duruma düşüren sermaye iktidarı, AKP ve tarikatlar eliyle sadaka dağıtımını yaygınlaştırdı.

Kamu emekçileri sendikalarıyla yapılan toplu görüşmelerde de emekçi düşmanı çirkin yüzünü gösteren Amerikancı hükümet, gülünç bir zam oranı dayatarak, "sermaye kodamanlarına kimse AKP'den daha iyi hizmet edemez" mesajını ilgili yerlere ilettiler. 40 işyerini kapatarak 12 bin TEKEL işçisine ağır bir darbe indirerek saldırı furcasını taçlandırmak isteyen dinci-gerici hükümet, bu sefer işçilerin kararlı mücadelesine çarptı. İşçi sınıfının direnme iradesini kırmanın çok kolay olmadığını bir kez daha deneyerek öğrendi.

Egemen güçler arasındaki iktidar dalaşı Amerikancı rejimin çatlaklarını derinleştirdi

Egemen güçler arasındaki iktidar savaşı, 2009 yılında daha sert bir hal aldı. Yeni yıla Ergenekon operasyonlarının "10. dalga"sı ile giriş yapan AKP hükümetinin temsil ettiği dinci-gerici cenah, ordunun temsil ettiği "laik"- gerici şoven cenaha karşı etkili bir hamleyle imza attı. Öyle ki, saldırıda MGK eski Genel Sekreteri Tuncer Kılıç, Harp Akademileri eski Komutanı Kemal Yavuz, Yargıtay Başsavcısı Sabih Kanadoğlu ve YÖK Başkanı eski Kemal Gürüz gibi isimler hedef alındı.

Daha önce AKP ile ordu şeflerinin ABD gözetiminde mutabakata varmış olmalarına rağmen dinci cenah bir süre sonra ikinci bir hamle yaparak yüklenmeye devam etti. İddiaya göre, ordu tarafından hazırlanan "AKP ile Fethullah Gülen tarikatını bitirme planı" ortaya çıkarılmıştı.

29 Mart yerel seçimlerinde hem Kürt illerinde hem ülke genelinde hezimete uğramasına rağmen, söz konusu planı gerekçe gösteren AKP hükümeti, yılın ortasında yaptığı yeni hamleyle karşı tarafı bir adım daha gerilettiler. Belgeyi bir "kağıt parçası" olarak niteleyen Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ ise, kendilerine yönelik "asimetrik bir psikolojik hareket" yürütüldüğünü öne sürdü. Asimetrik psikolojik hareket konusunda uzman olan ordunun şefi tarafından ortaya atılan bu iddia, dinci-gerici tarafın etkili bir darbe indirmesine engel olamadı.

AKP'ye yönelik bir darbe girişimi olduğunu iddia eden Tayyip Erdoğan ve hükümeti, jet hızıyla yapılan bir yasa değişikliğiyle askerlerin sivil mahkemelerde yargılanmasının önünü açtılar. Bu olayın ardından "polis rejimin güvencesidir" açıklaması yapan Tayyip Erdoğan, AKP'nin polis devleti zihniyetini benimsediğini ilan etti.

Amerika'ya uşaklık, işçi ve emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere, Kürt halkına düşmanlık söz konusu olduğunda uyumlu çalışan taraflar, iktidar savaşını belli bir dengede tutarak sürdürdüler. Ancak 2009 yılı bitmek üzereyken,

0 bin kişi işten atıldı

Kriz toğut değil, delip geçiyor
6 ayda 500 bin kişi işsiz kaldı

Krizin bedelini işçiler ödüyor
adınlar da fırsata çeviriyor

255 kadın yeni işyeri

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

100 bin işçi işini kaybetti

r....

İnsanca çalışma ve ulaşmanın önündeki temel engeldir!

eski meclis başkanı Bülent Arınç'a yönelik suikast planının ortaya çıkarıldığının iddia edilmesiyle, bir kez daha ortalığı toz duman kapladı.

Yılın başında ve ortasında etkili hamleler yapan dinci gerici cenah, Bülent Arınç suikastı gerekçesine dayanarak yılın son günlerinde de yeni bir hamle yaptı. Genelkurmay'ın Özel Kuvvetler Karargahı'na savcılar nezaretinde baskın düzenleyen polis, karargahın evraklarının bulunduğu odalarda günler süren bir arama yaptı, çok sayıda subayı gözaltına alarak sorguladı. AKP ile temsil edilen sermaye kesimlerinin giriştiği bu karşı hamle, orduyu bir adım daha gerilemek zorunda bırakmış görünüyor.

Olay üzerine gerçekleşen gündem dışı 3.5 saatlik Tayyip Erdoğan-İlker Başbuğ görüşmesi, egemen güçler arasındaki gerilimin arttığına işaret ediyor.

Görünen o ki, gerici düzen güçleri arasındaki iktidar çatışması önümüzdeki günlerde de devam edecektir. İktidar ve rant kavgasının ürünü bu gerici çatışma, Amerikancı rejimin çatlağını geride kalan yıl içinde daha da derinleşmiştir.

ABD'nin hizmetinde "aktif taşeronluk" için zemin hazırlama girişimleri engellere takılıyor

İşbirlikçi sermaye iktidarı, yaklaşık 60 yıldır ABD adına tetikçilik yapmaktadır. Arada bazı gerilimler yaşansa da, tetikçilikte gösterilen sadakat, Washington'daki savaş baronlarının takdirlerine pek çok kere mazhar olmuştur.

Irak işgali öncesinde 1 Mart tezkeresinin kazaya uğramasının yol açtığı sorunlar giderilince, Ankara'daki Amerikancılar, bölgede "aktif güç" olma yönündeki heveslerini yüksek sesle dillendirmeye başladılar.

Ankara'dan yükseltilecek bu istek, savaş makinesi Ortadoğu'da bataklığa saplanmış, bölge halkları nezdindeki saygınlığı ise yerlerde sürünen Washington'daki savaş baronlarının dönemsel ihtiyaçlarıyla tam bir çakışma içindedir.

2009'un Ocak ayında başkanlık koltuğuna oturan Barack Obama'nın Nisan'da Türkiye'ye gelmesi, Aralık ayında ise Tayyip Erdoğan'ın kalabalık bir heyetle Washington'da huzura çıkması bir tesadüf değil. Taraflar, Türk sermaye devletinin, ABD'nin bölgesel politikalarıyla uyum içinde oynayacağı etkin rolün çerçevesini çizmeye çalışırken, kirli pazarlıkları ise perde arkasında sürdürüyorlar.

Palazlanan Türk burjuvazisi, ABD politikalarıyla uyumlu bir "bölgesel güç" olmaya heveslenirken, Barack Obama yönetiminin de, bu müzmin tetikçi rejimin daha etkili suç ortaklığına ihtiyacı var. Ancak Türk sermaye devletinin bu uğursuz rolü oynayabilmesi için, öncelikle Ermenistan'la ilişkilerin düzeltilmesi ve Kürt sorununa iğreti bir çözümün

bulunması gerekiyor.

Egemenler arası iktidar ve rant savaşı, bu iki sorunun çözümünü zorlaştırıyor. Ermenistan'la ilişkilerin düzeltilmesi özellikle faşist MHP ile onun izinden giden CHP'nin ırkçı tepkileriyle, "Kürt açılımı" ise yine MHP-CHP ikilisinin sert muhalefetiyle karşılaşıyor. ABD'nin isteğiyle Kürt sorunu konusunda kimi zaman hükümetle uyum içinde görünen ordu ise çatışmaları körükleyen tutumunu terk etmiş değil. AKP'nin de ırkçı zihniyetin bir parçası olması, Kürt sorununun iğreti de olsa bir çözüme ulaştırılmasını zorlaştırıyor.

Bu tablodan yansıyanlar, Türk burjuvazisi ile onun devletinin "etkili bölgesel güç" olma çabalarının, önümüzdeki dönemde de rejimin derinleşen çatlaklarına takılmaya devam edeceğine işaret ediyor.

Polis terörü ve cinayetlerinde tırmanma

Kapitalizmin küresel krizinin etkilerini aşamayan, rejimdeki çatlakların derinleşmesini önleyemeyen, Kürt sorununu iğreti bir çözüme ulaştırma konusunda yol alamayan, böylece "etkin bölgesel güç" olma uzağında kalan sermaye iktidarı, giderek saldırganlaşmaktadır.

Geride kalan 2009 yılı, açılım demogojilerine rağmen Kürt halkına karşı kirli savaş yöntemlerinin uygulandığı bir yıl oldu. Son günlerde belediye başkanları ve BDP yöneticilerine karşı girişilen saldırı, rejimin Kürt halkının özgürlük ve eşitlik özlemleri karşısındaki tahammülsüzlüğünün olduğu kadar aczinin de göstergesidir.

Öte yandan AKP hükümeti tarafından yasal kılıfa uydurulan polis terörü ve cinayetlerinde ise, 2009'da gözle görülür bir artış oldu. 19 Kasım akşamı Esenyurt-Avcılar polisi komünist işçi Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında infaz etti; Diyarbakır polisi 6 Aralık'ta Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem'i sırtından vurarak öldürdü; 18 Aralık'ta yine Esenyurt-Avcılar polisi gözaltına aldığı 20 yaşındaki Osman Aslı'yı katletti.

Yıl sona ererken polisin bir ayda alenen işlediği bu

üç cinayet, rejimin izlediği politika hakkında fikir veriyor. Ayrıca geçen yıl içinde kolluk kuvvetleri onlarca cinayete ve bini aşkın işkence suçuna imza attılar. İnsan hakları örgütlerinin hazırladıkları raporlar, sadece kayıt altına alınan işkence ve cinayetlerdeki artışı belgeleyerek ortaya koymaktadır.

1 Mayıs kutlamaları başta olmak üzere neredeyse her eyleme saldıran kolluk kuvvetleri, hak arama mücadelelerine de azgınca saldırıyorlar. Son olarak itfaiyecilere, demiryolu çalışanlarına ve TEKEK işçilerine gaz bombaları ve biber gazıyla saldıran polis, Tayyip Erdoğan'ın belirttiği üzere "rejimin güvencesi" olduğunu kanıtlıyor.

Kolluk kuvvetlerinin işkence ve cinayet suçlarına "yasal kılıf" uydurmak için kanun çıkaran AKP hükümetinin "demokratik açılım"dan söz etmesi ise, dinci-gericiliğin de, Amerikancı rejimin diğer temsilcileri gibi riyakarlıkta sınır tanımadığını bir kez daha kanıtlamıştır.

Sermaye düzeninin işsizlik, yoksulluk, sefalet ve zorbalıktan başka sunacağı bir şey yoktur!

2009 yılının tablosu, kriz içindeki kapitalist düzenin işçi sınıfına, emekçilere, kadınlara, gençliğe ve ezilen halklara vaadedebileceği bir şey olmadığını gösteriyor. Bunun böyle olması şaşırtıcı olmadığı gibi, kaçınılmazdır da. Zira insanın insan tarafından sömürülüp köleleştirilmesine dayalı bir sistem olan kapitalizm, insanca yaşam ve çalışma koşullarına ulaşmanın önündeki temel engeldir. Barbarlık içinde çöküşün önüne geçebilmenin tek yolu bu engeli yıkmaktır.

Sadece toplumların değil, yerküre üzerindeki tüm canlıların da geleceğini riske atan, doğayı sürekli yıkıma uğratan kapitalizmin insanlığın ayakbağı olmaktan çıkarılması, başka bir ifadeyle bu sistemin yerle bir edilmesi şarttır. İnsanlığın aydınlık ufuklara doğru devam eden yürüyüşünün hedefine ulaşması, ancak bu engel aşıldıktan sonra mümkün olacaktır.

Son çeyrek asrın en kritik yılı: 2010

Volkan Yaraşır

2010 yılı, sınıf mücadelesi açısından hem ulusal, hem de uluslararası düzeyde son 25 yılın en kritik yılı olacağı benziyor. Kapitalist krizin yıkıcı etkileri katastrof mahiyetine bürünebilir. Eldeki veriler de bunu gösteriyor. 2008 sonrası krizin yarattığı yıkıcı etkiler kapitalist devletlerin 50 trilyon dolarlık sübvansiyonuyla bir düzeyde engellenmeye çalışıldı. Büyük tekeller ve bankalar kapitalist devletin aktif müdahalesiyle koruma altına alındı. Bu gelişme devletin piyasa tanrısının koruyucusu ve sermayenin dostu ve uşağı olduğunu bütün çıplaklığıyla ortaya koydu. Birleşmiş Milletler Suçla Mücadele Dairesi Başkanı küresel mali krizde bankaların kara parayla kurtulduğunu açıkladı. Narko-ekonominin kapitalizmin ayrılmaz bir parçası olduğu, yetkili ağızlardan da böylece ifade edildi. Ne var ki devlet müdahalesi ve narko-ekonominin yarattığı olanaklar da sonsuz değil. Şimdi olası ve son derece sarsıcı ve birbirini tetikleyen ikinci finansal köpükten bahsediliyor. Böylesine bir dalganın olağanüstü sarsıntılar yaratacağı ortadadır. ABD otomotiv devi General Motor'un iflas etmesi, Ford'un ve Chrysler'in iflasın sınırından dönmesi, birçok yatırım bankasının yaşadığı iflas zinciri 2008'deki spekülasyon çılgını yarattığı sonuçlardan bazılarıydı. Ayrıca İzlanda, İrlanda ve bir dizi ülke ciddi problemler yaşamıştı. Olası ikinci spekülasyon köpük dalgası bırakın şirket iflaslarını, ülke iflaslarını da beraberinde getirebilir. Post-kapitalist merkezlerden biri olarak sunulan finans ve yatırım mabetlerine dönüştürülen Dubai'nin bugünlerde içine girdiği süreç ve yaşadığı problemler bu tezi güçlendirmektedir. Yunanistan'ın da benzer bir spekülasyon anaförüne içine girdiği tartışılıyor. AB'nin yumuşak karnı olan emperyal çekirdeğin periferisinde yer alan İspanya ve Portekiz'de de ülke iflasları bekleniyor. Böylesine bir gelişmenin muazzam sonuçları olacağı ortadadır.

Kapitalist krizin giderek katastrofa evrilme potansiyeli taşıdığını şu veriler de gösteriyor: ILO 2010 yılında dünya çapında işsiz sayısına 56 milyon kişinin daha ekleneceğini açıkladı. İstanbul'da yapılan IMF ve Dünya Bankası toplantısında tablo daha vahim olarak ortaya konuldu. 2010 yılında işsiz sayısının 59 milyona ulaşacağı bildirildi. Ayrıca 90 milyon insanın yoğun bir yoksulluk içine gireceği vurgulandı. Krizde herhangi bir olumlu gelişme olmazsa, bazı üçüncü dünya ülkelerinde savaşların kaçınılmazlığı ileri sürüldü. Bu açıklamaların iki emperyalist örgütün yöneticileri tarafından yapılması ayrıca dikkat çekiciydi.

Metropol ülkelerdeki işsiz sayısındaki yükseliş çarpıcı bir boyuta ulaştı. ABD'de işsiz sayısının 14 milyon olduğu açıklandı. Bu sayının 7.5 milyonunun son bir yılda işini kaybedenlerden oluşması çok daha çarpıcıdır. AB'de toplam işsiz sayısı 21 milyona yükseldi. İngiltere'deki durum da çok farklı değil. İşsizlik kronik bir vakaya dönüştü. Japonya'da işsiz sayısı 2009 yılında olağanüstü arttı.

Dünya Bankası verilerine göre gıda fiyatları son 3 yılda % 83 oranında yükseldi. Yaşanan krizle Afrika'da 700 bin çocuğun daha öleceği açıklandı. Kriz, 1.25 dolarla yaşamak zorunda kalan Afrikalıları daha büyük sefaletle sürükledi.

Uluslararası düzeyde işsizliğin ve yoksulluğun yaygınlaşmasıyla birlikte hayırsever kapitalizm uygulamaları hayata geçirilmeye başlandı.

Almanya'da 40 bin gönüllünün çalıştığı 847 sosyal dayanışma evinde, 1 milyondan fazla insana gıda maddesi yanında günlük gereksinimlerini karşılayacak eşyalar dağıtılıyor. Bugün yine Almanya'da nüfusun % 13'ten fazlası yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Yoksulluğun çarpıcı gerçekliği karşısında İngiliz papaz Tim Jones "yoksullar çalabilir" açıklamasını yaptı. Hemen devreye giren kilise, papazı eleştirdi ve yoksul insanların yardım kuruluşlarına başvurmalarını istedi.

Türkiye'deki tablo da olağanüstü vahimleşmiş durumda. Kriz sonrası işten atılan işçi sayısı 1 milyonu geçti. Bugün devletin resmi açıklamalarında bile açık ve sayılamayan işsiz sayısının 5 milyon üzerinde olduğu belirtiliyor. Gerçek sayı yeni işsizlerle birlikte 7-7.5 milyona ulaşmış durumda. Bu kitle ara sıra bulduğu işlerle, sokak işçiliği yaparak, marjinal sektörlerde çalışarak, feodal ilişkilerinin desteğiyle yaşamını bir düzeyde idame ettiriyor. Bundan dolayı büyük patlamalar olmuyor ve öfke ayağa kalkmıyor. Ayrıca sınıf hareketinin tarihinde işsizlerin örgütlenme pratiklerinin azlığı bu kitlenin harekete geçmesini engelliyor. Şunun da altını çizmekte yarar var; bugün sokak işçileri, marjinal sektörde çalışanlar, hatta Türkiye işçi sınıfının % 65'lerini oluşturan güvencesiz işçiler bir başka manada yeni işsizlerin potansiyelidir. Her an işsiz kalmaları muhtemeldir. Bazı durumlarda ve dönemlerde bir süre işçi, bir süre işsiz kalma gibi iç içe geçen durumlar da yaşanmaktadır. 2010 yılında var olan işsiz sayısına 1-1.5 milyon işsiz de eklenmesi olasıdır. Kısacası Türkiye'deki işsiz sayısı aşağı yukarı 8.5-9 milyona ulaşacaktır. Sınıfın organik parçası olan bu muazzam kitlenin, Türkiye'deki siyasal süreci etkilemesi kaçınılmazdır.

Ayrıca Türkiye ekonomisi 2009 yılının ilk çeyreğinde 13.8 oranında küçüldü. Bu oran Türkiye tarihinin II. Dünya Savaşı sonrasındaki en büyük düşüşüydü. Türkiye nüfusunun en az gelire sahip 15 milyonluk kesiminin 4.5 milyonunun hiçbir sağlık güvencesinin olmaması başlı başına vahim bir durumu ortaya koymaktadır. 2008'den itibaren ferdi kredi borcunu ve kredi kartı borcunu ödeyemeyenlerin sayısı hızla ve geometrik oranda yükselmektedir.

Kısaca yoksulluk, işsizlik, sefalet ve geleceksizlik giderek yaygınlaşmakta ve derinleşmektedir.

Genel olarak belirttiğimiz bu gelişmeler yaşanan dönemin hem ülke çapında, hem de uluslararası düzeyde bir dizi felaketi beraberinde getirdiğini gösteriyor.

Hava döndü

Bu süreç aynı zamanda sınıfsal antagonizmayı derinleştirdi ve keskinleştirdi. Türkiye işçi sınıfı krizin yıkıcı etkilerini hissetmesiyle birlikte hızla harekete geçti. Sinter, Brisa, Gürsaş ve Tezcan'da içinde bir dizi eksiklikler yaşansa da, gerçekleştirilen fabrika işgal eylemleri sınıfın krize karşı en net yanıtıydı. Ve onun kolektif karşı duruşunu açığa çıkartıyordu. Hatta sınıf bu eylemlerle dönemin model eylemlerini yarattı. İşçi sınıfının kapitalizmin acıyan yerine vurması gerektiğinin altını çizdi. Bu eylemleri işyeri kapatmalarına, toplu tensikatlara, işten atılmalara karşı gerçekleştirilen bir dizi eylem izledi. Birçok işyerinde sendikalaşma mücadelesi yürütüldü. Çeşitli direnişler ve grevler yapıldı. 2009'da işgal, direniş ve grev sınıfın model eylemleri olarak öne çıktı.

Dağmık, aralarında bir koordinasyon olmayan, ağırlıklı kendiliğindenci bir tarzda gelişen bu eylemler içinde özellikle Desa ve Meha direnişi iz bıraktı.

Desa direnişi bir sendikalaşma mücadelesi olarak gelişti. Bu direnişte Emine Arslan kimliği bir dava kadını olmanın konsantre ifadesi oldu. Emine Arslan direniş boyunca her düzeydeki baskı, tehdit ve manipülasyona karşı dimdik ayakta kalmasıyla sınıfın onurunu kendi kimliğinde somutladı. Sıradan bir işçinin muazzam gücünü açığa çıkardı. Davaya inancın ve davanın kutsallığının somut göstergesi oldu. Tek başına sınıfın kolektif gücünün taşıyıcısı gibi hareket etti. Dönemin en anlamlı model kimliğini oluşturdu.

Krizin tam ortasında Meha direnişi iki yönden anlam taşıdı. Birincisi, bir alt işverende ya da fason üretim yapan işyerinde başlayan direniş, sınıfın yaratıcı zenginliğinin sonucu, üst işverene yani LCW'ye yöneldi. Meha işçileri LCW mağazalarını

bloke ederek, üst işvereni sıkıştırdı. İmajını zedeledi. Perakende satış mağazalarını çalışmaz hale getirdi. Taleplerinde ısrarcı olan Meha işçileri direnişlerini başarıyla sonuçlandırdı. Meha direnişi fason ve taşeron işyerlerinde hedefin neresi olması gerektiğini pratikleriyle gösterdiler. Sınıfa moral ve güç verdiler. Bunun yanında Meha direnişi mücadele azmi, kararlılık, sınıfın onurunu kendi kimliğinde bütünleştiren dönemin model kimliklerini de ortaya çıkardı. Sınıf eksenli bir çalışmanın muhteşemliği ve nelere kadir olabileceği Meha direnişiyle bir kez daha görüldü. Yine sıradan bir işçi olan Saliha Gümüş, direnişin önderlerinden biri ve dönemin model kimliği olarak karşımıza çıktı. Aynı şekilde şu an direnişi tek başına ve büyük bir azimle sürdüren Entes'ten Gülistan Kobatan da, dönemin model kimliği olarak iz bıraktı.

Bu eylemlerin ve bu kimliklerin açığa çıkması tesadüfî bir gelişme değil, dönemin zenginliğinin somut bir dışavurumudur.

2009'da ücretlerin ödenmemesine, işten çıkarmalara karşı ve bir dizi sendikal örgütlenme ve hak için birçok grev ve direnişler gerçekleşti. Bu eylemler içinde öne çıkanlar ATV-Sabah, E-kart, Asemat, Asil Çelik, Sega Otomotiv, Ayzi Moda, Arçelik, Esenyurt Belediyesi ve itfaiye işçilerinin eylemleri oldu. Bunların bir kısmında başarı sağlandı ve bir kısmında mücadele halen sürüyor.

2009'daki işçi eylem ve direnişlerinin en göze çarpan özelliği belirli bir lokalizasyona hapsolmasıydı. Bu lokalizasyon eylemlerin gücünü belirledi. Eylemlerin ekseni ekonomik içerikliydi. Talepler de günlük ve acil sorunlar üzerine şekillendi. Ama her şeye rağmen her eylem sınıf mücadelesine bir birikim sağladı. Kriz koşullarında ve sınıf bilincinin ve kimliğinin son derece deforme olduğu şartlarda yapılan eylemler, sınıfa moral ve güç verdi. Eğer gerekli müdahaleler zamanında yapılabilseydi, bu eylemlerin her biri son derece etkili ve çarpıcı sonuçlar yaratabilirdi. Bu direnişler olağanüstü olumsuz koşullarda ve krizin yarattığı tedirginlik ve geleceksizlik ortamında işçi havzalarını aydınlatan kıvılcımlar oldu. Ne yazık ki bu kıvılcımlar işçi havzalarını saran yangına dönüşmedi.

Kapitalist kriz sonrasında 1 milyonun üzerinde işçinin işten atılmasına karşın, büyük öfke patlamaları yaşanmadı. Sistemin sınıf kimliğinde ve bilincinde yarattığı deformasyon onun eylem ve örgütlenme kapasitesini de direkt olarak etkiledi. 2009'un yaz aylarında tartışılmaya başlayan Kürt açılımı sınıf hareketinde eksen kaymalarına yol açtı. Milliyetçi ve ırkçı histeri, kapitalist krizin yakıcı sonuçlarının hissedilmesini engelledi. Bunun yanında 'hayırsever kapitalizm' pratikleri sınıfın kolektif halüsünasyonunu arttırdı. En fazla mikro sosyoloji düzeyinde içe dönük şiddet vakaları yaşandı. Fakat bu yoğun işten atılmanın yarattığı öfke maalesef kolektif bir öfkeye dönüşmedi. Bunun bir nedeni siyasal öznelerin ve sendikal yapıların işsiz yığınlaraya yönelik bir perspektifinin ve somut bir örgütlenme projesinin olmamasıydı. Diğer ise bu işsiz yığınlarının öfkelerinin massedilebileceği ve yaşamlarını bir düzeyde sürdürebilecekleri (sokak işçiliği, marjinal sektörde bulunan işler, sosyal çevrenin desteği gibi) olanaklarının olmasıydı. Ama her şeye rağmen bu ülkede işsizliğin ölümlü eşdeğer olduğu da bir gerçektir. Bugün 2010 yılındaki yeni işsizleri de hesaba katarak bu kitlenin örgütlenmesi ve bu kitlenin öfke ve kininin sisteme dönmesi bizim elimizdedir. Unutulmamalıdır ki aynı kitle üst kimliğinin oluşmadığı koşullarda, umutsuzluğun ve geleceksizliğin yaygınlaşmasına da paralel olarak faşizmin kitle temeli de olabilir.

Neo-liberal politikalar ve kapitalist krizin yarattığı yıkıcı sonuçlar hayatın her alanını sosyal patlama alanına dönüştürdü. Artık hayatın her alanı sosyal

dinamitlerle döşenmiş durumda. Yeter ki bu dinamitleri ateşleyecek örgütlenme, müdahale ve eylem araçları yaratılsın ve bu dinamitleri patlatacak katalizör olunabilsin.

25 Kasım eylemi bu anlamıyla önemli oldu. Her ne kadar yeterli örgütlenmese bile yaşanan konjonktürün olağanüstülüğü, kamu emekçilerini harekete geçirdi. KESK dahil, sendikal bürokrasinin ataleti dipten gelen öfke ve arayış sonucunda kırıldı. Eylem bir nevi genel grev olarak kendini dışa vurdu. Sınıfın içinde biriken öfkenin ne boyutta olduğunu ortaya çıkardı. Katılım düzeyi, yaygınlığı ve etki gücü beklenenin çok ötesinde gerçekleşti. 25 Kasım bir anlamda sınıf açısından 2009 yılının kazanıldığını simgeledi. Bu birikim iyi değerlendirilebilirse, bürokratik bir kasta dönüşmüş KESK değiştirilebilir, hatta yıkılarak yeniden yaratmanın önü açılabilir. Eylemin kendisi bile taban örgütlenmelerinin önemini ortaya koydu. Birçok işyerindeki başarı zayıf da olsa bu taban örgütlenmeleriyle gerçekleştirildi. Aynı taban örgütlenmeleri kitle inisiyatifi kökleştirdiği gibi KESK'in de yeniden yapılanmasının sağlayabilir. Sokakla örgütlenme arasındaki diyalektik ancak taban örgütlenmeleriyle somutlanabilir. Bu adım kamu emekçileri üzerinde hakimiyet kurmuş, korparatist sendikacılığın da parçalanması anlamına gelecektir. Eğer böylesi adımlar atılmazsa, 25 Kasım'ın birikimi sendikal bürokrasinin manevraları içinde eritilebilir, hatta sendikal bürokrasiye yeni bir soluk aldırabilir. KESK marjinalize olmuş solun nüfuz savaşlarının gerçekleştiği bir yapı olmaya devam eder.

25 Kasım'da öne çıkan eylemlerden biri BTS'lilerin gerçekleştirdiği iş durdurma eylemi oldu. Demiryolları felç edildi. Bunun üzerine devlet BTS'lilere yöneldi. 16 kamu emekçisini açığa alarak, bir intikam hareketi başlattı. BTS'liler arkadaşlarını yalnız bırakmadı ve ikinci iş bırakma eylemi yaptı. Devletin saldırısı da gecikmedi. 30 çalışan açığa alındı. Ama kısa bir müddet sonunda işe dönüşler başladı. BTS'liler ancak mücadeleyle haklar alınabileceğini ve korunabileceğini pratik olarak gösterdiler. Bu da 25 Kasım'ın ayrı bir veçhesiydi.

Ardından gelen TEKEL direnişi aktüel jargon olan 'açılıma' yeni bir boyut kazandırdı ve 'gerçek açılımın' nerede olduğunu işaretledi. Kürdü, Türkü, Çerkesi, Lazı, alevisi, sünnisi, şafisi, başı örtülü veya başı açık olanı, sağcısı ve solcusuyla işçi sınıfı ülkenin başkentini işgal etti. TEKEL işçileri sermayenin açık saldırısına karşı harekete geçti ve alt kimliklerini aşarak üst kimlikleriyle işçi olma kimlikleriyle

devreye girdi. Emekle sermaye çelişkisinde safını net olarak belirledi. Kapitalist devletin tavrı da çok netti. TEKEL işçisi Ankara'da kapitalist devletin niteliğini yaşayarak gördü. Her cop darbesi, atılan her gaz bombası TEKEL işçisinin kimliğini inşa etti. Sınıfın direnci karşısında Türk-İş bürokrasisi harekete geçmek zorunda kaldı. Direniş, özellikle sınıftan yana bazı sendikalar ve Türk-İş tabanı tarafından aktif olarak desteklendi. 2010 yılına girerken 25 Kasım'dan alınan mücadele bayrağı, TEKEL işçilerinin direnişiyle taçlandırıldı. Sınıfın moral motivasyonu arttı. 2009 yaz aylarında yaşanan durgunluk, rehabet hızla aşıldı.

TEKEL işçilerinin başarısı 2010 yılında sınıf hareketinin yönelimini belirleyecek bir içeriktedir. Ne var ki devrimci güçlerin olmadığı koşullarda CHP'nin devreye girerek TEKEL işçilerinin mücadelesini AKP karşıtı bir mücadeleye indirgemesi son derece tehlikeli bir gelişmeyi de işaretlemektedir. Bu da sınıfın mücadelesinin sermaye klikleri arasındaki iktidar savaşları içinde eritilmesidir.

Bugün sınıf içinde yeterli çalışma yapıldığında, TEKEL işçilerinin mücadelesi dahil, mücadelenin hızla anti kapitalist bir içeriğe bürünmesi işten bile değildir. İşsizlik tehlikesi yoksulluk ve sefaletin yıkıcılığı, sınıfsal öfkeyi ve kini tetiklemektedir. Bu öfkeye ve kine ihtiyacımız var. Ve bu öfke ve kin kapitalizme ve sisteme yönelmelidir. Eğer bu çalışma yapılmazsa yıkıcı gücün bir rektifikasyon aracına dönüşmesi kaçınılmazdır.

Sistem Mustafakemalpaşa'da aslında bütün acımasızlığını ortaya koydu. 19 tane yanan ve kömür halini almış işçi arkadaşımız kapitalist sistemin aşağılıklığını, simsarlığını ve pisliğini yaşamlarını kaybederek gösterdiler. Tıpkı daha önce Topkapı'da yaşanan katliam gibi. Kapitalist devlet de bütün özelliklerini alenen ortaya koyuyor. İşçi sınıfının her düzeydeki hak istemi ve talebi şiddetle karşılık buluyor.

2010 yılının, sınıf mücadelesinin keskinleşeceği bir yıl olacağı ortadadır. Görev, kapitalist sistemi ve kapitalist devleti teşhir etmektir. Sınıfın öfke ve kinini kolektif bir öfkeye ve örgütlülüğe dönüştürmektir. Neo-liberalizmin ve kapitalist krizin yarattığı toplumsal dinamitleri ateşlemektir. Iskra'cılar yola küçük kıvılcımlarla çıktılar. Bizlerin görevi de küçük kıvılcımları alev toplarına dönüştürmektir. Artık her işçi atölyesi, her fabrika, her işçi havzası, hatta her işçi kenti sınıfsal öfkenin ve kinin odağına dönüşmüştür. Bu alanlarda öfke ve kini tetiklemek devrimcilerin görevidir. Yaşanan sınıfsal antagonizma hiç beklenmedik anda havza grevlerinin, hatta kent grevlerinin önünü açabilir. Sorun buna hazırlıklı olmaktır. Küçük alevleri yangına dönüştürmektir. 2010 yılı kavganın yılı olacağı benziyor. Sinter'leri, Brisa'ları yaygınlaştırmak, 25 Kasım'ları ve TEKEL direnişlerini kökleştirmek bizlerin elindedir. Böylesi bir mücadelenin enternasyonal bir içeriği olduğu unutulmamalıdır. İngiltere'de korsan ve illegal grevler, Fransa'da rehin alma eylemleri ve fabrika işgal eylemleri, Güney Kore'de ve Bangladeş'te fabrika işgalleri sınıfın kolektif ruhunu inşa etmektedir. Uluslararası düzeyde sınıfsal öfke ve kin artık harekete geçmiştir. Sinter, Tezcan ve Brisa'yla Ssangyong fabrika işgalleri, TEKEL işçilerinin başkenti zapt etmeleriyle Caterpillar'daki rehin alma eylemleri arasında diyalektik bir bağ vardır. Bu diyalektik yeni enternasyonalizmin mayasıdır. Kolektif Prometheus'un, yani işçi sınıfının finans kapitalin saldırısına cevabı net olmalıdır. 1919'da Alman devrimcileri Spartakistler izlenmesi gereken yolu göstermektedir: *Proletarya, ayağa kalk! Savaşa! Kazanacağın koca bir dünya var önünde ve savaşacağın koca bir dünya! Burada, insanlığın en yüce amaçları uğruna, dünya tarihinin sınıf savaşımında, düşmana söyleyeceğimiz tek şey şu: "Göze göz, dişe diş!"*

Polis terörüne çözümsüz çözüm önerisi: “Bağımsız” kolluk şikayet mekanizması!..

Çözölmek istenen sermaye düzeninin ihtiyaçlarıdır!

Polis kurşunu ile yaşamını kaybeden insanların sayısı her geçen gün artıyor. Ortaya çıkan bilanço polis terörünü ve cinayetlerini üstü örtülemez bir biçimde gözler önüne seriyor. Geçmişten farklı olarak bugün toplumun geniş kesimleri polis terörünün varlığından haberdar. Çok değil, bir 10 yıl kadar önce insanlar, gözaltında su borusuna asarak intihar edenlerle ilgili burjuva medyaya yansıyan asılsız haberlere inanabiliyorlardı. Ama bugün artık 7’den 70’e herkes polisin taraf olduğu olaylarda Emniyet tarafından yapılan açıklamaları şüpheyle karşılıyor. Geniş kesimlerin polis terörü karşısında geçmişe oranla daha bilinçli olmasının gerisinde ise artık bu terörün daha ayrımsız ve ortalık yerde uygulanıyor olması yatıyor. Eskiden işkence kapalı kapılar ardında ve özellikle toplumun ilerici-muhafız kesimlerine uygulanırken, bugün polis sokak ortasında ilerici ya da değil, kendisine sadece soru soran kişileri dahi dövabiliyor, vurabiliyor.

Elbette bu dizginlerinden boşalmış saldırganlık toplumun bir kesiminde kabuğuna çekilme etkisi yaratsa da, başka bir kesiminde ise ciddi bir tepkiye yol açıyor. Özellikle son dönemde artan cinayetler artık burjuva medya tarafından dahi meşrulaştırılmadığı yerde, hemen herkes kişi olarak polis ve emniyet kurumuna duyduğu güvensizliği dile getiriyor.

Bu güvensizliğin yersiz olmadığı da açık. Yapılan araştırmalara göre tecavüz yahut taciz gibi cinsel suçların mağduru olan kadınların yarısından fazlasının şikayetçi olmaktan kaçınmasının nedeni, toplum baskısından öte, karakolda da tacize uğramak korkusu. Herhangi bir polisle, polisin görevi ile ilgili ya da ilgisiz bir konuda sorun yaşayan ve polisten şikayetçi olmak arzusu ile karakola başvuran kişiler ise, çoğu kez şikayetçi olarak girdikleri kapıdan “polise mukavemet suçunu işlediği iddia olunan şüpheliler” olarak çıkıyorlar. Ki bunlar en şanslıları 2008 yılının Ağustos ayında Uşak’ta yaşandığı gibi, genelde polisi polise şikayet etmenin sonucu bir torba dayak yiyip, işkenceye uğramak oluyor.

“Bağımsız Kolluk Şikayet Mekanizması” polis terörünü çözer mi?

Sermaye düzeninde “bağımsız” sözcüğünün kutsal bir anlamı vardır. Herhangi bir kavramın, kurumun, kişinin başına “bağımsız” sözcüğü geldi mi bütün işlevi-işleyişi değişmiş gibi bir muamele görür. Tarafsızlığı, objektifliği su götürmez ilan edilir. Şimdi aynı sözcük, toplum genelinde artan polis terörüne karşı oluşan tepkiyi dizginlemenin bir aracı olarak bir kez daha karşımıza çıkıyor.

Abdülkadir Aksu 27 Aralık günü, Adana’da demokratik açılıma ilişkin yaptığı daldan dala atlayan konuşmasında toplumun “polisi polise, jandarmayı jandarmaya şikayet ediyoruz. Hiçbir şey olmuyor” serzenişine değinerek, demokratik açılım kapsamında bu sorunun da çözüleceğini vaat etti. Sermaye düzeninin son dönemde artan polis cinayetlerinin ve işkencelerinin gerisindeki sorumluluğunu üstünden atabilmesi için alelacele düşünülmüş ve esasında ithal edilmiş bu çözümün ise “bağımsız kolluk şikayet

mekanizmalarının” kurulması olacağını söyledi.

Aksu konu ile ilgili şunları söyledi: “*Bağımsız Kolluk Şikayet Mekanizması*” ile ilgili de bir tasarı hazırlayarak meclise sunacağız. Yıllarca bu konularda vatandaş şikayet etti. ‘Polisten şikayetçi oluyorum, polisin kendisi inceliyor, jandarmayı jandarma inceliyor, nasıl olur bu işler’ diyordu. Artık, işler böyle yürümeyecek. Bağımsız Kolluk Şikayet Mekanizması için tarafsız komisyon oluşturulacak. Elbette içinde polis ve jandarma bulunacak. Ancak, ağırlıklı bağımsız kişiler yer alacak”

Böylece hükümet polis terörünü çözmeyeceğini ilan etmiş, bunun yerine olan olduktan sonra başvurulabilecek bir merci göstermiş oldu. Bu yöntem Türkiye’de hemen her konuda uygulanan yöntemdir. Sorunun kaynağını çözmek yerine, görünen yüzü ile ilgili göstermelik çözümler üretmek sermaye düzeninin sık sık yaptığı makyajdır.

Peki böyle bir mekanizma polis terörünü bir nebze olsun çözer mi? Bağımsız bir kurul oluşacak neticede, muhtemelen içerisine göstermelik bile olsa bir takım “demokratik kurum”ların temsilcileri de alınacak. Peki polis terörüne set çekilmiş olacak mı? Bu soruya yanıt verebilmek için ilkel bir biçimde süreci işletelim: Polisten, yine bir kimlik kontrolü sırasında, size kimliğini ibraz etmesini istediğiniz için dayak yediniz, hakaret içtittiniz vs. Sonra bu bağımsız kurula gittiniz. Şikayetinizi yaptınız. Bu arada size saldıran polis de her zaman olduğu gibi sayfalarca uyduruk tutanaklarını tuttu. Sonra... Sonrası elbette yok... Yine bütün belgeler savcılığa gidecek. Sonra yine “bağımsız yargı”, kendi gibi “bağımsız kurumdan” gelen bilgileri inceleyip, polisine arka çıkacak ve takipsizlik verecek. Kısacası Aksu’nun demokratik açılım güzellemleri ile anlattığı bu kurum yarın bile kurulsaydı, polis terörünün dizginlenmesi bakımından değişecek tek bir şey yok.

Kaldı ki bu kurulun daha etkin bir işlevi olsa dahi bağımsızlığının “sermaye düzeninden bağımsız” bir kapsamı olmadığını bildiğimiz yerde, kurum sermaye düzeninin tercih ettiği ölçüde işleyecek, dokunulmaz sınırlara yine dokunmayacak. Zira bu tabloyu toplumun her bir bireyi “bağımsız yargı”nın bulanık bağımsızlığı ve göbekten bağlılığından çok da iyi bilmektedir.

Polis terörünü çözmeyen bir kurum neden kurulacak ve ne işe yarayacak?

Sermaye düzeninin dönem sözcüsü AKP, yine süslü püslü ifadeler ve demokrasi palavralarıyla topluma şov yapma derdinde. Ama sihirli değnekmiş gibi lanse edilen bu kurumla ilgili tartışmanın gerisinde, toplumun geniş kesimlerinin mağduriyeti değil, Türkiye’nin defalarca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ndeki mahkumiyeti yatmaktadır. Evet, bütün diğer demokratik açılım masallarında olduğu gibi, burada da çözülmek istenen insanların güvensizliği, huzursuzluğu değil, sermaye düzeninin ihtiyaçlarıdır. Türkiye bundan önce defalarca faili polis olan olayların soruşturma aşamasında polisin görevlendirilmiş olması nedeniyle adil yargılamaya ilkelerine aykırılık, soruşturmanın tarafsız ve bağımsız yürütülmesi ilkesine aykırılık gerekçesi ile mahkum edilmiştir. Şimdi ise bu kurumla birlikte gerçek anlamda değil ama şeklen bu gerekçe ile mahkum olmanın önüne geçilmek istenmektedir.

Hemen her gün polis terörüne maruz kalma tehlikesi ile karşı karşıya olan geniş kesimlerin yaşamında bu kurumun bir işlevi olacak mıdır? Elbette! Yine insanlar dayağını yiyecek ve yine yargılama süreçleri sonuçsuz kalacak. Ama polisten şikayetçi olmak istediklerinde karşılarına güler yüzlü ve presentable kişiler çıkartılarak en azından öfkeleri dizginlenecek!

Esenyurt’ta polis terörü protesto edildi

27 Aralık Pazar günü BDSP, DHF, ESP-G, YDİ Çağrı tarafından örgütlenen ortak eylemle polis terörü ve cinayetleri teşhir edildi.

Depo Kapalı Cadde’de sloganlar ve alkışlarla toplanan kitle, Esenyurt-Avcılar polisinin son olarak Firüzköy Karakolu’nda Osman Aslı isimli genci katlettiğini hatırlatarak polis terörüne son verilmesi gerektiğini haykırdı.

İşçilere, emekçilere ve ezilen halklara yönelik saldırıların devlet terörü eşliğinde sürdüğünü ifade edilen açıklamada, bir cinayet şebekesi gibi çalışan Esenyurt-Avcılar polisinin suç dökümü hatırlatılarak, sokak ortasında infaz edilen komünist işçi Alaattin Karadağ’ı katledenlerin, TEKEL, itfaiye ve demiryolu işçilerine saldıranlarla aynı olduğu söylendi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Ama bu devran hep böyle gitmeyecek! Bugüne kadar gerçekleştirilen tüm vahşi saldırılara, baskılara, işkencelere rağmen bu ülkenin işçi, emekçileri, devrimcileri teslim alınamamış devrimci, değerlere sahip çıkmışlardır. Faşist katiller sürüsünden ve onların tasmaşını tutan sömürü devletinden ve onların kokuşmuş düzeninden hesabı yine bu ülkenin işçi, emekçileri soracaktır.”

Polis terörünü ve cinayetlerini teşhir eden dövizlerle Alaattin Karadağ’ın fotoğraflarının taşındığı eyleme 60 kişi katıldı.

İlerici ve devrimci güçler polis terörüne ve cinayetlerine karşı yürüdü!

“Karadağ cinayeti ve tüm siyasi cinayetler aydınlatılsın!”

19 Kasım akşamı Esenyurt'ta polis tarafından katledilen Alaattin Karadağ ve tüm polis cinayeti kurbanları için Taksim'de buluşan ilerici ve devrimci güçler 26 Aralık günü Galatasaray Lisesi'ne yürüyüş gerçekleştirdi.

BDSP, PDD, EHP ve TÖP'ün örgütlediği DHF ve Devrimci Hareket'in de destek verdiği eylemde “Karadağ cinayeti aydınlatılsın! Katiller yargılsın!” pankartı açıldı. Yürüyüşte Alaattin Karadağ'ın yanısıra yine devlet tarafından katledilen Engin Çeber, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz, Osman Aslı'nın resimleri taşındı.

Açıklamada Alaattin Karadağ'ın katledilmesinin devletin uyguladığı sistematik baskı ve terörün bir parçası ve devamı olduğu ifade edilerek, TEKEL'de, demiryolu grevinde, belediye işçilerinin eylemlerinde olduğu gibi hak arama mücadelesi sürdüren işçi emekçilerin de polis terörüne maruz kaldıkları vurgulandı. Toplumun tüm kesimleriyle polis terörünün hedefi haline geldiği ifade edildi.

Açıklamada, estirilen bu baskı ve terör havasında devrimcilerin de özel bir hedef oldukları vurgulandı.

Alaattin Karadağ cinayetiyle yeniden gündeme gelen Esenyurt-Avcılar polislinin kanlı sicilyle dikkat çektiği ifade edilirken, bölge polislinin tam bir cinayet şebekesi gibi hareket ettiği belirtildi. Bu şebekenin son birkaç ay içerisinde Karadağ cinayeti, Özkan Gerçek ve Ömer Adıgüzel isimli iki devrimcinin vurulması, devrimcilerin kurşunlanması, kaçırılması, taciz edilmesi gibi siyasal faaliyete dönük saldırılarının yanısıra Volkan Polat, Feyzullah Ete ve Osman Aslı'nın öldürülmesi, Yusuf Uzun ve Güney Tuna'nın dövülerek hastanelik edilmesi gibi olaylarla sıradan insanlara saldırdığı vurgulandı.

Karadağ cinayetinin aydınlatılmasının talep edildiği açıklama, “Karadağ cinayetinde aydınlatacağımız her karanlık nokta polis cinayetlerinin, dizginsiz baskı ve terörün önünü kesmek işlevi görecektir. Buradan Karadağ cinayeti aydınlatılana ve eli kanlı katiller yargılanana kadar mücadelemize devam edeceğimizi ilan ediyoruz.” sözleriyle sonlandırıldı.

Açıklamanın ardından oturma eylemine geçildi. “Çav Bella” ve “Bize ölüm yok” marşlarının söylendiği eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

GOP'ta bilgilendirme toplantısı

Gaziosmanpaşa BDSP, 26 Aralık günü, son dönemde yoğunlaşan polis terörü ve cinayetleri ile ilgili bir bilgilendirme toplantısı gerçekleştirdi.

“Polis terörü, yargısız infazlar ve Alaattin Karadağ dosyası” başlığı ile gerçekleştirilen toplantıya Alaattin Karadağ'ın avukatları ve BDSP temsilcisi katıldı.

Toplantıda ilk olarak BDSP temsilcisi söz aldı. BDSP temsilcisi, son dönemlerde yoğunlaşan polis terörünün kapitalist sistemin topyekûn saldırılarından bağımsız olmadığını ifade etti. Polisin keyfi baskı ve saldırılarının PVSK ve TMY ile yasal bir kılıfa sokulduğunu dile getirdi. Son olarak tüm işçi ve emekçileri polis terörü ve infazlarına karşı taraf olmaya çağırmanın ve devrimci-ilerici güçlerle birleşik bir mücadele örmenin önemine vurgu yapan BDSP temsilcisi daha sonra sözü Karadağ'ın avukatlarına bıraktı.

Avukatlar konuşmalarında, son iki yılda polis teröründe ciddi bir artışın söz konusu olduğunu ifade ettiler. PVSK ve TMY gibi faşist yasaların polise her istediğini yapma yetkisi verdiğini söyleyen Karadağ'ın avukatları, polisin terörü ve cinayetlerinin savcı ve hâkimler tarafından tam bir uyum içinde amlandığını belirttiler. Karadağ dosyasında da aynı durumun söz konusu olduğunu ifade eden avukatlar, cinayete ilgili birçok delilin karartıldığını vurguladılar. Cinayetin tanıklarının savcı tarafından hala dinlenmediğini söyleyen avukatlar, MOBESE ve telsiz konuşması kayıtlarının yok edildiğini, adli tıpta gerçekleşen usulsüz uygulamalarla ilgili ise hiçbir işlemin başlatılmadığını ifade ettiler.

GOP ve Sultangazi'de bulunan tüm ilerici ve devrimci kurumlara elden davetiye bırakılarak toplantıya katılma çağrısı yapılmasına rağmen, söz konusu kurumlardan Toplumsal Dayanışma Ağı Derneği dışında katılım sağlayan olmadı.

Kızıl Bayrak / GOP

Esenyurt'ta polis tacizi teşhir edildi

Yeni Demokrat Kadınlar, 26 Aralık günü saat Esenyurt Meydanı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile 7 Aralık günü yaşanan polis tacizini protesto etti.

Emekçi Kadın Komisyonları (EKK), EHP'li Kadınlar, ESP'li Kadınlar, Çağrı Dergisi ve direnişteki belediye işçilerinin de destek verdiği eylemde, “Kadına yönelik şiddete hayır! / Yeni Demokrat Kadınlar” pankartı açıldı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Pınar Kalaycı, sömürücü egemen sistemin silahlı bekçileri olan polisin her zaman ama özellikle de son süreçte emekçi halka ve devrimcilere yönelik saldırılarında artışın çok net olarak gözlemlendiğini belirtti.

“Polis, TEKEL, Esenyurt, itfaiye, demiryolu işçileri gibi hakkını arayan işçilere saldırırken, siyasal ve demokratik hakları için sokağa çıkan Kürtlere saldırırken, Alaattin Karadağ gibi devrimcileri katlederken hep aynı görüntülerle karşı karşıyayız. Sonsuz bir pervasızlık ve rahatlık” diyen Kalaycı, özellikle Esenyurt-Avcılar bölgesinde polis terörünün ve pervasızlığının arttığını belirtti.

Kalaycı, Kıracı'ta İşçi-Köylü okuru ve Yeni Demokrat Kadınlar faaliyetçisi Songül Araç'ın 7 Aralık günü polis tarafından taciz edildiğini hatırlattı.

Basın açıklamasının ardından, Songül Araç da bir konuşma yaparak, polisin her türlü baskı ve saldırısının kendisini mücadeleden alıkoyamayacağını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir’de kampanya faaliyetleri...

Katillerden hesabı emekçiler soracak!

Alaattin Karadağ’ın geçtiğimiz ay polis tarafından katledilmesi ile birlikte polisin sınırsız cinayet işleme yetkisi bir kez daha gündeme gelmişti. Karadağ’ın katledilmesinin üzerinden birkaç gün dahi geçmeden ülkenin çeşitli yerlerinden yeni katliam haberleri geldi.

Yaşanan polis terörüne ve bu terörün son yıllarda hız kazanmasının etkenlerinden olan PVSŞ’a karşı komünistler tarafından başlatılan kampanya çalışmalarına İzmir’de de start verildi.

İzmir’de kampanya faaliyeti çağrısı

İzmir son dönemde özellikle Kürt halkına karşı şoven kudurganlığın kışkırtıldığı, türlü provokasyonlarla linçlerin tezgahlandığı, faşist partilerin oy oranını ve sempatisini günden güne arttırdığı bir il olma özelliği taşıyor.

Polis terörü örnekleri açısından da İzmir’in sicili İstanbul kadar olmasa da kabarık. Baran Tursun cinayetinden bu yana infaz vakaları azalmış olsa da her sokak başında karşılaşılan devriyeler demokratik bir hak olan afiş asma ve bildiri dağıtmayı dahi engellemeye çalışıyor. Pul vuran DLB’lilerin biber gazı sıkılarak ve kelepçelenerek gözaltına alınmaları bunun son örneği. Böylesi bir tabloda İzmir genelinde polis terörüne karşı ortak bir mücadele vermek bir kat daha fazla anlam taşıyor.

Bu nedenle kampanya çalışmasının İzmir ayağının örülmesi için ilk olarak yerelde faaliyet yürüten ilerici ve devrimci güçlerle, kitle örgütleriyle ve sendikalarla görüşmeler yapıldı. Ancak görüşülen kurumların büyük çoğunluğu çağrısı yapılan toplantılara dahi gelmedi. Gelen birkaç kurum ise kampanyaya ancak destekçi olabileceklerini belirtti. Yapılan toplantıların ardından kampanyanın İzmir’de de BDSP tarafından örgütlenmesi kararlaştırıldı.

Bir aya yayılacak yoğun bir faaliyet

Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlatılması ve polis terörünün son bulması talepleri ile gerçekleştirilen kampanya kapsamında haftalık periyodlarla gerçekleştirilecek oturma eylemleri, devlet terörü gündemli bir panelin yanısıra afiş-bildiri gibi araçların yaygın kullanılması ile yoğun bir propaganda çalışması yapılması hedefleniyor. Ayrıca kampanyaya ilerici ve devrimci kurumlardan, kitle örgütlerinden, sendikalardan, aydın ve sanatçılardan destek imzalarının alınması planlanıyor.

Kampanya çalışması, haftalık oturma eylemlerinden ilkinin 2 Ocak Cumartesi günü gerçekleştirilmesi ile başlayacak. Cumartesi günü 12.00 ile 13.00 saatleri arasında Sümerbank önünde gerçekleştirilecek eylemlerde her hafta devlet terörü farklı bir yönüyle ele alınacak. Kürt halkına yönelik saldırılar, Hrant Dink’in katledilmesinin yıldönümü, TEKEL işçilerine dönük devlet terörü ve İzmir üzerinden özel bir anlamı olan Baran Tursun cinayeti de oturma eylemlerinin gündemleri olarak işlenecek. Oturma eylemleri süresince resim sergileri, tiyatro gösterileri ve müzik dinletileri de gerçekleştirilecek.

Özellikle TEKEL işçilerine ve Kürt halkına yönelik saldırılar gibi güncel gelişmelerin kampanya kapsamında ele alınabilmesi büyük önem taşıyor. Gerek faşist ablukayı yarmak, gerekse saldırılara yönelik tepkiyi örgütleyebilmek için bu iki gündem

işlenecek. Siyasal gündem ile yürütülen kampanya çalışmasının paralel ilerlemesi için çaba harcanacak.

Kampanya süresince afiş ve bildirileri yaygın biçimde kullanmak da büyük önem taşıyor. Bu kapsamda bildirilerin kullanımına şimdiden başlandı. Menemen servis güzergahlarında bildiri dağıtımı yapıldı. Ayrıca Çiğli’nin işçi ve emekçi semtleri olan Küçük Çiğli ve Güzeltepe’ye bildiriler ulaştırıldı. Bayraklı-Onur Mahallesi’ne de bildiri dağıtımı yaygın bir şekilde yapıldı. Buca’da 1000’er adet bildiri işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı semtlerde kullanıldı. Afiş ve bildiri çalışmaları Ocak ayı ile birlikte hız kazanacak. Ayrıca merkezi noktalarda toplu bildiri dağıtımları örgütlenecek.

Kampanyanın kurumlar ile birlikte örgütlenmesi imkanı yitirilmesine rağmen belirli talepler çerçevesinde ilerici ve devrimci kurumların, sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, aydın ve sanatçıların desteğinin alınması da kampanyanın hedefleri arasında yer alıyor. Hazırlanan imza metni

şimdiden kurumlara ulaştırılmaya başlandı ve ilk imzalar alındı. Ocak ayı içerisinde kitle faaliyetinin yanısıra destek imzalarının da yaygın biçimde toplanması amaçlanıyor.

Katillerden hesabı emekçiler soracak!

İzmir BDSP olarak önümüzde yoğun bir kampanya dönemi duruyor. Bir yandan siyasal gelişmeleri büyük bir dikkatle izlerken bir yandan da başta Alaattin Karadağ cinayeti olmak üzere polis terörünü gündemleştirmek ve İzmir’de yaratılmaya çalışılan faşist ablukaya karşı sözümüzü söylemek görevi ile karşı karşıyayız. Önümüzdeki bir aylık süreci bu perspektif ile öreceğiz, polis terörüne karşı işçi ve emekçilerin tepkisini örgütleme hedefi ile hareket edecek ve “Katillerden hesabı işçi ve emekçiler soracak!” şiarını yükselteceğiz.

İzmir BDSP

BDSP’den polis terörü ve cinayetlerini teşhir faaliyeti

Sınıf devrimcileri, çeşitli illerde gerçekleştirdikleri çalışmalarla polis ve devlet terörünü sanayi havzalarında, fabrikalarda ve emekçi mahallelerinde teşhir ediyor. Bu kapsamda, “Keyfi gözaltılar, baskılar, işkenceler, infazlar... Polis terörüne ve cinayetlerine son / BDSP” şiarlı afiş ve bildirilerden binlerce kullanıldı.

Ümraniye BDSP, 25 Aralık günü Tepeüstü ve İstanbul Çarşısı’nda ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. Vergi Dairesi önündeki dağıtım sırasında bir BDSP çalışanı ihbar üzerine bir ekip tarafından yaka paça gözaltına alındı.

Dudulu Polis Karakolu’na götürülen BDSP çalışanı “Bir daha Ümraniye sınırlarında dağıtım yapma, tekrar karışımıza çıkarsan farklı muamele görürsün. Çevreyi kirletmekten, insanları rahatsız etmekten alırsın, kılıfına uydururuz” denilerek tehdit edildi. BDSP çalışanı yaklaşık bir saat sonra serbest bırakıldı.

Sınıf devrimcileri 27 Aralık Pazar günü de gözaltı terörü ile karşı karşıya kaldılar. Madenler hattında polis terörünü teşhir etmek için afiş yapan sınıf devrimcileri sivil ve resmi polisler tarafından gözaltına alındı. “Afiş yapmak için izinleri olmadıkları” gerekçesiyle gözaltına alınan 2 BDSP çalışanı, karakolda 140’ar TL para cezası kesildikten sonra serbest bırakıldı. Ceza makbuzu imzalanmayarak kesilen para cezası kabul edilmedi.

Tuzla BDSP 25 Aralık günü Tuzla Evliya Çelebi ve Yayla Mahalleleri’nde ve İçmeler Tren İstasyonu’nda bildiri dağıtımı gerçekleştirdi.

Gebze BDSP 27 Aralık günü Gebze Güzeltepe ve Beylikbağı mahalleleri ile fabrika çıkış saatlerinde yoğun bir işçi akışının olduğu Osmangazi Tren İstasyonu çevresinde bildiri dağıtımları gerçekleştirdi.

Bursa BDSP ise Teleferik, Esenevler, Bağlarbaşı, Yiğitler, Başaran, Emek Mahalleleri’nde, Kestel ilçesinin Elmalık Mahallesi’nde ve ağırlıklı olarak öğrencilerin yaşadığı Görükle’de polis terörünü teşhir eden bildiriler işçilere, emekçilere ve gençlere ulaştırdı.

Ankara BDSP tarafından da OSTİM, Kızılay ve Mamak’ta bildiri dağıtımları yapıldı.

Sefaköy BDSP de İnönü Mahallesi, İkitelli, Şahintepesi, Söğütlü Çeşme semtlerinin yanısıra dört metal fabrikasına da dağıtım gerçekleştirerek bildirileri işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Topkapı’da da sanayi içinde ve Cevizlibağ köprüde bildiri dağıtımları yapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Genç-Sen 3. Genel Kurulu’nun ardından...

Geleceğe yürüyebilmek için özeleştiriler sözün ötesine geçmelidir!

20 Aralık günü gerçekleşen Genç-Sen 3. Olağan Genel Kurulu, önceki iki genel kurulda karşılaştırıldığında kısmi olumluluklar taşısa da, genel planda iç hesapların ve kirli pazarlıkların gölgesinde geçmiş oldu.

Gerek ön sürecinde gerekse de genel kurul anında geçmiş çalışma değerlendirilirken, liberal-reformist blok, bu kez hem güzellemler yaptı hem de özeleştiriler verdi. Önceki genel kurullarda, ortaya çıkan eksiklikler ya da yaşanan sıkıntılardan hiçbir şekilde söz edilmiyordu. Bu eksiklikleri ya da sıkıntıları dile getirenlere karşı tahammülsüz davranılıyordu. Ancak bu genel kurulda, söz konusu bloğun bir kısmı, özeleştiriler veren bir tutum ortaya koymaya çalıştı.

Bu çabanın olumlu bir adım olduğunun üzerinden atlamadan altı çizilmesi gereken şudur: Söz konusu öznelerin takındıkları tutumlarda samimi olup olmadıklarını genel kurul sonrası pratik süreç gösterecektir.

Genel Kurul ön sürecinden yansıyanlar

Belli yerellerin dışında, Genç-Sen’in hala sistematik ve bütünsel bir çalışmaya sahip olduğu söylenemez.

Yaz döneminde harç zamlarıyla ortaya çıkan gündemlere müdahaleyle birlikte bir ilerleme yaşanmış olsa da henüz istenilen pratik hat sağlanmış ve bu çerçevede işleyen şubeler/yereller oluşturulmuş değildir. 3. Genel Kurul, önceki ikisi gibi tamamen pratik ön süreçten yoksun olarak örülmüştür. Yine de yerellere dayanan, etkili ve hedefli bir genel kurul sürecinden bahsetmek mümkün değildir. Genel kurul büyük oranda seçimlere sıkışan bir darlıkla ele alınmış, hareketin ihtiyaçlarını karşılayacak bir temelde örgütlenmemiştir.

Öncesinde yapılan bir dizi tartışmada, “Demokratik üniversite, söz-yetki-karar hakkı!” şiarıyla genel kurula yürünmesi hedeflenmesine rağmen bu iddia hayata geçirilememiştir. Önce sendika içerisinde “demokrasi ortamının oturtulması”nın hedeflendiği söylenmesine rağmen bunun zemini tam anlamıyla oluşturulamamıştır. Yerellerin çoğunda şube toplantıları ancak genel kurulun öncesindeki hafta içerisinde, apar-topar gerçekleştirilmiştir. Böylece söz konusu yerellerin şube toplantıları genel kurula yönelik önergelerin son gönderilme tarihi sonrasında gerçekleşmiştir. Çoğu şubede var olan önergeler veya yeni döneme dair politikalar dahi tartışılmamış, yalnızca ÜYK seçimleri yapılmıştır.

Genel Kurul sürecinde liberal-reformist blok tarafından da dillendirilen birçok eleştiri/özeleştiriler noktası, Devrimci Genç-Senliler tarafından ortaya koyulan eleştirilerin ötesinde bir şey değildir. Yakın zamana kadar böyle eleştirileri dinlemeye bile tahammül edemeyenler, süreçle birlikte sorunları belli yanlarıyla görmek/kabullenmek zorunda kalmışlardır. Özellikle yaz döneminden itibaren yaşanan pratik, Genç-Sen’in tüzük maddelerini ve bürokratik dayatmalarını ezip geçmiştir. Liberal-reformist bloğun, şu an için tartışma düzeyinde de kalsa, söz konusu kısmi olumlu adımları atmasında bu pratik belirleyici olmuştur.

Liberal-reformist bloktaki özneler, blok dışındaki güçleri de kapsayan bir “denge politikası” da izlemektedir. Son dönemde, liberal-reformist bloğun ilke ve tutarlılıktan uzak kendi iç tartışmalarının yarattığı

gerilimlerin, söz konusu denge politikasının hayata geçirilmesinde etkili olduğunun altını çizmek gerekir.

Önerge tartışmalarından yansıyanlar

Bu genel kurulda, sunulan önergelerin başka toplantılara ertelenmesi yönünde herhangi bir tartışma yapılmamış olması da olumlu tutuma bir göstergedir. Genel kurula sunulan tüm önergeler kürsüden okunmuştur. Önergelerin bir kısmı, üzerinde yapılan tartışmalar sonrası oylamaya sunulmuştur.

Ancak bu tabloya rağmen salondaki kitlenin tartışmalara karşı genel bir ilgisizlik içerisinde olduğu gözlemlenmiştir. Böylece önergeler üzerine canlı ve verimli tartışmalar da yapılamamıştır. Genç-Sen’in eleştirilerimize konu olan gençlik hareketi içerisindeki konumlanışı ile gençlik hareketinin sorunlarına ilgisiz üye profili arasındaki kopmaz bağ bir kez daha görülmüştür.

Özellikle “Kadın sorunu” ile “Kürt sorunu ve barış süreci” içerikli önergelerde, birçok tartışmadan özellikle kaçınılmıştır. Yapılan tartışmalara “herkesin bakışı farklı, burası bunların tartışılacağı yer değil” biçiminde yanıtlar veren liberal-reformist blok temsilcileri, kendi politik eksenlerindeki önergeleri genel kuruldan geçirmek için “cambazlık” yapmaktan geri durmamışlardır. Söz konusu önergelerin içeriğine dair tartışmaların tercihen üzerinden atlayan bu güçler, hızlı bir “indir-kaldır” yöntemiyle işin içerisinden sıyrılmayı başarmışlardır.

Genel Kurul boyunca gerginliğin tırmandığı tek örnek, lise önergeleri üzerinden yaşanmıştır. Liseli Genç-Senliler’in yürütmesi önerilen çalışma planının ve liselilerin de şubeleşebilmesi yönündeki tüzük değişikliği önergesinin salon tarafından kabul edilmesi üzerine SDP’liler, bilindik tutumlarını bir kez daha ortaya koymuştur. SDP’liler tarafından, itiraz edilen noktaya dair tek bir söz dahi söylenmeden ve oldukça saldırgan bir tutumla ilk oylamanın iptal edilmesi talep edilmiştir.

MYK seçimlerine yansıyan ilkesiz pazarlıklar

Liberal-reformist blok, attığı kimi olumlu adımlara rağmen, kapalı kapılar ardında yapılan ilkesiz koltuk pazarlıklarından bu genel kurulda da vazgeçmemiştir.

“Tüm siyasetlerin MYK içerisinde temsil edilmesi gerek” sözlerinin arkasına saklanarak bir yandan bağımsız unsurların bu mekanizma içerisinde yer alabilmesi en başından engellenmekte, öte yandan da kafa hesabı üzerinden koltukların paylaşıldığı ilkesiz koltuk pazarlıklarının yolu düzlenmektedir. Öyle ki EHP Gençliği, birçok tartışmada, bağımsız unsurların ÜYK ya da MYK gibi organlarda yer almaması gerektiğini açıktan savunmuş ve bu yaklaşımını “Eğer ki bir şeyler aksarsa kim muhatap alınacak? Siyasetlerin siyaset olmalarından kaynaklı bir muhattabiyet alanı var” sözleriyle gerekçelendirmeye çalışmıştır. Böyle anlayışların, hareketin ihtiyaçlarından kopuk ve tabanın iradesini yok sayan bir Genç-Sen’in yalnızca siyasetlerin ilkesiz birliğinden oluşan bir Genç-Sen olacağını bilmeleri gerekmektedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Israrlı bir çalışma yürütmeye devam edeceğiz

Devrimci Genç-Senliler’in, Genç-Sen çalışmasının sistematikleşmesi ve amaçlanan düzeye çıkarılması bakımından halen eksik bıraktığı yönler bulunmaktadır. Genel Kurul sürecine müdahalede de benzer eksiklikler gösterilmiştir.

Herşeyden önce, sürece müdahalemiz politik gerçekliğimizi ve güçlüğümüzü yansıtmayan bir tabloda gerçekleşmektedir. Genç-Sen’in yorucu ve çoğu zaman toplam politik faaliyetimizi dağıtıcı tartışmalarından sakınmak ile ona gerekli ve zorlayıcı müdahaleleri yapmak arasındaki dengeyi daha başarılı bir biçimde sağlamamız gerekmektedir. Öyle ki, bu dengeyi sağlayamamaktan dolayı ortaya çıkan zayıflıklar, genel kurul gibi süreçlerde yapabileceğimiz güçlü müdahalelerin önünü daha baştan kesmektedir. Bu durum, tüzüğe dair değişiklik önerilerimizi genel kurula sunamamak gibi ciddi bir sıkıntının da zeminini oluşturmuştur.

İlkesiz pazarlıklara dayalı koltuk paylaşımları üzerinden gerçekleşen MYK seçimlerinde Devrimci Genç-Senli’lerin kendi bağımsız politik tutumları ile aday olarak kürsüye çıkmaları ve burayı etkili bir teşhir-tartışma alanına çevirmeleri, birçok açıdan oldukça önemli ve anlamlıdır. Öyle ki, soruşturma almış bir Devrimci Genç-Sen’li kürsüden herkesi konu dahilinde tutum almaya çağırabilmiştir. Yanısıra aynı kürsüden, kimi yerellerdeki sorunlu tutumlar ya da MYK seçimlerindeki ilkesiz pazarlıklar teşhir edilebilmiştir.

Bu tabloyu çok yönlü olarak değerlendirecek, buradan süzülen sonuçlarla birlikte Genç-Sen’e yönelik müdahalemizi daha hedefli hale getireceğiz. Özcesi, Devrimci Genç-Senliler, tutarlı politik yaklaşımları çerçevesinde Genç-Sen’e dönük ısrarlı çalışmalarını sürdürmeye devam edecektir.

Sonuç yerine...

Tüm bu tartışmalar ışığında Devrimci Genç-Senliler, önümüzdeki sürece dair şu acil hedefleri hayata geçirebilmek için ciddi bir çaba içerisinde olacaklardır.

* Demokratik bir işleyişi Genç-Sen’e hakim kılmak yönünde ciddi bir çaba içerisinde olmalıyız. “Demokratik üniversite, söz-yetki-karar hakkı!” hedefini, Genç-Sen içerisindeki demokratik zemini güçlendirecek ve taban iradesini açığa çıkarabilecek araç ve yöntemleri zorlayarak hayata geçirmeliyiz.

* Genel kurulda da karar altına alınan, çalışma gündeminin ve somut pratik hattın belirleneceği haftalık karar alma toplantılarını, hareketin ihtiyaçlarından kopuk tüzüksel normlara takılmadan gerçekleştirebilmeliyiz.

* Genç-Sen’i, etkin bir pratik süreç üzerinden gençlik kitlelerini kucaklamayı ve örgütsel varlığını geliştirip pekiştirmeyi hedefleyen bir örgütsel iddiaya dönüştürmek için ısrarlı bir kitle çalışmasını önümüze koymalıyız.

* Siyasal gündemlere bütünlüklü müdahale çabasını sistematikleştirmeli, aynı zamanda Genç-Sen politikalarının gençlik kitleleri içerisinde her yönüyle tartışılmasını sağlayabilmeliyiz.

Birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi ve örgütü için mücadeleye!

Devrimci Genç-Senliler

Gençliğin polis terörü ve cinayetlerine karşı eylemlerinden...

Taksim’de eylem

İlerici ve devrimci öğrenciler, 25 Aralık Cuma gerçekleştirdikleri eylemle artan polis terörünü ve devlet katliamlarını protesto etti.

Öğrenciler, baskı ve katliamların sınıflı toplumlar boyunca var olduğunu ifade ederek Tuzla tersanelerinde her geçen gün yeni ölümlerin yaşandığını, Kürt halkına dönük imha ve inkar saldırılarının “açılım” yalanları eşliğinde devam ettiğini, insanca bir yaşam isteyen TEKEK işçilerinin, itfaiye işçilerinin, demiryolu işçilerinin mücadelesine ve direnişine devletin azgınca saldırdığını söylediler.

Üniversitelerde ve liselerde de baskıların ve yasakların sürdüğü ifade edildiği eylemde komünist işçi Alaattin Karadağ ve Aydın Erdem şahsında devletin gerçekleştirdiği infazlar lanetlendi, katliamların hesabının sorulacağı sözü verildi.

Galatasaray Meydanı’nda toplanan ilerici ve devrimci öğrenciler, “Katleden devlettir! Unutturmayacağız, hesap soracağız” pankartı arkasında Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü.

Coşkulu yürüyüşün ardından Taksim Tramvay Durağı’na gelindiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamada “Polis cinayetleri, faşist saldırılar, linç girişimleri ile mücadelenin önü kesilmeye çalışılırken soruşturma ve cezalarla da bu saldırı politikalarının üniversiteler ayağı örülüyor” denildi.

Açıklamada, Alaattin Karadağ ve Aydın Erdem infazlarıyla birlikte bu coğrafyada yaşanan birçok örneğin devletin katliamcı kimliğinin boyutlarını ortaya koyduğu da ifade edildi.

EHP Gençliği, Ekim Gençliği, Kaldıraç, TUM-İGD’nin örgütleyicisi olduğu eyleme DPG, Genç Sol ve ÖGD de destek verdi

İÜ: “Polis terörüne hayır!”

İstanbul Üniversitesi öğrencileri, 25 Aralık günü gerçekleştirdikleri eylemle “Anti-demokratik uygulamalara ve polis terörüne hayır!” dedi.

İlerici- devrimci öğrenciler, önce Fen Fakültesi önünden Beyazıt Karakolu’na bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşün ardından basın açıklaması okundu.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

“Geçen ay içerisinde Alaattin Karadağ’ın sokakta infaz edilmesi, üniversite öğrencisi Aydın Erdem’in katıldığı bir yürüyüşte hedef alınarak öldürülmesi, Firüzköy’de gözaltına alınan Osman Aslı adlı kişinin karakolda ölü bulunması polis şiddetinin son aylarda toplum hafızasında yer etmiş cinayetlerdir.”

Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

İtfaiye işçilerine destek

Açıklamanın ardından İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde çadır kuran itfaiye işçilerine destek ziyaretinde bulunuldu.

“Zafer direnen emekçinin olacak / Üniversite Öğrencileri” şıarlı pankart ile sloganlar eşliğinde çadırın kurulduğu yere giden öğrenciler işçilerle birlikte halaylar çektiler.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Eskişehir: “Karadağ cinayeti aydınlatılsın”

İlerici ve devrimci öğrenciler, Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlatılması talebiyle 30 Aralık günü Eskişehir’de eylemdeydiler. Karadağ cinayeti aydınlatılınca, polis cinayetlerine ve terörüne son verilinceye kadar mücadele edeceklerini söyleyen öğrenciler, PYSK ve TMY’nin iptal edilmesini istediler.

DGH, EHP Gençliği, Ekim Gençliği, ÖGD, SGD, SDP tarafından örgütlenen eylemde kitlenin öfkesi, disiplini ve coşkusu son dönemde yapılan eylemlere göre oldukça iyi ve dikkat çekiciydi. Bu sebeple çevredekilerin eyleme daha ilgili oldukları gözlemlendi.

Alaattin Karadağ, Aydın Erdem, Ceylan Önkol, Orhan Yılmazkaya gibi devlet tarafından katledilenlerin fotoğraflarının taşındığı eylemde, geniş yetkilerle donatılarak ölü açılan polisin Haziran 2007’den bugüne kadar 70’e yakın insanı katlettiği ifade edildi.

Açıklamada, Karadağ cinayetinin münferit bir olay olmadığı söylendi.

Ulusal özgürlük mücadelesi bastırılmaya çalışılan Kürt halkının kitlesel eylemlerinin polis terörüyle ezilmeye çalışıldığı belirtilerek Aydın Erdem’in polis tarafından açıkça katledildiği hatırlatıldı.

Eyleme Eskişehir Gençlik Derneği, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti ve BDP destek verdi.

Eskişehir Ekim Gençliği

Ali Serkan Eroğlu anmalarından

Ege: “Ali Serkan Eroğlu yaşıyor!”

24 Aralık 1997’de polis tarafından katledilen devrimci öğrenci Ali Serkan Eroğlu, katledilişinin 12. yılında İzmir Ege Üniversitesi’nde anıldı.

Serkan Eroğlu’nun yanısıra Alaattin Karadağ, Ceylan Önkol ve Aydın Erdem’in isimleri de pankarta yazılarak polis cinayetlerine ve infazlara dikkat çekildi. Baskıların, gözaltıların, soruşturmaların ve infazların devam ettiği söylendi.

Açıklamada devrimcilere ve Kürt halkına yönelik artan baskılardan bahsedilerek polis katliamları lanetlendi.

Açıklamanın ardından **Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu**’nun şiir dramatizesi izlendi.

Ekim Gençliği, DGH, YDG, YDGM, Dev-Genç, ÖGD, ÖEP, EHP Gençliği, **Ekmek ve Özgürlük**, SGD, **Öğrenci Kolektifleri**, Gençlik Muhalefeti’nin örgütlediği eyleme Emek Gençliği de destek verdi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

YTÜ: “İnsan olmanın çılgılığı; Ali Serkan Eroğlu!”

Ekim Gençliği ve Özgür Eğitim Platformu tarafından 29 Aralık Salı günü YTÜ’de gerçekleştirilen eylemle, başta Ali Serkan Eroğlu olmak üzere tüm devrim şehitleri anıldı.

Anma yemekhanede yapılan teşhir konuşmaları ile başladı. “Katleden devlettir! Seyretme yanıt ver! İnsan olmanın çılgılığı Ali Serkan Eroğlu” pankartının açıldığı eylemde sloganlarla Tono Kafe önüne yüründü.

Burada yapılan konuşmalarla Ali Serkan Eroğlu’nun mücadeleye olan bağlılığı, polis karşısındaki tutumu anlatılarak öğrenciler basın açıklamasına çağrıldı.

Açıklamada Ali Serkan Eroğlu’nun polisler tarafından dayatılan ajanlık teklifini kabul etmediği, gördüğü tüm baskı ve işkencelere rağmen devrim ve sosyalizm davasına olan bağlılığını kaybetmediği ifade edildi.

Açıklamada Ali Serkan Eroğlu ile birlikte polis tarafından katledilen diğer üniversite öğrencisi devrimciler de anıldı. Ayrıca son dönemlerde artan polis terörüne değinilerek bugün polis terörüne devrimci, demokrat ve yurtseverlerin olduğu kadar tüm toplumun da hedef olduğu açıklandı. Aydın Erdem, Alaattin Karadağ, Ceylan Önkol ve Uğur Kaymaz da eylemde selamlandı.

Ekim Gençliği / YTÜ

Adana Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği'nden mücadele çağrısı...

Geleceğimizin elimizden alınmasına geçit vermeyeceğiz!

Kapitalist sitemin kriz içinde debelendiği, burjuvazinin içinde bulunduğu bu krizden çıkmak için krizin faturasını işçi emekçilere ve gençliğe ödetmeye çalıştığı bir dönemden geçiyoruz. Bu dönemde sadece eğitimin ticarileşmesi bakımından değil, aynı zamanda kardeş halkların düşman ilan edilerek şovenizmin tırmandırılmaya çalışıldığı, devletin derininin aslında devletin ta kendisini olduğu gerçeğinin gizlenerek bir yanda dinci gericiliğin diğer yanda darbecilerin bulunduğu bir taraflaşmanın olduğu bir kuşatma yaratılmaya çalışılıyor. Bu kuşatma içinde çürüyen ve çeteleşen devlet bir yandan gençliği işsizliğe ve geleceksizliğe mahkûm ederken diğer yandan da onuruna ve geleceğine sahip çıkanların Alaattin Karadağ gibi sokak ortasında katledildiği bir baskı rejimi yerleştirmeye çalışıyor.

Ama gençlik ne sahte taraflaşmalar içinde yolunu kaybedip mücadelesinden vazgeçecek ne de kardeş halkların imha ve inkârı karşısında sessiz kalacaktır. Gençlik kendi geleceğinin ancak bu sisteme karşı mücadele ederek kazanabileceğinin bilincinde olarak sadece doğrudan kendisine dönük saldırılara geçit vermemekle kalmayacak aynı zamanda her türlü baskı ve sömürü karşısında özgürlük ve eşitlik talebini yükseltecektir.

Egemenlerin iç çatışmaları eşliğinde sahte saflaşmalara geçit yok!

Sermaye düzeninin kendi iç çatışmaları arasında düzene yedeklenmeye çalışılan gençlik kesimleri bugün AKP-ordu, laik-anti laik tartışmaları ekseninde kendi sorunlarından uzaklaştırılmaya çalışılıyor. Bir yanda demokrasi havarisi kesilen ve darbecilerle hesaplaştığı iddia edilen AKP hükümeti işçi emekçileri açlık ve yoksulluktan, öğrencilere ise geleceksizlikten başka bir şey vermezken, diğer yandan laik olduğunu iddia eden taraf ise darbeci geleneğinden taviz vermeyerek darbe ve cinayetleri açıktan savunmaktadır. Bugün karşı karşıya gelen düzen güçlerinin ikisi de bundan vazgeçememektedirler. Ordu cenahı yıllardır kendi denetiminde faaliyet gösteren bu yapıyı korumaya çalışırken AKP tarafı yeni dönemde emperyalizmin bölgesel politikalarıyla daha uyumlu yeni bir derin devlet yaratmaya çalışmaktadır. Bu karşı karşıya gelişe rağmen iki taraf da Kürt halkının direnişine ve örgütlü mücadelesine karşı her türlü vahşeti meşru görmekte, Alaattin Karadağ gibi devrimcileri sokak ortasında öldürmekte bir sıkıntı duymamaktadırlar.

İşte böylesi sahte bir saflaşmada gençlik gerici taraflaşmalara yedeklenmeyerek kendi mücadele talepleri ekseninde geleceğin ve özgürlüğün tarafında olmalıdır. İşte bu nedenle gençlik sahte taraflaşmalar içinde yolunu kaybetmeden, mücadele yolunu seçerek geleceğinin elinden alınmasına geçit vermeyecektir.

Çürüyen düzene çeteleşen devlete geçit yok!

İçinde yaşadığımız sömürü düzenini ayakta tutmak ancak buna karşı gelişecek hareketlilikleri ve

örgütlü mücadeleyi ezmekle mümkün olacaktır. Bu ise sömürü üzerine kurulu bir düzende bu sömürünün güvenceye alınabilmesi için her türlü yolun ve aracın kullanılmasına zemin yaratmaktadır. Giderek çürüyen çürüdükçe çeteleşen sermaye devletin geline yerde her gün yeni bir pisliliği daha ortaya saçılmaktadır. En küçük hücre sine kadar çeteleşmiş bu yapı okullarımızda gerici faşist odaklar eliyle devrimci faaliyeti engellemeye çalışmakta, yapamadığı yerde de bu devlet eliyle bu çeteleri koruyup kollamakta, kullanmaktadır.

Ancak böylesi bir işleyiş bir çocuktan bir katil yaratmayı başaramış ve yeri geldiğinde devrimcileri muhalifleri sokak ortasında katledebilmiştir. İşte böyle bir bataklık içinde gençlik, bu sömürü düzeninin korunması adına meşru olmayan her türlü pisliliğe bulaşarak çürüyen ve çeteleşen devlet eliyle geleceğinin elinden alınmasına geçit vermeyecektir.

Kardeş halkların imha ve inkârına geçit yok!

İçinde yaşadığımız sistemin bir yansıması olarak eğitim sistemi de her düzeyde gerici ve baskıcı bir karakter taşıyor. Liselerden üniversitelere kadar her yerde kardeş halklara düşmanlık temelinde gerici faşist anlayıştan beslenen bir süreç işliyor. Bu yolla da gençlik şoven duygular eşliğinde kardeş bir halkın inkâr ve imhasına ortak edilmeye çalışılıyor. Bu süreç içerisinde Filistin halkı için gözyaşı döküp mücadele ettiklerini iddia edenler yanı başlarındaki kardeş Kürt halkı için ise imha ve inkâr temelinde daha fazla baskıyı reva görüyorlar. “Açılım” adı altında kardeş Kürt halkının yıllardır yarattığı devrimci birikim düzenin kanalları içinde eritilmeye, yok edilmeye çalışılıyor.

Ama gençlik, toplumda şovenizmin dizginlerinden boşanırcasına tırmandırılmasına karşı “yaşasın halkların kardeşliği” şiarı altında Kürt ve Türk gençliğinin birlikte mücadelesiyle gerektiğinde kardeş halka yönelen namluların önüne siper olarak bu saldırılara geçit vermeyecektir.

İşsizliğe ve geleceksizliğe geçit yok!

Biliyoruz ki üniversiteye giriş sınavını kazanmak bugün öğrenciler için oldukça önemli olsa da bizler okul yaşantımız daha bitmeden derin bir geleceksizlik süreci ile karşı karşıya kalıyoruz. Neo liberal politikalar doğrultusunda yıllardır atılan adımlar, kamu hizmetlerinin ve sosyal bölümlerin tasfiyesi, özelleştirmeler ve eğitim alanındaki piyasalaştırma eğitimi sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda teknik eleman yetiştiren bir sürece dönüştürmüştür. Bu süreç sonucunda da gençliğin önemli bir kısmı okulu bitirdikten sonra eğitimli birer işsiz olarak geleceksizliğe mahkûm edilmektedir.

Geldiğimiz yerde geleceğinden umudunu kesen, işsizlik sorununu kabullenen, bireysel kurtuluş umuduyla her geçen gün tükenen gençlik yığınlarının arttığı bir süreçten geçiyoruz. Ancak yaşanan tüm sıkıntıların bir kısmı işsizlik ve geleceksizlik metaya

dönüşmüş bir eğitim ve onun yaratacağı işsizlik ve geleceksizliğe geçit vermeyecek ve geleceği için mücadele bayrağını yükseltecektir.

Ticari eğitime geçit yok!

Bugün eğitim sisteminde yaşanan tüm sorunların gerisinde ticarileşen eğitim süreci durmaktadır. Sistemin ihtiyaçları doğrultusunda kamusal bir hizmet olmaktan çıkarılıp piyasaya açılan eğitim sistemi binlerce eğitim emekçisi, yüzbinlerce öğrenci ve binlerce eğitim kurumu ile burjuvazi için iştah kabartıcı bir kâr alanıdır. Bu süreç içinde eğitim her düzeyde paralılaştırılırken, eğitim sistemi de sistemin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılıyor. Okullar işletme, eğitim emekçileri bilgi satan bir tezgâhtar haline getirilirken biz gençliğin de uysal birer müşteri olmamız isteniyor.

Bu müşterileşme süreci aynı zamanda bilinçlerimizin de bu düzenin ihtiyaçları ve bakışı üzerinden yeniden şekillendirilmesini içeriyor. Ama gençlik ne eğitimin ticarileşmesine, ne okullarımızın bilginin satıldığı bir işletmeye dönmesine ne de gençliğin itaatkâr müşteriler olmasını bu saldırılara geçit vermeyecektir.

Geleceğimizin elimizden alınmasına geçit vermeyeceğiz!

Sermayenin geleceğimizi elimizden almaya dönük hile ve oyunlarının gençliğin mücadelesi karşısında bir hükmü yoktur. Kapitalist sistem içerisinde gençliğin karşısına çıkarılan hiçbir saldırının geleceği için mücadele eden gençliğin devrimci hareketi karşısında tutunabilmesi mümkün değildir. Öyleyle yapılması gereken birleşik devrimci bir gençlik hareketinin yaratılması kavgasını büyüttür. İşte bu nedenle içine girdiğimiz dönemde Adana Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği başlattığı kampanya çalışması ile üniversiteli ve liseli gençliği saldırılara geçit vermemeye ve haklı talepleri için mücadeleye çağırıyor.

Bu dönemde başta seçilmiş alanlarda olmak üzere yaygın bir ajitasyon-propaganda faaliyeti eşliğinde güçlü bir kitle faaliyeti yürütecek gençliğin özlem ve taleplerinin sözcüsü olmaya çalışacağız. Bu süreç içinde öne çıkan başlıkların yanında gelişen gündemler üzerinden de sözümüzü söyleyecek, gelişecek saldırıların karşısına dikileceğiz.

Bu kampanya sürecinde sahte kutuplaşmalar karşısında gençliğin gerçek taleplerini ileri süreceğiz, çürüyen sistemin çeteleşen devletin bizi kendi karanlığında boğmasına, kardeş Kürt halkının imha ve inkârına dayalı politikaların uygulanmasına geçit vermeyeceğiz. Eğitimin ticarileşmesi yoluyla gençliğin işsizlik ve geleceksizlik içinde boğulmasına geçit vermeyecek geleceğimize sahip çıkacağız.

Adana Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği olarak tüm gençliği saldırılar karşısında mücadeleyi büyüterek geleceğini sahiplenmeye, bunun için de yükseltile bayrağı sahiplenmeye çağırıyoruz.

Adana Ekim Gençliği/Devrimci Liseliler Birliği

YTÜ’de soruşturma ve ceza karşıtı mücadele

Baskılar bizi yıldıramaz!

YTÜ’de eğitim hakları gasp edilen öğrencilerin üniversite giriş kapısındaki faaliyetleri 24 Aralık günü yapılan eylemle sürdü.

Eylemde üniversite yönetiminin baskıcı uygulamalarına ve üniversitelere biçilen role değinilen bir konuşma yapıldı. Ardından basın metninin okunmasına geçildi. Ekim Gençliği adına yapılan açıklamada YTÜ Rektörlüğü’nün baskıcı ve antidemokratik uygulamaları teşhir edildi.

YTÜ öğrencilerine yönelik baskıların toplum geneline yayılan baskı ve zordan bağımsız olmadığının vurgulandığı açıklamada, Alaattin Karadağ’ın polisler tarafından infazı ve yakın dönemde gerçekleşen polis cinayetlerine de değinildi.

Basın metninin okunmasının ardından, **Avukat Şerife Ceren Uysal** öğrencileri hedef alan saldırılara değinen ve üniversitelerde yaratılan ablukaya dikkat çeken bir konuşma yaptı. Sloganlar ile sona eren basın açıklamasına yaklaşık 40 kişi katıldı.

Soruşturmalar cezaya dönüştü

YTÜ’de 13 Aralık gününden itibaren 3 öğrencinin okula girişini engelleyen idari karar, öğrencilerden birinin açtığı davadan yürütmeyi durdurma kararı çıkması ile bu hafta başında iptal edildi. Ancak YTÜ idaresi saldırılarını bir adım daha ileri taşıyarak bir Ekim Gençliği okuruna 1 ay, diğerine ise 1 yarıyıl uzaklaştırma cezası verdi. Bunun yanı sıra YTÜ yönetimi üniversiteye girebilen bir diğer Ekim Gençliği okuruna da bu dönem içinde vermiş olduğu 1 yarıyıl uzaklaştırma cezasına ek olarak bir yarıyıl uzaklaştırma cezası daha verdi. Böylece hakkında henüz sonuçlanmamış soruşturmalar bulunan Ekim Gençliği okurunun, sonuçlanan iki soruşturması ile eğitim hakkı bir yıl gaspedilmiş oldu.

YTÜ’de soruşturma ve ceza saldırılarına karşı ise “YTÜ Öğrencileri” imzası ile örgütlenen çalışmalar devam ediyor. “Arkadaşlarımızı geri istiyoruz!”, “YÖK kalkacak polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!”, “Bu afiş izinsizdir!” şiarlı afişler ile süren faaliyette, düşündüğünü ifade eden bireylerin soruşturmalar ile sindirilmek istendiğinin altı çiziliyor.

YTÜ Ekim Gençliği

Devrimci Liseliler Birliği faaliyetleri...

İstanbul’da DLB faaliyetleri

İstanbul’da Kartal ve Sefaköy’de DLB’lilerin faaliyetleri sürüyor.

Kartal’da, **27 Aralık** Pazar günü “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için mücadeleye!” şiarlı afişler Kartal bölgesindeki liselere, Kartal merkeze ve Uğur Mumcu’ya yapıldı.

28 Aralık Pazartesi günü de “Tek seçenek” adlı yerel bültenin dağıtımı gerçekleştirildi.

Kartal Lisesi’ne yapılan bülten dağıtımı okul güvenliği tarafından engellenmeye çalışıldı. DLB’lileri önce kovmaya çalışan okul güvenliği bu çabasında başarılı olamayınca okul önünde bekleyen öğrencileri dağıtmaya çalıştı. Güvenliğin engelleme girişimi, tehdit ve fiziki saldırıya dönüştü. Lise öğrencileri güvenliğe tepki gösterip, fiziki müdahaleye karşılık verdiler.

Güvenlik saldırısı ajitasyon konuşmalarıyla püskürtülürken DLB’liler bülten dağıtımının ardından lise önünden ayrıldılar.

29 Aralık Salı günü de Hatice Bayraktar Lisesi’nde bülten dağıtımı yapıldı. 150 bültenin tüketildiği dağıtımı liseliler ilgiyle karşıladı.

Devrimci Liseliler Birliği’nin çıkarmış olduğu “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için mücadeleye!” şiarlı afişler **Küçükçekmece**’de bulunan birçok okulun etrafına ve Sefaköy merkezine yapıldı. Ayrıca pullamalar ve yazılamalar da yoğunluklu olarak hedef liselerde kullanıldı..

Ankara DLB kuruldu

Ankara’da Devrimci Liseliler Birliği kuruluş toplantısı yapıldı.

DLB’nin kuruluş deklarasyonunun okunması ile başlayan toplantı, bunun üzerinden yapılan tartışmalarla sürdü. Çeşitli lise ve dershanelerden gelen öğrencilerin okullarındaki ve eğitim sistemindeki sorunlarla ilgili düşüncelerini paylaştığı toplantıda bu sistemin liselilere geleceksizlikten başka bir şey vaad etmediği, okullarda gençliğe burjuva ideolojisinin dayatıldığı tartışıldı. Canlı tartışmaların yürütüldüğü toplantıda söz alan liseliler ortak mücadelenin yürütülmesi konusunda görüş ve önerilerini paylaştılar.

Etkinliğin sonunda DLB’liler, BDSP’nin TEKEK işçilerine gerçekleştirdiği dayanışma ziyaretine katıldılar.

“Liselilerin Sesi” İstiklal Caddesi’nde yükseldi

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği, 26 Aralık günü İstiklal Caddesi’nde Liselilerin Sesi dergisinin satışını gerçekleştirdi.

Bir saat süren militan satış boyunca liselileri mücadeleye çağıran ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi.

DLB’liler, yaklaşık 20 derginin kullanıldığı faaliyet çerçevesinde birçok liseliyle tanışma fırsatı buldu.

Devrimci Liseliler Birliği / İstanbul - Adana

Ekim Gençliği faaliyetlerinden...

İstanbul Ekim Gençliği, İstanbul genelinde ve üniversitelerde polis terörünü teşhir eden çalışmalarını sürdürüyor.

İstanbul Üniversitesi’nde, Mimar Sinan GSÜ’nde, Yıldız Teknik Üniversitesi’nde, İstanbul Teknik Üniversitesi’nde ve İstanbul’un merkezi noktalarında “Katleden devlettir! / Ekim Gençliği” şiarlı pullar ve “Polis terörüne son! / BDSP” bildirileri yaygın bir biçimde kullanıldı.

26 Aralık Cumartesi günü İstiklal Caddesi’nde “Polis terörüne son! / BDSP” bildirilerinin dağıtımı yapıldı. Oldukça ilgi gören dağıtımda birçok insan polis teröründen ve polisin keyfi uygulamalarından rahatsız olduğunu dile getirdi. Otel inşaatında çalışan işçilerle gerçekleştirilen sohbette, işçiler polis terörüne ve kötü çalışma koşullarına yönelik şikayetlerini dile getirdiler ve neler yapabileceklerini sordular.

Bildiri dağıtımının ardından İstiklal Caddesi’nde, duraklarda, belediye otobüslerinin arkalarında ve içlerinde de Ekim Gençliği pulları kullanıldı.

İstanbul Ekim Gençliği

İsrail'in vahşi Gazze saldırısı birinci yılında...

Filistin direnişi ayakta, siyonist rejim teşhir oluyor!

Siyonist İsrail'in Gazze'ye karşı giriştiği vahşi saldırının üzerinden bir yıl geçti. 22 gün süren saldırıda yaklaşık 400'ü çocuk 1500'den fazla Filistinli katledilmiş, 5300 kişi de yaralanmıştı. Kentin altyapısını, hastaneleri, okulları, basın kuruluşlarını, elektrik santralini tahrip eden İsrail savaş aygıtı, on binlerce ev ve işyerini yıkmış ya da hasar vermişti.

Gazze'de yaşam olanaklarını ortadan kaldırmak isteyen İsrail ordusu katliam ve yıkımların yanı sıra narenciye bahçelerini, zeytinlikleri sökmüş, tavuk çiftliklerini, büyük ve küçük baş hayvan barınaklarını bombalamış, ekinleri tank paletleriyle ezmiştir. Gazze'de yaşam kaynaklarını kurutmaya dönük bu gözü dönmüşlük, ağır bedellere mal olsa da Filistin halkının toprağına ölümüne bağlılığında zerre kadar sarsıntı yaratamamıştır.

Saldırının üzerinden bir yıl geçmesine rağmen, Gazze'deki enkaz olduğu gibi duruyor. Çünkü soykırımcı İsrail'in havadan, karadan, denizden uyguladığı abluka devam ederken, Gazze'nin dünyaya açılan tek kapısı olan Refah'ı kapalı tutan gerici Mısır rejimi de bu insanlık suçuna halen ortak olmaktadır.

Emperyalist güçlerin desteğiyle gerçekleştirilen saldırı iğrenç amaçlarına ulaşamadı

Ortadoğu'daki direniş hareketlerini ortadan kaldırmak isteyen ABD emperyalizmi ile batılı müttefikleri, giremedikleri alanlarda İsrail'i tetikçi olarak kullanıyorlar. Tetikçiliği hevesle yapan İsrail devleti de, direniş hareketlerinin yok edilmesini en az emperyalist güçler kadar istiyor. Zira direniş hem siyonist vahşetin dünya halkları nezdinde teşhir olmasını sağlıyor hem ırkçı-siyonistlerin "büyük İsrail" düşüne ulaşmalarını engelliyor. İsrail'in saldırganlık ve barbarlıkta sınır tanımaması, "saf Yahudi devleti" fantezisi önündeki temel engel olan direnişe duyduğu derin kinle açıklanabilir ancak.

Tetikçi İsrail, emperyalist güç odaklarının sağladığı zırha bürünerek, saldırırken hiçbir kural ya da yasa tanımıyor. Uluslararası hukuku ayaklar altında

çığnemeyi adet edinen İsrail, Birleşmiş Milletler'in yüzlerce kararını çöpe atmıştır. Buna rağmen siyonist rejim halen emperyalist güç odaklarının özel himayesi altındadır.

İsrail'in Gazze saldırısı ABD'nin aktif desteği ile gerçekleştirilmiş, AB emperyalistleri ise pasif destek sunmuştu. Nitekim saldırının 22 gün boyunca sürmesine rağmen, "uluslararası toplum" utanç verici bir suskunlukla vahşi yıkım ve katliamları izlemişti.

İsrail savaş makinesinin yasa/kural tanımadan giriştiği saldırının öncelikli hedefi Filistin halkının direnme iradesini kırmaktı. Ancak emperyalist güç odaklarının etkin desteğine, gerici Arap rejimlerinin ise sessizce izlemelerine rağmen, saldırı amacına ulaşmadı.

Evet, Filistin halkı ağır bir bedel ödedi, halen de ödüyor. Ancak yıkıma, katliama, kuşatmaya rağmen direnme iradesini de dimdik ayakta tutuyor.

Dört yıllık abluka Filistin halkına diz çöktüremedi

İsrail'in Gazze etrafında ördüğü vahşi abluka dört yıldır sürüyor. Aç bırakarak Filistin halkını teslimiyete zorlamaya çalışan İsrail ve suç ortakları, uygulayıcıları adına alçaltıcı olan bu uygulamadan bir sonuç alamadılar. Zira Ocak 2006'dan beri uygulanan ablukaya, ardından gelen yıkıcı saldırıya rağmen, Filistin halkının diz çökeceğine dair hiçbir belirti bulunmuyor.

Bu kararlılık, Filistin'in en etkili/kitlesele iki örgütü olan Hamas-El Fetih arasındaki çatışmaya rağmen gösterilmiştir. Siyonist kuşatmaya, "uluslararası toplum"un suskunluk fesadına, ABD yardakçısı Arap devletlerinin bozgunculuğuna rağmen, Filistin halkının İsrail işgaline karşı direnme iradesi kırılmadı.

Ablukadan umduğu sonucu alamayan ırkçı-siyonist rejimse, günden güne dünya nezdinde teşhir olmaktadır. Öyle ki, Siyonizmin suçlarına ortak olmadığına, yıkım ve kıyımlarını şimdiye kadar izlemekle yetinen Birleşmiş Milletler bile, İsrail'in Gazze etrafındaki ölümçül ablukasını kaldırmaya

zorlanması için, boykotla tehdit edilmesi gerektiğini savunmaya başladı.

Siyonist barbarlık teşhir oluyor!

Fiyaskoyla sonuçlanan Temmuz 2006 Lübnan saldırısı, Gazze kuşatması ve saldırısı, ırkçı-duvar inşaatı, yeni Yahudi yerleşimlerinin Filistinlilerin topraklarında inşa edilmesi... Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlenen bu ve benzer ağır suçlar, gelinen yerde İsrail rejiminin vahşi niteliğinin hızla deşifre olmasına yol açıyor.

İrkçı-siyonistlerin suçları o kadar bariz ki, siyonizmin etkisi altında olanların bile tepkisini çekmeye başladı. Örneğin Gazze saldırısında fosfor bombaları kullanan İsrail'in "savaş suçu" işlediğini BM adına belgeleyen Güney Afrikalı yargıç Richard Goldstone, Siyonizm'e bağlı bir Yahudi olarak biliniyor. Yahudi asıllı bazı ilericiler ise, İsrail'in Gazze'yi bir gettoya çevirdiğini vurgulayarak, bundan duydukları rahatsızlığı dile getiriyorlar.

İsrail ablukasının yol açtığı tahribata dikkat çeken Birleşmiş Milletler İşgal Altındaki Filistin Toprakları Özel Raportörü Richard Falk ise, Gazze'deki dehşet verici durumun dünyadaki tüm insanlar ve hükümetlerin vicdanını sızlatması gerektiğini ifade ederek, "Gazze'de İsrail kuşatmasından etkilenen çoğu çocuk 1.5 milyon insanın dramının devamına ne herhangi bir ülke ne de Birleşmiş Milletler resmi ve yeterli olarak tepki gösterdi" ifadesini kullandı.

Bu arada geçen haftalarda bir İngiliz mahkemesi, İsrail'in Gazze Şeridi'ni hedef alan askeri saldırısında oynadığı rolden dolayı eski dışişleri bakanı, şimdiki muhalefet lideri Tzipi Livni hakkında tutuklama kararı çıkardı. İngiltere gibi Siyonizm destekçisi bir ülkede mahkemelerin aldığı bu karar, ırkçı-siyonistlerin savaş suçlarını örtmelerinin artık eskisi kadar kolay olmadığını gösteriyor.

İsrail'in vahşi saldırısının birinci yıldönümünde kalabalık bir kabile ile Gazze'ye giriş yapmaya çalışan "Özgür Gazze" adlı organizasyonun aktivistleri de, gerici Mısır rejiminin Refah sınır kapısını açmaması üzerine Kahire'yi eylem alanına çevirdi. Hem İsrail

ablukasını hem bu suça ortak olan Mısır rejimini teşhir eden Özgür Gazze organizasyonunun liderleri, 40'ı aşkın ülkeden toplanan 1500 civarında eylemcinin, Gazze'ye girip yardım malzemesini Filistin halkına ulaştırmaya kararlı olduklarını vurguluyorlar.

İsrail'in Apartheid rejimine karşı uluslararası boykot!

İrkçi/Apartheid Güney Afrika Cumhuriyeti rejiminin yıkılmasında enternasyonal boykotun önemli etkisi olmuştu. Bu eylemi örnek alan Filistinli örgütler, enternasyonal boykotun ırkçı-siyonist İsrail rejimine karşı uygulanması için 2005 yılında çağrı yapmıştı. O tarihlerde başlatılmasına rağmen son döneme kadar etkili olmayan bu kampanya, gelinen aşamada yankı bulmaya başladı.

İsrail'e karşı Boykot, Yatırımları Geri Çekme ve Yaptırımlar (Boycott, Divestment and Sanctions – BDS) başlığı altında yürütülen kampanya, bazı ülkelerin emek örgütleri tarafından desteklenmektedir. Apartheid rejimine karşı mücadele deneyi olan Güney Afrika Sendikalar Kongresi'nin (COSATU) etkin rol oynadığı enternasyonal boykot kampanyasının yayılması için girişimler devam ediyor.

Direnen Filistin halkıyla eylemli dayanışmayı öne çıkartan bu kampanyanın yaygın, kitlesel bir boyut kazanması durumunda, ırkçı-siyonist rejimin köşeye sıkıştırılmasına önemli katkılar sunacaktır.

Mutlaka desteklenmesi gereken bu kampanyada öne çıkarılan temel şiarlar şöyle sıralanıyor:

Gazze ablukasının kaldırılması için

İsrail ırkçılığını durdurmak için

Filistinli mültecilerin yurtlarına geri dönmesi için

Batı Şeria ve Gazze'nin işgaline son vermek için

İsrail vatandaşı Filistinlilere uygulanan apartheide son vermek için

Filistin halkının kendi kaderini tayini için

İsrail'le tüm askeri, ticari, diplomatik, akademik, kültürel ilişkilere son verilsin!

Filistin için İsrail'e boykot eylemi

Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi, 27 Aralık 2008'de başlayan Gazze saldırısının yıl dönümüne denk getirerek başlattığı “Gazze için, Filistin için İsrail'e Karşı Boykot” kampanyasını gerçekleştirdiği eylemle deklare etti.

Beyoğlu Tünel'de biraraya gelen Filistin İçin İsrail'e Boykot Girişimi, sloganlar eşliğinde Taksim Tramvay Durağı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Türkiye'nin İsrail ile sosyal, kültürel, askeri ve ekonomik tüm ilişkilerini kesmesi için düzenlediği kampanyanın ikinci eylemini düzenleyen Filistin İçin İsrail'e Boykot Girişimi eylemde, “Gazze ablukasının kaldırılması için, işgalin son bulması için, utanç duvarının yıkılması için, mültecilerin geri dönüş hakkı için İsrail'e boykot!” pankartı açtı. “Türkiye - İsrail silah ticareti: 1,8 milyon dolar... Askeri ilişkiler kesilsin”, “Filistin boykota çağırıyor, İsrail ile ilişkiler kesilsin”, “5 mülteciden 2'si Filistin'li, 4 Filistin'liden 3'ü mülteci” dövizlerinin de taşındığı eylemde, Filistin bayrakları ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (PFLP) bayrakları taşındı.

Tramvay Durağı'na gelindiğinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. TTB Yönetim Kurulu Üyesi Ali Çerkezoğlu gerçekleştirilen açıklamada “Gazze için, Filistin için İsrail'e Karşı Boykot” başlıklı kampanya nındeklarasyon metni okundu.

Eylem atılan sloganların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Depremzedeler: “Psikolojimiz bozuldu”

İzmit'in Arızlı Mevkii'nde, 17 Ağustos 1999'daki depremin ardından depremzedeler için yaptırılan konutlara bürokratların yerleştirilmesine karşı yaklaşık bir yıldır çeşitli eylemler yapan Arızlılı depremzedeler 28 Aralık günü Kocaeli Devlet Hastanesi önündeydi.

Barınma haklarını savunan ve konutların bürokratlara peşkeş çekilmesine tepki gösteren depremzedeler içine itildikleri duruma dikkat çekmek için Kocaeli Devlet Hastanesi önündeydiler. Psikolojilerinin bozulduğu gerekçesiyle devlet hastanesinin psikoloji servisinde muayene olmak isteyen Arızlılılarla özel güvenlik birimleri arasında arbede çıktı.

Bu konutlar yapılırken imzalanan protokolde sadece depremzedelerin yararlanması için inşa edildiğini belirten Arızlılılar, Kocaeli Devlet Hastanesi önünde biraya gelerek, psikolojilerinin bozulduğunu ifade ettiler. Topluca psikoloji servisinde muayene olmak isteyen depremzedeler, sıra almaya geldiklerinde hastane özel güvenlik görevlileri tarafından içeri alınmadı.

Bunun üzerine çıkan arbedede bazı depremzede ile yakınları yaka paça etkisiz hale getirilirken olaya da çevik kuvvet ekipleri müdahale etti.

Arızlılı depremzedeler çevik kuvvet tarafından hastane önünden uzaklaştırıldı.

Hasta tutsaklara özgürlük

İstanbul

İstanbul'da her Cuma günü Taksim'de gerçekleştirilen yürüyüşlerle hasta tutsakların serbest bırakılmasını talep eden ilerici ve devrimci kurumlar 25 Aralık akşamı yine Taksim Tramvay Durağı'ndaydılar. İlerici ve devrimci kurumlar bu hafta, hasta tutsakların yanı sıra dışarıda açlıkla, sefaletle öldürülmeye çalışılan işçi ve emekçilerle, içeride hastalıklarıyla diri diri mezara gömülmeye çalışılan devrimci tutsaklara, kepezeliği reva gören adresin aynı olduğunu belirterek, AKP hükümetini adres gösterdi.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!” talebiyle sloganlar eşliğinde Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü. İngilizce ve Türkçe “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın” pankartlarının açıldığı eylemde hasta tutsakların resimleri de taşındı.

Yürüyüşün sonunda, Galatasaray Lisesi önünde basın açıklamasını ÇHD avukatlarından Av. Barkın Timtik gerçekleştirdi. Timtik yaptığı açıklamada, TEKEK işçilerinin “kanunun hakimiyetini sağlamak” adına Ankara'nın ayazında, polis terörüne maruz kaldığını söyledi. Timtik, 19 işçiye mezar edilen Bursa maden ocağında daha fazla kar hırsı yüzünden 19 ailenin ocağının söndürüldüğünü ifade etti. İşlerinden atılma tehdidi karşısında kalan itfaiyecilerin Boğaziçi Köprüsü'nde kendilerini zincire vurmak zorunda kaldıklarını söyledi.

Timtik, hasta tutsakların, “cezaevinde kalamaz” damgalı raporlarına rağmen dört duvar arasında tedavilerinin engellendiğini, tüberküloz, felçli, şizofren, siroz, çölyak hastalıklarına sahip ve tedavi edilmeyi bekleyen onlarca hasta tutsağın içeride bulunduğunu söyledi.

Adana

26 Aralık günü gerçekleştirilen eylemde, JİTEM'cilerin serbest bırakılmasına rağmen hasta devrimci tutsakların hapisanede kalmaya devam ettiği vurgulandı. Adana Kürkçüler Cezaevi'nde yatmakta olan Taylan Cintay'ın mesane kanserinden dolayı Adana Numune Hastanesi'nde ameliyat olduğu, kendisine 5 gün boyuca yemek verilmediği, odasının 8 gün boyunca temizlenmediği ve hastanın refakatçisi olmamasına rağmen ihtiyaçlarının giderilmediği dile getirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

Proletaryanın kazanacağı bir dünya var

Sevgili yoldaşlar;

Merhaba, devrimci direngenliğin, devrim davasını ölümüne sahiplenmenin tarihinin bir kez daha yazıldığı 19–22 Aralık Direnişi'nin yıl dönümünü geride bıraktığımız günlerde sesleniyoruz sizlere. Son mektubunuzda (18 Aralık günü elimize ulaştı) yoğun olduğunuzdan bahsetmişsiniz. Biz sizleri 19 Aralık günü sabah saatlerinden itibaren büyük bir heyecanla bekledik. Önce ilk haykırdığımız şiar hücrelerimize ulaştı. Havalandırmaya çıkarak sizin aranızda biz de katıldık. Aramızda –varsanız baksanız- kocaman ve kalın bir duvar vardı ama biz, size elimizi uzatacak ve size dokunacak kadar yakındık. Seslerinizi tek tek seçeceğimiz kadar yakındınız. Anmamızı sizlerle omuz omuza gerçekleştirdik. Sonra sesimizi sesinize katmaya başladık. Diğer devrimci tutsaklar da sizlerle birlikte direnişi selamlamaya başladılar. Sesimizi duymanızın zor olduğunu biliyorduk. Ama biz büyük bir azimle tek bir vücut olmuş gibi, yekpare bir biçimde içeriden ve dışarıdan haykırdık duvarlara karşı ve duvarlara rağmen. Sesimizi duymamış olsanız da sınırları aşan özgürlük ateşi ile hayatı dönüştürenlerin hisleri de birlikte oluyor. Bunu iliklerimize kadar hissediyoruz. Belki bizleri kulaklarınızla duyamamış olabilirsiniz. Ama biliyoruz ki bilinçlerinizle, yüreğinizle bizleri hissettiniz. Unutmadan söyleyelim, aynı gün akşam saatlerinde devrimci siper yoldaşlığının her türlü engele rağmen yılmaz bir mücadele azminin, kararlılığın ürünü olan bir anma da duvarların içerisinde gerçekleştirildi. Akşam karanlığını aydınlattık. Türkülerle, marşlarla, şiirlerle balkonlarımızın demirleri arasından sıkılı yumruklarımızı havaya kaldırdık, “bize ölüm yok”la onları selamladık. Ve bir kez daha tarihin tanıklığında emeği sömürülen, köleleştirilen milyonların gelecek özleminin önünde hiçbir engelin duramayacağı gösterilmiş oldu. Birkaç saat arayla ve siz buradayken de içerisi ve dışarı tek vücut olmuştu. Sizler de biliyorsunuz ki sermaye sınıfı bu 9 yıl içerisinde devrimci tutsakları tecrit-tredman uygulamaları ile teslim almaya çalışıyor. Mimari yapısı ile ve uygulamaları ile bir bütün olan hapishanelerde yabancılaştırma, bireycileştirme ve kolektif yaşamdan uzaklaştırma hedeflenmektedir. Bu yönüyle son günlerde devrimci kimliği teslim almaya yönelik uygulamalar artmaktadır. İlk adımınızı attığınız andan itibaren sürekli olarak onursuz arama dayatmaları ile karşılaşılıyor. Örneğin görüş var, önce koğuşunuzdan çıkarken aranıyorsunuz, camlar ardından telefon aracılığı ile görüş yapıldıktan sonra görüş yeri çıkışında aranıyor, ardından koğuşa giderken tekrar aranıyorsunuz. Bu uygulama doktor ve avukat görüşü vb. gidiş gelişlerinde rutin olarak uygulanıyor. Hatta aylık koğuş aramalarında da aynı tutumla (onursuz arama) karşı karşıya kalınıyor. Tüm ihtiyaçlar dilekçe ile ve bireysel başvuru ile bildiriliyor. Bunlar, zamanında bildirilmediğinde telafisi söz konusu değil (kantin, aylık gazete aboneliği, kitap vb.)

Arkadaş ve aile görüşü –buraya özgü olmak üzere- ne zaman ve hangi saatte yapılacağı belirli ve sabit. Zamanında ve gününde gelinmediği takdirde görüş hakkı elinizden alınıyor. Hasta tutsakların hastaneye sevk işlemleri gecikebiliyor, sevk alındığında jandarma gözetiminde ve kelepçeli tedavi dayatılıyor. Bu uygulamaları kabul etmeyen tutsaklar tedavi olamıyorlar. Tecrit-tredman, asimilasyon politikasının bir parçası olan disiplin cezası (görüş yasağı, iletişim yasağı, sosyal etkinliklerden men, hücre cezası vb.) almak oldukça kolay. Onursuz aramaya karşı çıkmak,

hak gaspları söz konusu olduğunda buna karşı çıkmak çeşitli cezaları gerektiriyor. Ayrıca disiplin cezası almanız için mimikleriniz, ses tonunuz yeterli olabiliyor. Son birkaç aydır burada birçok devrimci tutsağa böyle cezalar verildi. –Büyük oranda duyduğunuzdu düşünüyoruz, ama biz yine de paylaşmak istedik-. Bunlar arasında en çarpıcıları ise görüşe gelen bir ailenin görüş yasağı alması oldu. Tüm bu uygulamalara rağmen burada devrimci irade güçlü bir şekilde yaşıyor. Dikensiz gül bahçesi yaratmak için hücreleri toplumsal muhalefete tehdit unsuru olarak açanlara en tok ve net yanıt “unutmadık, unutturmayacağız” haykırışının alanları, sokakları doldurması olmalı diye düşünüyoruz.

Siz aynı gün Karşıyaka Mezarlığı'nda aynı coşku ve kararlılıkla bir anma düzenlemiş olmalısınız. Sizlerle birlikteydik. Ayrıca bizlerin nasıl olduğunu sorarsanız, yeni mücadele yılını gündemin yoğunluğu ile birlikte karşılamaya hazırlanıyoruz. Unutmadan 13 Aralık'a dair birkaç düşüncemizi sizlere iletelim. Biliyoruz ki Erdal'ın küçük bedenine sığdırdığı kocaman sosyalizm inancı ve darağacının karşısındaki yiğitçe dimdik duruşuyla devrimci kimliği dört bir yanda selamlandı. Devrimci iradenin teslim alınamazlığının sayısız örneği dünden bugüne, yüreğimizden, bilincimizden ve hayatın akışı içerisinde dolup taşıyor. (...)

Sabra Tekstil'de ortaya çıkan tutumun, Avcılar'da bir başka biçimiyle pervasızca devam etmesinin ve bizim “yeni bir dünya, yeni bir kültür” mücadelesinin neferleri olarak tutsak edilmemizin arkasında da bu sınıf tavrı yatıyor. Avcılar'da devrimci bir işçinin, yaşamını devrim ve sosyalizm davasına adanmış bir sınıf devrimcisinin sokak ortasında infaz edilmesi, enselerinde duydukları nefesten korkuyor olmalarının ürünüdür. Fabrika bacalarının, soğuk fabrika duvarlarının, işçi servislerinin arasından çıkan işçilerin gözlemlerinden akan yorgunluğun, çaresizliğin sindiği köhnemiş sokakların içinden koca bir dağ gibi gözlerinde ısıltı ile gelen O da kan emici kapitalistlerin kar hırsı uğruna dört parmağını bir “iş kazası”nda kaybetmiş bir işçiydi. Bugün, emeği sömürülen milyonlardan farklı olarak O, bir adım öne çıkmış; sömürünün, aşırı kar hırsının ürünü vahşi çalışma koşullarına karşı “gecesinde aç yatılmayan, gündüzünde sömürülmeven bir dünya” uğruna mücadeleyi seçmiş

bir proleter devrimciydi.

Kapitalizm bugün, ücretli emek ve sermaye arasındaki çelişkiyi derinleştiriyor. Ve kelimenin tam anlamıyla işçi kanıyla besleniyor. Sermaye sınıfı, sömürünün önündeki engelleri kaldırmak için her türlü yöntemi uyguluyor. (...)

Sabancı, Koç, Ciner, Enka, Ak Enerji, Zorlu'nun, yani tekelci sermayenin, sektörün büyük bir bölümüne hâkim olduğu madencilikte, vahşi sömürüyü, Bükköy Madencilik çalışanı işçilerden birinin arkadaşlarının ölümü üzerine söylediği sözlerle iliklerinize kadar hissediyorsunuz: “Her zaman pis havayı soluyorduk. Havalandırma bacaları yetersizdi. Bir yırtık olduğunda onarılmıyordu. Ve kömür diye diye arkadaşları öldürdüler. Bir el arabası kömür bizden değerliydi. Kimse konuşamıyordu. Çünkü işten atılma korkusu vardı. Maden onlara mezar oldu.”

İşçi sınıfı bugün, bu sözlerle, grizu patlaması sonucu oluşan kazanın, iş cinayeti olduğunu iliklerine kadar hissediyor. Diğer çarpıcı örnek de Tuzla cehenneminden geliyor. Krizin, sermaye açısından nasıl bir fırsata çevrilmeye çalışıldığını bu cehennemde tekrar tekrar görüyoruz. Kriz öncesi 40 bin işçinin çalıştığı Tuzla'da şimdi 8 bin işçi çalıştırılıyor. 2008-2009'da, kapitalistlerin sömürü çarklarında bir bir yaşamını yitiren işçilerin sayısının artışı, krizin, sınıfın sırtına nasıl bir fatura yüklediğinin en çarpıcı göstergesi...

Kapitalizmin sermaye birikiminin ürünü olan bu tabloyu aktarırken sözlerimizi sermayenin-kapitalizmin işçileştirme tarihi olan 1863'lü yıllardan bir örnekle bitirelim diyoruz. Kapital 1. ciltten ‘sömürüye yasal sınırlar konulmayan İngiliz sanayi kolları’ başlıklı bölümden... Bu yıl ‘Londra’daki günlük gazeteler ‘sansasyonel’ bir başlık altında bir haber yayınladılar. Başlık, ‘aşırı çalışmanın neden olduğu ölüm’. Haber, çok saygıdeğer bir giysi firmasında çalışan ve Elise tatlı adıyla bir hanımefendi tarafından sömürülen 20 yaşındaki şapkacı Mary Anne Walkley’in ölümü ile ilgiliydi. Bu kız ortalama 16.5 saat, işlerin hızlı gittiği mevsimde ise aralıksız 30 saat çalışıyor, azalan emek-gücü, ara sıra likör, şarap ya da kahve ile takviye ediliyordu. Şimdi ise mevsimin en hızlı zamanıydı. Gal Prens’i onuruna verilecek baloda soylu hanımların giyecekleri süslü püslü tuvaletlerin göz açıp kapayıncaya kadar hazırlanması gerekiyordu. Mary, 60 kızla birlikte hiç aralıksız 26.5 saat çalışmıştı. 30 kız bir odada oturmuşlardı ve odanın havası ancak bunların 1/3'üne yetecek kadardı. Gece yatak odasının tahtalarla bölünmüş havasız bölmelerinde 2’şer 2’şer yatıyorlardı ve bu da Londra’nın en iyi moda eviydi. Mary Anne Walkley, cuma günü hastalandı ve elindeki işi bitiremediği için Madam Elise’yi şaşkın bırakıp pazar günü öldü. Ancak ölümünden sonra çağrılan Dr. Bay Keys jüri önünde dosdoğru tanıklık etti ve şunları söyledi:

“Mary Anna Walkley, çok kalabalık bir odada uzun saatler çalışması ve çok küçük ve havasız bir yatak odasında bulunması nedeni ile ölmüştür.” Tüm Avrupa’da proletaryanın ayağa kalkışı ile kölelik zincirleri kırılmaya, bu vahşi çalışma koşulları, sömürüye karşı “proletaryanın zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yok, kazanacakları bir dünya var” haykırışı sömürücülerin kalelerini sarsmaya başlamıştı. İşte bu haykırış hala 150 yılı aşkın bir zamandan bugüne kurtuluş çağrısı olmaya devam ediyor.

Sevgilerle...

Sincan Kadın Cezaevi'nden BDSP'li tutsaklar

F tiplerinden yeni yıl mesajları...

Sevgili F., tüm yoldaşlar,

Merhaba! Gönderdiğiniz gazete küpürlerini aldık. Çok teşekkür ederiz. Nasılsın, nasılsınız? Bizler iyiyiz. Evrim'in sağlık durumunu sormuşsun. O da şimdilik iyi ancak çok dikkat etmek gerekiyor. Sonuçta buranın koşulları oldukça kötü. Havaların daha da soğumasıyla zorluk daha da artacak gibi görünüyor.

Buradan takip edebildiğimiz kadarıyla dışarıda yoğun ve sıcak bir süreç var. Ancak sınıf devrimcilerinin de bu süreci şimdi ayakları yere daha da sağlam basarak, güvenle göğüsleyecekleri bu günden ortada! Geçen hafta bültenler ve Toplumcu Eksen dergisi elimize ulaştı. Toplumcu Eksen'i henüz çok ayrıntılı okuyamadık, ancak göz atabildiğimiz kadarıyla dolu dolu bir yayın olmuş. Herkesin eline, emeğine sağlık.

Daha önce A.'nın adına gönderdiğimiz mektupta burayı uzun uzun anlatmıştık. O yüzden tekrar bahsetmiyoruz. Bizim günlerimiz hızlı şekilde geçiyor. Yoğun bir teorik çalışma programı koyduk önümüze. Teorik okumaların yanısıra bol bol da roman okuyoruz. Devrimci bir zeminde örgütlediğimiz yaşam sayesinde, tecrit koşullarını kolayca yenebiliyoruz.

Size geçen hafta gönderdiğimiz mektupta bir de Karahan Tekstil mektubu vardı. Elinize ulaştı mı? Ayrıca buradaki, Partizan'cı arkadaşlar size bir kart yollamış, kadın sorununa dair, özellikle de son yazıların fotokopilerini istemişler. Erkeklerdeki Partizancı arkadaşlarla da mektuplaşıyoruz. Onlarda mümkünse eğer son çıkan kitaplarımızı istemişlerdi. Gönderebilerseniz iyi olur. Son bir ricamız daha olacak, Ekim Gençliği'nin 120. sayısı elimize ulaşmadı. Onu da gönderebilerseniz seviniriz. Şimdilik mektubumuza son veriyoruz. Tüm yoldaşlara selam ve sevgilerimizle...

Eda, Gülnur, Evrim

Kadın Kapalı Hapsihanesi C-1 Sincan/Ankara

Merhaba değerli dostlar,

Sömürünün, baskının, tel örgülerin, kelepçelerin, olmadığı herkesin eşit ve kardeşçe yaşayacağı bir yıl olması dileğiyle hepinizin yeni yılını en içten dileklerimizle kutluyoruz.

Sevgilerimizle...

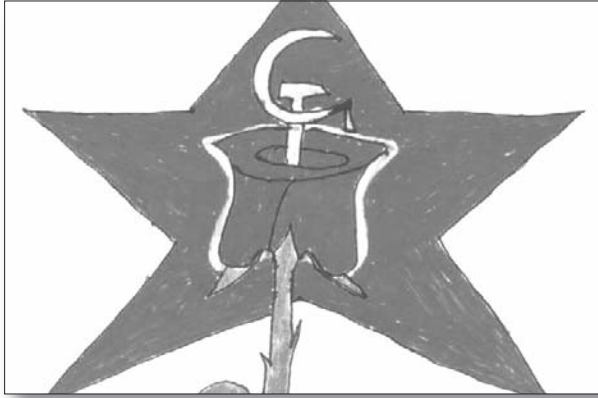
Mehdi Boz

MKP Dava Tusakları-F tipi Hapishanesi B1-51-Bolu

Sevgili dostlar merhaba,

Bir yanda ("İndim maden acağına / Karaelmas diyarına / Yeryüzü sıcak olsun diye dost") diyen Bursa'daki maden işçilerinin sesi. Bir yanda 19 Aralık'ta cezaevlerinde yitirdiklerimizin anıları, "Teslim olmayız" diyen inançlı sesleri, türküleri... Ve diğer yandan bugün sokaklarda kirli savaşa karşı barış ve demokratik haklarını isteyen Kürt halkının ("Direnmek yaşamaktır") ve ("Mezarıma, halkına borçludur") diyen sesleri... Ve enternasyonalizm bayrağını yükselten dünyanın dört bir yanındaki ezilen halkların sesleri birbirine karışıyor. Bu sesler içinde bir başka ozanın sesi yükseliyor ("Bu sene de böyle oldu/tarla sürülemedi/Tohum ekilemedi/Emekçiyim sinede/ Öfke yatar genede/Umut gelecek senede" diyor. Böyle karşılıyor 19 Aralık'ı, böyle bitiriyoruz 2009'u...

2010 yılının dayanışmanın, özgürlükler mücadelesinin büyüyeceği bir yıl olması dileğiyle tüm dostlara selam, sevgilerimizi yolluyor başarılar diliyoruz. Alaattin Karadağ'ın sıcak anısı önünde

saygıyla eğiliyor/anıyoruz...

Yolladığımız *Kızıl Bayrak* ve *Ekim Gençliği* dergisini alıyorum. Teşekkür ederim. Umut ve dirençle kalın. Selamlar sevgiler

Taylan Balatacı F tipi Hapishanesi - BOLU

Merhaba yürek dostlarım,

Sevgili dostlar, sermayedar haydutlar her yıl olduğu gibi 2009 yılında da kendi kar hırslarıyla, ezilen dünya halklarını sömürerek ve dünyayı kirletip yeni virüsleri yayarak, tüm canlıları büyük bir felakete sürüklemeye devam etti.

Yaşadığımız coğrafyada düzen bekçileri geçmişten günümüze kadar hak gaslarıyla, zulümle, tecrit, işkence ve katliamlarla ezilen halklara, işçilere ve emekçilere gözdağı verip bastırarak, teslimiyeti dayatmaya çalıştılar. Diyarbakır, Buca, Ulucanlar, 19 Aralık ve niceleri bunun en güzel örneğidir. Tüm bu dayatmalara rağmen kızıl güller her zaman olduğu gibi çelikten bir irade yarattılar.

Bir yılı daha geride bırakarak yeni bir yıla merhaba diyerek, geçmişten günümüze ders çıkararak geleceğe yüklenelim. Gerçek anlamda dünyayı kurtarmanın ve güzelleştirmenin tek yolu var: O da hep birlikte tek yürek olarak, yeni bir yaşamla enternasyonal eşliğinde devrim ve sosyalizme akarak mümkün olacaktır. Bu yıl emeğin yılı olacak.

Bu inançla *Kızıl Bayrak*'ın tüm emekçilerinin şahsında, Kürt halkının, tüm dünyadaki işçilerin-emekçilerin ve ezilen dünya halklarının yeni yılını yürekten kutluyoruz.

Ser sala we piroz be! En içten devrimci duygularla selam, saygı ve sevgilerimizi gönderir, sizleri tüm kızıl güllerin sıcaklığıyla kucaklıyoruz. Sevgi, umut ve inatla kalın. Serkeften.

Mehmet Yamaç E tipi Hapishanesi C-15 MUŞ

Sevgili dostlar,

Yepyeni bir güneşin doğacağı, bizim olan şafağı birlikte karşılama umudu ve dileğiyle, yeni yılınızı tüm içtenliğimle kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum. Sevgilerimle.

Ercan Binay

1 Nolu F tipi Hapishanesi A-3-7 Kandıra/Kocaeli

Merhaba dostlar,

Yeni bir mücadele yılı arifesinde devrim-sosyalizm mücadelemizin militan neferi Alaattin Karadağ canımızın ölümsüzleşmesiyle, zafer ufukları daha da bir kızıştı... Anısı ve umudu yaşam gerekçemiz olacaktır.

Yeni mücadele yılınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Devrimci selamlar, sevgiler.

Resul Kocatürk F tipi Hapishanesi- BOLU

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arantey.org>

Merhaba!...

Dost sıcaklığıyla kucaklıyorum. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum. Yeni yılınız kutlu olsun.

Halil Gündoğan F tihi Hapishanesi- BOLU

Sevgili dostlar merhaba!

Yeni yılın, özgür yarınların önündeki engelleri aşmamızı ve köhne duvarların ötesinde buluşmamızı kolaylaştıracak bir köprü işlevi görmesini diliyorum. Öncelikle 2010'un özlemini duyduğumuz dünyadan bile daha aydınlık olmasını dileyerek, yeni yılınızı en içten dostluk duygularım(ız)la kutluyor, kazanımların yaşandığı bir yıl dileğiyle çalışmalarınızda başarılar ve sağlık diliyorum.

Nice güzel yıllara, umut ve dirençle kalın.

Zeynel Firik

F tipi Hapishanesi A-6/16 Edirne

Kızıl Bayrak emekçilerine sevgilerle merhaba!

İşçiler, emekçiler, ezilen ulus ve milliyetler başta olmak üzere ezilenlere yönelik saldırıların yoğunlaşarak arttığı, zorlu bir yılı daha geride bıraktık...

Bunca acı ve zulme rağmen güzele, aydınlık ve özgür geleceğe olan özlemlerimizden dolayı her yeni yıla daha büyük umutlarla sarılırız. Biliriz ki bu umut, haklılığımızdan, kararlılığın en yoğun anının şafağına en yakın an olduğunun bilincinde olmamızdan beslenir...

Bu inançla yeni yılınızı kutluyor, umut ve sevdamızın büyüdüğü bir yıl olması dileğiyle sizleri sıkıca kucaklıyoruz.

Umut ve dirençle kalın.

Sincan Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanlar
Fadime Özkan

Merhaba *Kızıl Bayrak* emekçisi dostlar, Her şeyin gönlünüzce olması dileğiyle...

Dostlar, bir mücadele yılını daha geride bırakırken 2010 yılının tüm devrimci dostlar için kazanımlarla geçmesi dileğiyle duygu ve düşüncelerimizi sizlerle paylaşıyoruz.

Geleceği bugünden kuranların, bu yolda yürüyenlerin yolu açık olsun.

Bütün çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Dostlukla kalın.

Özgür Kabadayı-Hikmet Ulaş
F tipi Hapishanesi A-17- Edirne

Sevgili dostlar

Dile kolay, 2010'un eşliğindeyiz. Uzun mahpuslukta yılların uzunluğu çok fark edilemeyebiliyor ama gene de sınıf hareketinin gerileyişi içinde olduğu son dönemde (şurada, burada, kısmi/yerel çıkışlar yaşanmış olsa da bu böyle) çekilen uzun acıların boyutları konusunda bilgi sahibiyiz.

İşçi ve emekçileri, kendine stabilize etmeye çalışan kapitalizmin, bunu yapmasına mücadele etmeyecek, kapitalizme tam karşıt eksende gelişecek bir sınıf hareketinin oluşması dileği ve özlemiyle yeni yılınızı yürekten kutlarım.

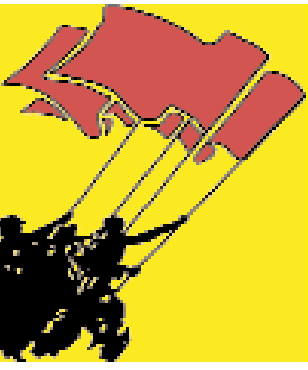
Her şey gönlünüzce olsun!

* Derginiz elime ulaşmaktadır. Sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. İyi çalışmalar diliyorum. Sağlıcakla kalın.

Tamer Tuncer

1 Nolu F tipi Hapishanesi PK 50 - Kocaeli

Mücadele Postası

Vicdani redciye işkence!

“Enver Aydemir’le Dayanışma İnisiyatifi”, 24 Aralık günü gözaltına alındıktan sonra tutuklanarak Maltepe Askeri Cezaevi’ne konulan ve burada işkence gören vicdani redci Aydemir için 27 Aralık günü eylem gerçekleştirdi.

Galatasaray Postanesi önünde bir araya gelen vicdani redciler, “Vicdani redci Enver Aydemir Askeri Cezaevi’nde, işkencede / Enver Aydemir İnisiyatifi” pankartı açtılar.

Kitle adına basın açıklamasını vicdani redci Halil Savda yaptı.

Savda yaptığı açıklamada, Aydemir’in islami inancı nedeniyle askerlik yapmak istemediği için 31.07.2007 tarihinde tutulanarak Eskişehir Askeri Cezaevi’ne gönderildiğini, 04.10.2007 günü ise iki gün içerisinde birliğine teslim olması için tahliye edildiğini ifade etti. Tahliye sonrası Aydemir’in vicdani redci olacağını deklare ettiğini söyleyen Savda, 24 Aralık günü Kabataş’ta GBT ile karşılaşan Aydemir’in “yakalama emri” nedeniyle gözaltına alındığını ve aynı gün Maltepe Askeri Cezaevi’ne gönderildiğini belirtti.

Aydemir’in tek tip elbise dayatmasını kabul etmediği için işkenceye maruz kaldığını ve iç çamaşırıyla soğukta bekletildiğini söyleyen Savda, Aydemir’in elbiseleri verilinceye kadar açlık grevine girdiğini ifade etti. 26 Aralık günü de açlık grevini sonlandırmak için Aydemir’e zorla serum bağlandığını vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Behzat Baykal 25 yıl sonra anıldı...

30 Aralık 1984 tarihinde, Genç Kurtuluşçular Birliği’ne yönelik operasyonda polis tarafından katledilen **Beyzat Baykal** ölümünün üzerinden geçen 25 yılın ardından 27 Aralık Pazar günü İstanbul Yenibosna’daki Çobançeşme Mezarlığı’nda anıldı.

Sosyal İletişim ve Dayanışma Derneği (SODİD) tarafından düzenlenen mezar anması saat 12.00’de başladı. Beyzat Baykal’ın yeniden yaptırılan mezarı başında yapılan konuşmalarda Baykal’la birlikte mücadele yürüten dostları ve arkadaşları anılarını paylaştı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Maraş Katliamı protesto edildi

PSAKD, Maraş Katliamı’nı lanetledi...

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İstanbul Şubeleri, Taksim Tramvay Durağı’nda 24 Aralık günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Maraş Katliamı’nı lanetledi.

“Maraş ne ilk ne de son katliamdır / Pir Sultan Abdal Kültür Derneği” pankartının açıldığı eylemde, Maraş Katliamı’nın bütün boyutları ile önceden organize edilmiş ve içinde devletin de yer aldığı bir proje olduğu belirtilerek, katliamın 12 Eylül faşizmine zemin hazırlama projesi olduğu söylendi. Açıklamada dönemin “mülkü amirleri”nin katliamı başından sonuna kadar izledikleri ve mahkemelerin, onların hiçbir sorumluluğunun olmadığı kanısına vardığı ifade edildi.

Sanıkların tümünün ya bulanamadığını ya da düzmece mahkemelerle beraat ettirildiğini ifade eden Bölükçiray, Aleviler ve Alevi örgütlerinin temsilcilerinden biri olarak, “Alevi açılımı” için önce katliam arşivlerinin açılmasını, katliamlarda devletin sorumluluğunun ne olduğunun açığa çıkmasını istedi.

Eyleme EMEP, Halkevleri, 78’liler Girişimi, Entes direnişçisi Gülistan Kobatan ve Sinter Metal işçileri de destek verdi.

Adana

Adana’da, Alevi örgütleri tarafından gerçekleştirilen eylemle Maraş Katliamı protesto edildi. Eylemde katliamı gerçekleştirenlerin açığa çıkarılması istendi. 26 Aralık günü İnönü Parkı’nda yapılan basın açıklamasında Maraş Katliamı’na dair aktarımlar yapıldı. Ardından katliamların hala sürmekte olduğu vurgulandı. Açıklamada, arşivlerin, tanıkların, kitap, belge ve o dönemdeki mahkeme tutanaklarının ışığında katliamda suçu, hatası ve ihmali bulunan birey ve kurumların evrensel hukuk verileri çerçevesinde yargılanması ve gerekli cezaların verilmesi istendi.

Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Eskişehir

24 Aralık Perşembe günü Gültepe Mahallesi’nde bulunan Tuncelililer Derneği önünde biraraya gelen BDSP, DPG, EHP, ESP-G, SDP, Mücadele Birliği ve ÖGD bileşenleri dernek önünden Cemevi’ne gerçekleştirdikleri yürüyüşle Maraş Katliamı’nı lanetlediler.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde, Alevilerin, Kürtlerin, devrimcilerin katledilmeye devam edildiği, Ökkeş Şendiller gibi sicili kabarık bir faşistin Alevi Çalıştay’ına çağrılarak Alevi halkının onuruyla alay edildiği vurgulandı.

25 Aralık Cuma günü ise 19 Aralık Katliamı’na ilişkin ortak panel yapıldı.

Panele konuşmacı olarak TKİP ölüm orucu gazisi Muharrem Kurşun, DHF temsilcisi ve ESP’den bir ölüm orucu gazisi katıldı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başlayan panelde konuşmacıların sözlerinin ardından sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisine geçildi. Konuşmalarda 19 Aralık katliamının arka planıyla birlikte son dönemde artan polis ve devlet terörüne vurgu yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana - Eskişehir

Davutpaşa iddianamesi hala tebliğ edilmedi

Davutpaşa patlamasında hayatını kaybedenlerin yakınları, adalet istemeye devam ediyor.

26 Aralık günü Taksim Tramvay Durağı’nda gerçekleştirilen eylemde, “Davutpaşa’yı unutmadık unutturmayacağız” şiarlı ve Davutpaşa’da yaşamını yitirenlerin isimlerinin bulunduğu pankartlar açıldı.

Patlamada yaşamını yitirenlerin resimlerinin de taşındığı basın açıklamasını patlamada ölen Leyzi Şimşek’in kuzeni Salih Temel gerçekleştirdi. Temel yaptığı açıklamada, iş güvenliğinin önemsenmemesinin sonuçlarını, işçi ve emekçilerin hayatlarıyla ödemeye devam ettiğini söyledi.

Temel, nihayet Cumhuriyet Savcılığı tarafından hazırlanarak, 6. Ağır Ceza Mahkemesi’ne teslim edilmiş olan iddianamenin hakimlik tarafından kabul edildiğini ancak henüz kendilerine ve avukatlarına hala tebliğ edilmiş bir iddianame ve verilmiş bir duruşma tarihinin olmadığını ifade etti. Bilirkişi raporunda belirtilen isimlerin ve İçişleri Bakanlığı’nın yargılanması için çaba göstermeye devam edeceklerini belirterek, “Her gün kamu yetkisini kullanan kurumların ihmali nedeniyle, hayatını kaybeden ve yaralanan kardeşlerimizle derdimizi de kederimizi de ortak görüyoruz” dedi. Sorumluların ihmallerinden dolayı yargılanmalarının önündeki engellerin kaldırılmasını istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

**2010'da
dünya işçi sınıfının ve
emekçi halklarının
mücadelesi
kazanacak!**